

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a členů Mgr. Michala Králíka, Ph.D., Mgr. Jana Jursíka, JUDr. Vladimíra Kubíka, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Jany Reschové, CSc., v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 6**, se sídlem ulice 28. pluku 29b, Praha 10, proti kárně obviněnému: **Mgr. R. Č.**, předseda senátu Obvodního soudu pro Prahu 6, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 26. 8. 2014, při ústním jednání konaném dne 21. 1. 2015 a 18. 2. 2015,

t a k t o :

I.

Mgr. R. Č., nar. X,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 6,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.

u z n á v á v i n n ý m, ž e

A. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy nerespektováním zákonné lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu k nařízení hlavního líčení nebo učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci, a to v následujících trestních věcech:

1. sp. zn. 3 T 49/2013,
2. sp. zn. 3 T 79/2013,
3. sp. zn. 3 T 108/2013,
4. sp. zn. 3 T 129/2013,
5. sp. zn. 3 T 130/2013,
6. sp. zn. 3 T 136/2013,
7. sp. zn. 3 T 142/2013,
8. sp. zn. 3 T 147/2013,
9. sp. zn. 3 T 148/2013,
10. sp. zn. 3 T 155/2013,
11. sp. zn. 3 T 157/2013,
12. sp. zn. 3 T 165/2013,
13. sp. zn. 3 T 168/2013,
14. sp. zn. 3 T 170/2013,
15. sp. zn. 3 T 5/2014,
16. sp. zn. 3 T 30/2014,
17. sp. zn. 3 T 31/2014,

18. sp. zn. 3 T 32/2014,
19. sp. zn. 3 T 37/2014,
20. sp. zn. 3 T 41/2014,
21. sp. zn. 3 T 44/2014,
22. sp. zn. 3 T 48/2014,
23. sp. zn. 3 T 49/2014,
24. sp. zn. 3 T 51/2014,
25. sp. zn. 3 T 52/2014,
26. sp. zn. 3 T 53/2014,
27. sp. zn. 3 T 54/2014,
28. sp. zn. 3 T 56/2014,
29. sp. zn. 3 T 57/2014,
30. sp. zn. 3 T 58/2014,
31. sp. zn. 3 T 59/2014,
32. sp. zn. 3 T 60/2014,
33. sp. zn. 3 T 61/2014,
34. sp. zn. 3 T 65/2014,

B. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy porušením zákonné povinnosti uvedené v § 181 odst. 2 trestního řádu, a to v následujících trestních věcech:

1. sp. zn. 3 T 47/2005 v době od 22. 1. 2013 do 26. 2. 2014 a od 30. 5. 2014 do 12. 8. 2014,
2. sp. zn. 3 T 55/2005 v době od 30. 10. 2013 do 28. 3. 2014,
3. sp. zn. 3 T 49/2011 v době od 18. 3. 2014 do 6. 5. 2014,
4. sp. zn. 3 T 174/2011 v době od 29. 5. 2014 do 4. 7. 2014,
5. sp. zn. 3 T 62/2012 v době od 26. 11. 2013 do 25. 2. 2014 a od 24. 3. 2014 do 12. 8. 2014,
6. sp. zn. 3 T 86/2012 v době od 19. 3. 2014 do 19. 6. 2014,
7. sp. zn. 3 T 107/2012 v době od 29. 5. 2014 do 2. 8. 2014,
8. sp. zn. 3 T 49/2013 v době od 5. 3. 2014 do 25. 6. 2014,
9. sp. zn. 3 T 71/2013 v době od 11. 6. 2013 do 11. 12. 2013,
10. sp. zn. 3 T 72/2013 v době od 20. 9. 2013 do 20. 11. 2013,
11. sp. zn. 3 T 79/2013 v době od 10. 4. 2014 do 12. 8. 2014,
12. sp. zn. 3 T 80/2013 v době od 13. 9. 2013 do 4. 11. 2013, od 2. 12. 2013 do 23. 1. 2014 a od 14. 5. 2014 do 19. 6. 2014,
13. sp. zn. 3 T 105/2013 v době od 26. 8. 2013 do 8. 1. 2014, od 14. 1. 2014 do 3. 3. 2014 a od 19. 6. 2014 do 12. 8. 2014,
14. sp. zn. 3 T 108/2013 v době od 10. 10. 2013 do 10. 2. 2014,
15. sp. zn. 3 T 109/2013 v době od 8. 1. 2014 do 11. 2. 2014 a od 11. 4. 2014 do 23. 7. 2014,
16. sp. zn. 3 T 114/2013 v době od 24. 3. 2014 do 15. 5. 2014,
17. sp. zn. 3 T 119/2013 v době od 26. 11. 2013 do 20. 2. 2014,
18. sp. zn. 3 T 125/2013 v době od 14. 11. 2013 do 11. 2. 2014 a od 16. 4. 2014 do 17. 6. 2014,
19. sp. zn. 3 T 129/2013 v době od 30. 4. 2014 do 2. 7. 2014,
20. sp. zn. 3 T 130/2013 v době od 28. 4. 2014 do 4. 7. 2014,
21. sp. zn. 3 T 137/2013 v době od 28. 11. 2013 do 24. 3. 2014,
22. sp. zn. 3 T 148/2013 v době od 12. 3. 2014 do 12. 8. 2014,
23. sp. zn. 3 T 153/2013 v době od 22. 11. 2013 do 12. 8. 2014,
24. sp. zn. 3 T 155/2013 v době od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014,
25. sp. zn. 3 T 157/2013 v době od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014,
26. sp. zn. 3 T 160/2013 v době od 9. 1. 2014 do 17. 3. 2014 a od 19. 5. 2014 do 12. 8. 2014,
27. sp. zn. 3 T 161/2013 v době od 11. 4. 2014 do 26. 5. 2014 a od 4. 6. 2014 do 12. 8. 2014,

pokračování

- 28. sp. zn. 3 T 5/2014 v době od 25. 2. 2014 do 15. 4. 2014,
- 29. sp. zn. 3 T 9/2014 v době od 21. 2. 2014 do 16. 4. 2014, od 18. 4. 2014 do 22. 5. 2014 a od 3. 7. 2014 do 12. 8. 2014,
- 30. sp. zn. 3 T 10/2014 v době od 28. 4. 2014 do 12. 8. 2014,
- 31. sp. zn. 3 T 13/2014 v době od 6. 3. 2014 do 8. 7. 2014,
- 32. sp. zn. 3 T 19/2014 v době od 28. 4. 2014 do 12. 8. 2014,
- 33. sp. zn. 3 T 22/2014 v době od 5. 3. 2014 do 12. 8. 2014,
- 34. sp. zn. 3 T 27/2014 v době od 9. 5. 2014 do 12. 8. 2014,
- 35. sp. zn. 3 T 28/2014 v době od 6. 5. 2014 do 12. 8. 2014,
- 36. sp. zn. 3 T 33/2014 v době od 30. 5. 2014 do 23. 7. 2014,
- 37. sp. zn. 3 T 36/2014 v době od 2. 5. 2014 do 2. 8. 2014,
- 38. sp. zn. 3 T 39/2014 v době od 29. 4. 2014 do 12. 8. 2014,
- 39. sp. zn. 3 T 43/2014 v době od 2. 6. 2014 do 12. 8. 2014,
- 40. sp. zn. 3 T 47/2014 v době od 1. 5. 2014 do 7. 7. 2014,
- 41. sp. zn. 3 T 124/98 v době od 30. 8. 2013 do 10. 2. 2014,
- 42. sp. zn. 3 T 57/2005 v době od 13. 1. 2014 do 26. 8. 2014,

C. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 nepostupoval v souladu s § 2 odst. 4 trestního řádu a svou nečinností způsobil průtahy ve věci sp. zn. 3 Nt 1860/2013 v době od 6. 6. 2013 do 17. 7. 2014,

D. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy nerespektováním zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí uvedené v § 129 odst. 3 trestního řádu ve věci sp. zn. 3 T 120/2012, v níž dne 21. 11. 2013 vyhlásil usnesení o vyloučení věci jednoho z obžalovaných, avšak jeho písemné vyhotovení předal kanceláři až dne 26. 3. 2014, dále dne 24. 3. 2014 vyhlásil rozsudek, přičemž lhůta k jeho vyhotovení mu byla na vlastní žádost prodloužena do 7. 5. 2014, avšak písemné vyhotovení rozsudku předal kanceláři až dne 30. 5. 2014,

E. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 se dopustil neoprávněné manipulace se soudním spisem sp. zn. 3 T 161/2013 tím, že dne 30. 12. 2013 vydal trestní příkaz, kterým obviněného uznal vinným, a poté, co by tento trestní příkaz vypraven, dal kanceláři pokyn k jeho vymazání z elektronicky uložených dokumentů v systému ISAS a k jeho odstranění ze spisu,

t e d y

skutky uvedenými pod body A. až E. **zaviněně porušil povinnosti soudce** a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů

a **zaviněným jednáním** uvedeným pod bodem E. zároveň **narušil důstojnost** soudcovské funkce,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e m u u k l á d á
podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb.

kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudce.

II.

Mgr. R. Č.

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e k á r n é h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

A. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy nerespektováním zákonné lhůty dle § 181 odst. 3 trestního řádu k nařízení hlavního líčení nebo učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci, a to v následujících trestních věcech:

1. sp. zn. 3 T 80/2013,
2. sp. zn. 3 T 86/2013,
3. sp. zn. 3 T 125/2013,
4. sp. zn. 3 T 158/2013,
5. sp. zn. 3 T 161/2013,
6. sp. zn. 3 T 11/2014,
7. sp. zn. 3 T 14/2014,
8. sp. zn. 3 T 15/2014,
9. sp. zn. 3 T 20/2014,
10. sp. zn. 3 T 33/2014,
11. sp. zn. 3 T 38/2014,
12. sp. zn. 3 T 43/2014,
13. sp. zn. 3 T 45/2014,
14. sp. zn. 3 T 46/2014,

B. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy porušením zákonné povinnosti uvedené v § 181 odst. 2 trestního řádu, a to v následujících trestních věcech:

1. sp. zn. 3 T 55/2005 v době od 6. 8. 2013 do 30. 9. 2013,
2. sp. zn. 3 T 2/2011 v době od 4. 2. 2014 do 20. 3. 2014,
3. sp. zn. 3 T 62/2012 v době od 28. 2. 2013 do 2. 4. 2013 a od 3. 4. 2013 do 21. 11. 2013,
4. sp. zn. 3 T 107/2012 v době od 27. 3. 2014 do 7. 5. 2014,
5. sp. zn. 3 T 120/2012 v době od 13. 1. 2014 do 13. 3. 2014 a od 26. 3. 2014 do 30. 5. 2014,
6. sp. zn. 3 T 49/2013 v době od 21. 11. 2013 do 11. 12. 2013,
7. sp. zn. 3 T 71/2013 ve vztahu k odročení hlavního líčení konaného dne 18. 4. 2014 a k nevydání nového příkazu k zatčení,
8. sp. zn. 3 T 72/2013 v době od 11. 6. 2013 do 22. 7. 2013 a od 27. 5. 2014 do 23. 6. 2014,

pokračování

9. sp. zn. 3 T 86/2013 v době od 9. 8. 2013 do 17. 9. 2013,
10. sp. zn. 3 T 109/2013 v době od 19. 9. 2013 do 29. 11. 2013,
11. sp. zn. 3 T 114/2013 v době od 19. 5. 2014 do 12. 8. 2014,
12. sp. zn. 3 T 140/2013 v době od 28. 2. 2014 do 11. 4. 2014 a od 15. 4. 2014 do 19. 5. 2014,
13. sp. zn. 3 T 147/2013 v době od 26. 2. 2014 do 18. 4. 2014,
14. sp. zn. 3 T 159/2013 v době od 5. 3. 2014 do 15. 4. 2014 a od 10. 6. 2014 do 22. 7. 2014,
15. sp. zn. 3 T 124/98 v době od 7. 4. 2014 do 19. 5. 2014 a ve vztahu k odročení veřejných zasedání konaných dne 29. 5. 2014 a 29. 7. 2014,

C. jako soudce Obvodního soudu pro Prahu 6 způsobil průtahy nerespektováním zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí uvedené v § 129 odst. 3 trestního řádu, a to v následujících trestních věcech:

1. sp. zn. 3 T 119/2013, v níž dne 20. 6. 2014 vyhlásil rozsudek, přičemž lhůta k vyhotovení rozhodnutí mu byla na vlastní žádost prodloužena do 1. 8. 2014, avšak písemné vyhotovení předal kanceláři až dne 5. 8. 2014,
2. sp. zn. 3 T 20/2014, v níž dne 29. 5. 2014 vyhlásil rozsudek, přičemž lhůta k vyhotovení rozhodnutí mu byla na vlastní žádost prodloužena do 26. 6. 2014, avšak písemné vyhotovení předal kanceláři až dne 2. 7. 2014,

protože uvedené skutky **n e j s o u** kárným proviněním, vyjma skutků uvedených pod body B.3. a B.11., u kterých **n e b y l o p r o k á z á n o**, že se jich dopustil kárně obviněný, a skutků uvedených pod body A.5., B.2., B.5., B.10. a B.12., jež se **n e s t a l y**.

III.

Řízení o části návrhu týkající se skutků, jež měly spočívat v tom, že **Mgr. R. Č.** způsobil průtahy porušením zákonné povinnosti uvedené v § 181 odst. 2 trestního řádu, a to v následujících trestních věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 6:

1. sp. zn. 3 T 86/2012 v době od 21. 10. 2013 do 26. 2. 2014,
2. sp. zn. 3 T 107/2012 v době od 10. 6. 2013 do 15. 8. 2013 a od 17. 9. 2013 do 24. 1. 2014,

s e podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárný návrhovatel podal u kárného soudu dne 28. 8. 2014 návrh na zahájení kárného řízení. Kárné provinění přitom spatřoval zejména (body 1 až 80 kárného návrhu) v porušení § 181 odst. 2 a 3 za současného porušení § 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. ř.“), a dále v porušení § 2 odst. 4 tr. ř. (bod 81 kárného návrhu). Jednáním popsáním v uvedených bodech Mgr. Č. dle kárného

navrhovatele zaviněně porušil povinnosti soudce a současně ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů a současně se dopustil i zaviněného jednání, jímž soudce narušil důstojnost soudcovské funkce (nejméně v případě popsaném pod bodem 36 kárného návrhu), a tak se dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Vzhledem k délce průtahů, jejich závažnosti a množství trestních věcí, v nichž byly zjištěny, předseda Obvodního soudu pro Prahu 6 navrhl, aby bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích, a to odvolání z funkce soudce.

K osobě kárně obviněného navrhovatel uvedl, že Mgr. R. Č. po svém jmenování soudcem dne 19. 5. 2010 působil jako předseda senátu u Obvodního soudu pro Prahu 9 na civilním úseku, přičemž již u tamního soudu se potýkal s určitými problémy zmíněnými v příloženém hodnocení předsedy Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 14. 11. 2012 a v jím udělené výtce ze dne 28. 12. 2012. K Obvodnímu soudu pro Prahu 6 byl kárně obviněný se svým souhlasem dočasně přidělen ke dni 15. 12. 2012 (v rámci pohovoru před nástupem sám avizoval velký zájem působit na trestním úseku, a měl tak podle svého vyjádření velkou pozitivní motivaci), k jeho definitivnímu přeložení k tomuto soudu došlo s účinností ode dne 1. 3. 2013. Mgr. Č. převzal agendu po soudkyni JUDr. B., která rezignovala na funkci soudkyně ke dni 30. 10. 2012. Po jejím odchodu byla její nevyřízená vedlejší agenda (3 Nt, 3 Pp, 3 Td) rozdělena mezi ostatní trestní soudce, tyto starší spisy tak Mgr. Č. již nepřebíral, výjimku v tomto směru mohly případně tvořit pouze spisy špatně vykázané jako skončené. V agendě T vykazoval senát 3 T k 15. 12. 2012 pouze 36 nevyřízených věcí, přičemž i zde se v naprosté většině jednalo o věci přidělené po odchodu JUDr. B. k vyřízení jiným soudcům, a 102 věcí vyřízených nepravomocně (z nichž následně řada obživla). K jejich vyřízení pak naopak byl v naprosté většině případů již příslušným soudcem Mgr. Č. I přes skutečnost, že byl senát 3 T po rezignaci dřívější předsedkyně spravován velmi schopnou asistentkou soudce pod dozorem místopředsedy soudu, existovaly v něm v okamžiku převzetí Mgr. Č. ještě desítky spisů dosud nevyřešené soudní postagendy zanedbané v minulosti, v několika málo případech bylo následně zjištěno i nevyhotovení rozhodnutí vyhlášených ještě JUDr. B.

Již při kontrole činěné v červenci 2013 na základě „Úkolů pro předsedy Obvodních soudů pro Prahu 1 - 10 stanovených předsedou Městského soudu v Praze“ byl dle kárného navrhovatele zjišťován zhoršující se stav agendy 3 T (k 1. 7. 2013 66 věcí neskončených a 84 skončených nepravomocně), zejména však nečinnost kárně obviněného v řadě nevyřízených věcí starších jednoho roku. Věc byla řešena udělením výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. 31 Spr 623/2013. Při tomto postupu byla ve prospěch kárně obviněného zohledněna:

a) zvýšená zátěž, která na soudce trestního úseku dopadla v souvislosti s amnestií prezidenta republiky ze dne 1. 1. 2013,

b) stav postagendy senátu 3 T způsobený předchozí předsedkyní senátu (byť zde naopak došlo v důsledku amnestie prezidenta republiky k určitému „vyčištění“ i této agendy, přičemž usnesení o dopadu amnestie u podmíněných trestů odnětí svobody a trestů obecně prospěšných prací byly, stejně jako u ostatních soudců, vyhotovovány asistentkou soudce či vyššími soudními úředníky a předkládány kárně obviněnému pouze ke kontrole a podpisu),

c) vliv administrativy na stav senátu, kdy vedoucí senátu přidělená k tomuto senátu od listopadu 2012 se ve své funkci neosvědčila a od února 2013 došlo k jejímu nahrazení nejzkušenější a nejvýkonnější vedoucí na trestním úseku; obdobně došlo od dubna 2013 ke změně na postu vyšší soudní úřednice daného senátu, kdy opět byla do tohoto senátu přidělena jedna z nejzkušenějších a nejvýkonnějších vyšších soudních úřednic,

pokračování

d) bylo vzato na vědomí i sdělení soudce, že jeho výkon byl ovlivněn i skutečností, že v prvním čtvrtletí 2013 na svém původním soude vyhotovoval řadu jím dříve vyhlášených rozhodnutí (viz též výtka udělená předsedou Obvodního soudu pro Prahu 9), přičemž mu nyní již nic nebrání se plně soustředit na agendu u Obvodního soudu pro Prahu 6.

Při kontrole činěné v lednu 2014 však byla opět zjištěna nečinnost kárně obviněného v řadě nevyřízených věcí starších jednoho roku, která byla s ohledem na mírně se zlepšující celkový stav agendy 3 T (k 1. 1. 2014 - 63 věcí neskončených a 77 skončených nepravomocně) opět řešena udělením výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích (výtka ze dne 14. 2. 2014, sp. zn. 31 Spr 171/2014). Kárně obviněnému současně bylo zdůrazněno, že v případě přetrvávajících problémů v jeho senátu by již vedení bylo nuceno podat na jeho osobu kárný návrh.

Dne 10. 3. 2014 byl zjištěn bezdůvodný průtah kárně obviněného v nově napadlé zcela triviální věci sp. zn. 3 T 165/2013, téhož dne bylo přijato opatření místopředsedy soudu reagující na závažné nedostatky zjištěné v senátu 3 T (viz správní spis sp. zn. 31 Spr 294/2014) tak, aby byla plně zabezpečena kontrola ve všech neskončených a nepravomocných věcech senátu 3 T. Na podkladě těchto kontrol, dále kontroly činěné na základě zmiňovaných „Úkolů“ v červenci 2014 a podnětů státní zástupkyně (viz sp. zn. 32 St 56/2014 a 31 Spr 458/2014), pak byla zjištěna pochybení uvedená v kárném návrhu.

K průběhu jednotlivých kontrol navrhovatel uvedl, že veškeré pravidelné pololetní kontroly agendy kárně obviněného byly prováděny tak, že byl dopředu informován nejen o samotné kontrole, ale i o konkrétních spisech, které budou kontrole podléhat; stejně tak mu byly každý měsíc vedoucí senátu předem sdělovány spisy, které bude třeba – pokud v nich neučiní úkon - vedení soudu oznámit jako spisy dlouhodobě bez úkonu, nicméně ani tyto skutečnosti nevedly k tomu, aby nedostatky své práce odstranil či alespoň minimalizoval. Kromě zmíněných výtek dle § 88a zákona o soudech a soudcích a přijatých opatření byl Mgr. Č. v průběhu výkonu své funkce u zdejšího soudu nejen vedením soudu, ale i dalšími zkušenějšími soudci i jinými pracovníky trestního úseku mnohokrát neformálně upozorňován na nedostatky jím vedené agendy a nutnost zásadní změny jeho stylu práce, ovšem rovněž bez výraznějšího úspěchu.

Pokud jde o pracovní vytížení kárně obviněného, kárný navrhovatel v obecné rovině poznamenal, že stav senátu 3 T se (i přes poměrně malý aktuální nápad, kdy do 14. 8. 2014 do tohoto senátu napadlo v roce 2014 pouze 89 věcí, za celý rok 2013 168 věcí) oproti stavu k lednu 2014 postupně zhoršuje (k 14. 8. 2014 – 82 neskončených věcí, 44 věcí skončených nepravomocně). Měsíční počet skončených věcí kárně obviněného bývá obvykle nižší, než počet věcí obživlých a nově napadlých; rovněž narůstal počet spisů dlouhodobě bez úkonu u soudce v období března až července 2014 (blíže viz sp. zn. 31 Spr 294/2014). Za velmi signifikantní v tomto směru kárný navrhovatel označuje porovnání stavu senátu 3 T k 15. 12. 2012 a 14. 8. 2014, a to i ve vztahu k senátům se srovnatelným nápadem nových věcí – tj. senátu 2 T a senátu 16 T.

Jakkoliv se kontrola ze strany vedení soudu dosud cíleně soustředila především na věci neskončené a nepravomocné, byly u soudce zjištěny nedostatky i v postagendě u pravomocných rozhodnutí (sp. zn. 3 T 124/98 a 3 T 57/2005) a ve vedlejší agendě Nt (viz sp. zn. 3 Nt 1860/2013 a související spis 31 Spr 458/2014).

Kárný navrhovatel dále považuje za významné porovnání počtu spisů u jednotlivých trestních soudců, z něhož vyplývá, že kárně obviněný měl u sebe předložených k provedení

úkonu ke dni 15. 8. 2014 celkem 191 spisů, zatímco soudkyně nápadem srovnatelných senátů 2 T a 16 T celkem 19, resp. 34 spisů.

Z hlediska včasnosti vyhotovování rozhodnutí Mgr. Č. dle kárného návrhatele nejčastěji ze všech soudců trestního úseku využíval institutu prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí dle § 129 odst. 3 tr. ř. Ačkoliv většinu rozhodnutí vyhotovoval v základních zákonných lhůtách uvedených v citovaném ustanovení, i zde kárný návrhatel shledal zásadní nedostatky ve věcech sp. zn. 3 T 20/2014, 3 T 119/2013 a zejména 3 T 120/2012. Kromě těchto v kárném návrhu konkrétně zmíněných pochybení kárný návrhatel dále upozornil na věci, v nichž bylo zjištěno překročení lhůty k vypravení rozhodnutí v řádu dní (sp. zn. 3 T 11/2013, 3 T 54/2013, 3 T 74/2012, 3 T 170/2013, 3 T 59/2014 a 3 T 35/2014), a dále na pokus o falšování vypravení rozhodnutí v databázi ISAS u věci 3 T 35/2014 (blíže viz „*Výstup z databáze ISAS – překročené lhůty pro vypravení rozhodnutí*“).

Za zcela zásadní nedostatek kárný návrhatel označil nedochvilnost Mgr. Č., kdy nejsou výjimkou ani neomluvené absence v zaměstnání. V této souvislosti kárný návrhatel dále uvedl, že již v průběhu roku 2013 se Mgr. Č. opakovaně dostavoval opožděně k nařízeným jednáním (tj. hlavním líčením nebo veřejným zasedáním), a to někdy i více než o hodinu, což vedlo k bezprecedentnímu opatření ze strany obvodní státní zástupkyně pro Prahu 6, která přítomnost státních zástupců u jím nařízených jednání vázala na potvrzení přítomnosti kárně obviněného v jednacím sále (blíže viz e-mail obvodní státní zástupkyně pro Prahu 6 ze dne 2. 10. 2013 a záznam z porady konané dne 24. 10. 2013 na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 6). Mimo jednacích dnů se do zaměstnání dostavoval častokrát až v odpoledních hodinách, dne 10. 3. 2014 byla v souvislosti s řešením problému ve věci sp. zn. 3 T 165/2013 zjištěna neomluvená celodenní nepřítomnost v zaměstnání (viz též e-mail zástupkyně ředitelky správy soudu z téhož dne). V období od 29. 5. 2014 do 6. 6. 2014 byla proto provedena kontrola včasnosti dostavování se k nařízeným jednáním, při níž bylo zjištěno, že ani jeden den (29. 5., 3. 6., 5. 6.) se kárně obviněný nedostavil do jednacích síní včas, v posledním případě pak k jednání nařízenému od 10:00 hod. dorazil s čtyřicetiminutovým zpožděním (viz doklady založené do spisu sp. zn. 31 Spr 481/2014). Na tuto situaci bylo (po ústním projednání věci s Mgr. Č.) reagováno opatřením vedení soudu ze dne 6. 6. 2014. Bezprostředně po vydání tohoto opatření (tj. ve dnech 9. - 11. 6. 2014) se pak kárně obviněný do zaměstnání nedostavil vůbec a svou nepřítomnost následně řešil až v červenci 2014 podáním antedatované žádosti o dovolenou. V současné době se Mgr. Č. opakovaně do zaměstnání dostavuje výrazně později než v 8:00, resp. 8:15 (tento čas byl domluven při dodatečném jednání o této věci s Mgr. Č., kdy vedení soudu akceptovalo jeho požadavek, aby příchod do této doby nebyl považován za zásadní porušení vydaného opatření).

V závěru kárný návrhatel upozornil i na zjištěný zásah do spisového materiálu a systému ISAS, ke kterému došlo z pokynu kárně obviněného (viz spisy sp. zn. 32 St 56/2014, resp. 3 T 161/2013), a na již zmíněnou snahu o falšování vypravení rozhodnutí v databázi ISAS (viz „*Výstup z databáze ISAS – překročené lhůty pro vypravení rozhodnutí*“).

S ohledem na uvedené nelze z pohledu kárného návrhatele řešit věc jinak, než uložením kárného opatření spočívajícího v odvolání Mgr. R. Č. z funkce soudce, pokud se stav jeho agendy a přístup k práci po podání kárného návrhu zásadním způsobem nezlepší. Dle kárného návrhatele je třeba zohlednit především množství věcí, v nichž jsou shledávány průtahy v řízení a jiná pochybení, která představují zhruba jednu třetinu všech trestních řízení, která Mgr. Č. za poslední dva roky vedl nebo vede, a to včetně těch, která skončila pravomocným trestním příkazem.

pokračování

II.

Vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný se ke kárnému návrhu, ač mu byl řádně doručen dne 8. 9. 2014, nevyjádřil.

III.

Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 21. 1. 2015 kárný navrhovatel (za kárného navrhovatele jednal na základě písemného pověření místopředseda Obvodního soudu pro Prahu 6 Mgr. Karlem Steiner) rekapituloval obsah kárného návrhu a uvedl, že ani po podání kárného návrhu se přístup Mgr. Č. nijak nezměnil. Upozornil přitom především na neomluvené absence a časté pozdní příchody do zaměstnání, a to i ve dnech, kdy má nařízená jednání. Stav agendy Mgr. Č. se dle kárného navrhovatele neustále zhoršuje a nově bylo též zjištěno, že nevyhotovuje řádně a včas vyhlášená rozhodnutí, a to ani přes opakované urgencye.

Kárně obviněný uvedl, že nesporně, že od konce dubna do června 2014 nečinil v podstatě žádné úkony. Uvedl, že byl špatně diagnostikován, trpěl chronickou únavou a až na popud vedení soudu zjistil, že něco není v pořádku, a až poté začal svůj zdravotní stav řešit. Vyjádření lékařky se mu bohužel k tomuto jednání nepodařilo zajistit. Kárně obviněný dále poukázal na stav agendy v senátu 3 T, kdy zpočátku na něj po JUDr. B. přešlo pouze několik věcí, postupně však vyvstávaly další, neboť JUDr. B. vylučovala řízení vůči některým obžalovaným, která potom nekončila. Ke kontrole své docházky kárně obviněný uvedl, že ji považuje za nedůstojnou a zbytečnou. Připustil, že v týdnu, kdy probíhala kontrola, dvakrát zaspal v jednacím den, a je si vědom toho, že se jedná o velký problém. Opatření o sledování jeho docházky a zahájení kárného řízení ovšem považuje za dvojí potrestání.

Předseda senátu následně v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal předmětné spisy (resp. jejich ověřené kopie) Obvodního soudu pro Prahu 6, které mají dokumentovat vytkané jednání kárně obviněného, a umožnil účastníkům vyjádřit se k jednotlivým bodům kárného návrhu:

Kárný navrhovatel uvedl, že následnými kontrolami byly v jednotlivých spisech shledány průtahy i po podání kárného návrhu. Konkrétně poukázal na nečinnost ve věcech:

- 5) 3 T 174/2011 – v době od 5. 11. 2014 do 29. 12. 2014,
- 16) 3 T 105/2013 - v době od 3. 10. 2014 do 8. 1. 2015,
- 17) 3 T 108/2013 – v době od 24. 10. 2014 do 17. 12. 2014,
- 18) 3 T 109/2013 – v době od 19. 8. 2014 do 4. 12. 2014,
- 22) 3 T 129/2013 – v době od 15. 8. 2014 do 13. 10. 2014,
- 29) 3 T 148/2013 – v době od 18. 8. 2014 do 16. 9. 2014,
- 30) 3 T 153/2013 – v době od 12. 8. 2014 do 14. 10. 2014, od 15. 10. 2014 do 15. 1. 2015,
- 34) 3 T 159/2013 – v době od 12. 11. 2014 do 15. 12. 2014,
- 35) 3 T 160/2013 – viz stížnost OSZ sp. zn. 31 Spr 984/2014,
- 38) 3 T 168/2013 – viz stížnost OSZ sp. zn. 32 St 62/2014,

- 40) 3 T 5/2014 – od 5. 11. 2014 do 15. 12. 2014,
- 42) 3 T 10/2014 – v době od 6. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 52) 3 T 30/2014 – v době od 5. 12. 2014 do 15. 1. 2015,
- 56) 3 T 36/2014 – v době od 8. 12. 2014 do 15. 1. 2015,
- 57) 3 T 37/2014 – v době od 23. 10. 2014 do 15. 12. 2014,
- 61) 3 T 43/2014 – v době od 7. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 62) 3 T 44/2014 – v době od 3. 12. 2014 do 15. 1. 2015,
- 71) 3 T 54/2014 – v době od 21. 10. 2014 do 15. 12. 2014,
- 73) 3 T 57/2014 – v době od 19. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 74) 3 T 58/2014 – v době od 11. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 76) 3 T 60/2014 – v době od 26. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 77) 3 T 61/2014 – v době od 27. 11. 2014 do 15. 1. 2015,
- 78) 3 T 65/2014 – v době od 26. 11. 2014 do 15. 1. 2015.

Kárně obviněný se k vytykaným skutkům vyjádřil převážně v obecné rovině. V průběhu projednávání jednotlivých trestních spisů zejména poukazoval na špatný stav senátu 3 T v době, kdy jej přebíral. Ve vztahu k bodům 2, 9, 33, 47 a 76 kárného návrhu Mgr. Č. argumentoval rozsáhlostí spisového materiálu předmětných trestních věcí. V souvislosti s body 10, 13 a 74 uvedl, že vytykaná pochybení měla spojitost se zdravotními problémy, která již zmínil v úvodu ústního jednání. Průtahy vytykané v bodech 9 a 49 pak zdůvodňoval technickými problémy při vkládání dokumentů do informačního systému ISAS.

Předseda senátu se dále zastavil u těch vytykaných spisů, kde vznikla kárnému senátu určitá nejasnost, a požádal strany, zda by ji mohly kárnému soudu objasnit (popis relevantních částí trestních spisů, případně konkrétních vyjádření stran k těmto spisům a závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou obsaženy v části *IV. a) Skutková zjištění plynoucí z vytykaných spisů a jejich hodnocení* tohoto rozhodnutí).

Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly před ústním jednáním předloženy kárným návrhovatelem či které si kárný soud vyžádal z vlastní iniciativy. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

- **spis 32 St 56/2014** – stížnost státní zástupkyně JUDr. J. na průtahy v řízení sp. zn. 3 T 161/2013, při jejímž vyřizování bylo zjištěno odstranění vydaného trestního příkazu a odporu státní zástupkyně ze spisu a ze systému ISAS (viz bod 36 kárného návrhu)
- **spis 31 Spr 458/2014** - stížnost státní zástupkyně JUDr. J. na průtahy v řízení sp. zn. 3 Nt 1860/2013 (viz bod 81 kárného návrhu)
- **spis 31 Spr 623/2013** – výtka udělená Mgr. R. Č. dne 24. 7. 2013 za průtahy v řízení (viz body 3 a 5 kárného návrhu)
- **spis 31 Spr 171/2014** – výtka udělená Mgr. R. Č. dne 14. 2. 2014 za průtahy v řízení (viz body 3, 5 a 9 kárného návrhu)
- **spis 31 Spr 294/2014** – dle něhož Mgr. Steiner dne 10. 3. 2014 v reakci na závažné nedostatky zjištěné v senátu 3 T (viz bod 37 kárného návrhu) nařídil, 1) aby první úkon ve věci byl vyznačován až poté, co je věc vrácena soudcem kanceláři, 2) aby věci, kde nebude dodržena lhůta k prvnímu úkonu, byly okamžitě hlášeny a 3) stejně tak byly k 15. každého měsíce oznamovány veškeré neskončené a nepravomocné věci, které jsou déle jak měsíc u soudce; spis dále obsahuje seznamy spisů dle pokynů Mgr. Steinera za měsíce březen až červenec 2014
- **spis 31 Spr 481/2014** – opatření vedení soudu, jímž byla dne 6. 6. 2014 zavedena kontrola docházky Mgr. Č. do budovy soudu a k nařízeným jednáním, spis dále obsahuje evidenci docházky Mgr. Č. od 12. 6. 2014 do 15. 9. 2014
- **spis 31 Spr 643/2014** – obsahující kopii dalších příloh kárného návrhu:

pokračování

- příloha č. 7 – e-mail státní zástupkyně JUDr. J. ze dne 2. 10. 2013 adresovaný ostatním státním zástupcům OSZ pro Prahu 6 (v kopii Mgr. Steinerovi a Mgr. Č.), v němž uvedla, že „*poté, co jsem dne 1. 10. 2013 ráno čekala na chodbě soudu na příchod Mgr. Č. do jednací síně na jím nařízené hlavní líčení déle než hodinu, jsem s ním domluvila, že na jeho hlavní líčení a veřejná zasedání budeme chodit, až nám zavolá, že odchází z naší budovy a míří do jednací síně. Snažím se touto domluvou šetřit náš čas na práci, tedy se jí řídit*“.

- příloha č. 8 - záznam z porady konané dne 24. 10. 2013 na OSZ pro Prahu 6, v němž je obsažena informace, že s ohledem na jednání s Mgr. Steinerem a Mgr. Č. budou státní zástupci OSZ pro Prahu 6 chodit na jednání nařízená Mgr. Č. až poté, co budou soudem uvědomeni o tom, že Mgr. Č. již odchází od jednací síně, neboť jeho obvyklé zpoždění je až hodinu

- příloha č. 9 – e-mailem ze dne 8. 7. 2014 pracovnice soudu Mgr. J. T. sdělila Mgr. Steinerovi, že Mgr. Č. požádal zpětně o dovolenou na 9. – 11. 6. 2014 a o indispoziční volno na 18. 6. 2014, ačkoliv červnová výplata již byla uzavřena

- příloha č. 10 – e-mailem ze dne 11. 3. 2014 na dotaz Mgr. Steinera, zda měl Mgr. Č. nějaký důvod, proč nepřišel vůbec do práce, pracovnice soudu P. M. sdělila, že dne 10. 3. 2014 neměl Mgr. Č. dovolenou ani indispoziční volno

- příloha č. 11 – hodnocení soudce Mgr. Č. vypracované předsedou Obvodního soudu pro Prahu 9 JUDr. Alexandrem Károlyim ze dne 14. 11. 2012

- příloha č. 12 – výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích udělená Mgr. Č. předsedou Obvodního soudu pro Prahu 9 JUDr. Alexandrem Károlyim dne 28. 12. 2012 za průtahy v porozsudkové agendě v řízeních sp. zn. 15 C 88/2009, sp. zn. 15 C 19/2010 a sp. zn. 99 C 153/2010; současně bylo uvedeno, že koncem ledna 2013 bude provedena prověrka spisů, a budou-li se nedostatky opakovat, bude podán návrh na zahájení kárného řízení

- příloha č. 13 – výstup z databáze ISAS – překročené lhůty pro vypravení rozhodnutí v senátu 3 T a dále e-mail P. S. ze dne 25. 4. 2014 s předmětem „*lež má krátké nohy aneb dříve či později budete odhaleni*“ adresovaný Mgr. Č. a vedoucí kanceláře senátu 3 T D. S., který dle kárného navrhovatele dokládá pokus o falšování vypravení rozhodnutí v databázi ISAS u věci sp. zn. 3 T 35/2014

- příloha č. 14 kárného návrhu – Porovnání stavu senátu 3 T k 15. 12. 2012 a k 14. 8. 2014 ve vztahu ke srovnatelným senátům (z hlediska nápadu) 2 T a 16 T:

stav ke dni 15. 12. 2012

senát	nevyřízené	pravomocně neskončené
3 T	36	138
2 T	52	135
16 T	91	194

stav za období od 15. 12. 2012 do 14. 8. 2014

senát	nevyřízené	pravomocně neskončené	napadlé za období	vyřízené za období
3 T	83	127	264	312
2 T	21	46	250	341
16 T	55	112	264	388

-příloha č. 15 – spisy u soudců ke dni 15. 8. 2014

soudce	1 T	2 T	3 T	16 T	41 T	58 T
Počet	56	19	191	34	0	5

- **rozvrhy práce** na roky 2012 (31 Spr. 1070/2012), 2013 (31 Spr. 1031/2012) a 2014 (31 Spr 953/2013)

- **osobní spis Mgr. Č.** – dle něhož od 20. 10. 2004 do 14. 1. 2007 působil jako právník na Ministerstvu obrany; od 15. 1. 2007 do 26. 5. 2010 jako asistent soudce na Obvodním soudu

pro Prahu 9; od 27. 5. 2010 do 28. 2. 2013 byl soudcem civilního úseku Obvodního soudu pro Prahu 9, přičemž ovšem ode dne 15. 12. 2012 byl dočasně přidělen k výkonu soudcovské činnosti na trestní úsek Obvodního soudu pro Prahu 6 a s účinností od 1. 3. 2013 byl k tomuto soudu přeložen a jmenován předsedou senátu na trestním úseku daného soudu; v osobním spisu nejsou evidována žádná období pracovní neschopnosti Mgr. Č. ze zdravotních důvodů

- **stanovisko soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 6** k návrhu na zahájení kárného řízení s Mgr. R. Č. ze dne 17. 9. 2014, v němž soudcovská rada uvedla, že dle svého sdělení Mgr. Č. v září 2014 zjistil, že onemocněl boreliózou, což se mimo jiné projevuje i chronickou únavou, ke skutkovým okolnostem uvedeným v návrhu se ovšem nijak nevyjádřil. Vzhledem k tomu, že soudcovská rada dle svých zjištění považovala veškeré skutkové okolnosti popsané v návrhu za pravdivé, ztotožnila se s kárným návrhem, a to včetně navrhovaného kárného opatření.

V průběhu ústního jednání dne 21. 1. 2015 strany dále předložily a kárný soud následně provedl následující listinné důkazy:

- kárně obviněný předložil jím pořízený soupis věcí, které převzal po své předchůdkyni JUDr. B.
- dále byla předložena listina, která obsahuje pokyny kancelářím týkající se zakládání doručenek, práce s ISASem, se spisy a s referáty soudců
- kárný navrhovatel dále předložil 3 stížnostní spisy sp. zn. Spr 984/2014, 32 St 62/2014 a 31 Spr 983/2014, které se týkají věcí sp. zn. 3 T 160/2013, 3 T 168/2013 a 3 T 43/2014 uvedených pod body 35, 38 a 61 kárného návrhu
- usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 7 To 408/2014, v němž bylo konstatováno porušení § 181 odst. 3 tr. ř. Mgr. Č. ve věci sp. zn. 3 T 148/2013
- písemné upozornění na nesprávný postup a porušení povinností zaměstnance – výtka dle § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, adresovaná vedoucí kanceláře senátu 3 T D. S. a týkající se věci 3 T 59/2014
- výpisy z ISASu a další listiny dokumentující věci, u nichž došlo ze strany Mgr. Č. k porušení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí, a to v období od 15. 10. 2014 do 20. 1. 2015
- pověření soudce JUDr. K. N. vyhotovením usnesení ze dne 24. 10. 2014, sp. zn. 1 Nt 624/2014, a to z toho důvodu, že ho nevyhotovil Mgr. R. Č.
- měsíční výkazy senátu 3 T za prosinec 2014 a leden 2015, v nichž jsou uvedeny věci, které byly v daných obdobích delší dobu bez úkonu
- přehledy nevyřízených a pravomocně neskončených věcí k 19. 1. 2015 v senátu 3 T a pro srovnání v senátech 2 T a 16 T
- přehled tvrzených pracovních neschopností a návštěv lékaře ze strany Mgr. Č. sepsaný P. M. dne 19. 1. 2015; k tomu je připojeno potvrzení o pracovní neschopnosti Mgr. Č. od 31. 10. do 3. 11. 2014, předložené Mgr. Č. dne 27. 11. 2014
- e-maily týkající se absencí Mgr. Č. v zaměstnání dne 30. - 31. 12. 2014 a pozdního příchodu k hlavnímu líčení dne 15. 1. 2015
- pokračování spisu 31 Spr 481/2014, který se týká kontroly docházky Mgr. Č. do budovy soudu a jeho dostavování se k nařízeným hlavním líčením, přičemž nově byly předloženy listiny pokrývající období od 15. 9. 2014 do 19. 1. 2015
- exekuční příkaz ze dne 30. 9. 2014 vydaný soudním exekutorem Mgr. S. M. ve prospěch oprávněného Raiffeisen stavební spořitelny, a. s. proti povinnému Mgr. R. Č., jímž se příkazuje exekuce srážkami z platu povinného k uspokojení pohledávky ve výši 1.116.900 Kč s příslušenstvím, tj. k uvedenému dni 1.472.585 Kč
- spis 31 Spr 700/2014, jehož obsah tvoří listiny vztahující se k lustracím ohledně tří osob, provedeným v databázi CESO Mgr. Č., které podle vedení soudu nesouvisely s výkonem soudnictví a pro něž předseda OS pro Prahu 6 podal na Mgr. Č. dne 23. 10. 2014 trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

pokračování

Po provedeném dokazování kárně obviněný požádal o odročení jednání z toho důvodu, že kárný navrhovatel předložil výše uvedené nové listinné důkazy, ke kterým se kárně obviněný chtěl blíže vyjádřit v písemné podobě. Mnoho věcí je dle jeho názoru vytrženo z kontextu a rád by je uvedl na pravou míru. Kárně obviněný současně uvedl, že si zapomněl lékařské zprávy, které chtěl soudu doložit. Kárný senát uvedenému návrhu kárně obviněného vyhověl, neboť se většina nově předložených listin sice přímo netýkala předmětu kárného návrhu, mohla mít však určitý význam pro celkové hodnocení osoby kárně obviněného. Z tohoto důvodu kárný soud odročil jednání na neurčito a kárně obviněnému uložil, aby ve lhůtě 7 dnů, tj. do 28. 1. 2015, předložil soudu své vyjádření a případně navrhl, jaké důkazy navrhuje provést.

Mgr. Č. následujícího dne po jednání nahlížel do spisu, kam byly rovněž nově předložené listinné důkazy založeny, následně mu byl na jeho žádost zaslán kompletní zvukový záznam z jednání ze dne 21. 1. 2015, nicméně v uvedené lhůtě, ani později až do 16. 2. 2015, žádné vyjádření ani důkazní návrhy soudu nepředložil.

Kárný soud dne 28. 1. 2015 obdržel pouze další dva listinné důkazy dodatečně předložené kárným navrhovatelem. Konkrétně se jednalo o:

- výstup šetření z databáze ISAS provedené správkyňi této databáze ve spolupráci s firmou CCA k okolnostem, za nichž byly do ISASu vloženy a smazány údaje týkající se trestního příkazu ze dne 30. 12. 2014 ve věci sp. zn. 3 T 161/2013,
- kopii e-mailu, který Mgr. Č. zaslal dne 17. 9. 2014 člence soudcovské rady JUDr. K. K.

Tyto nové důkazy byly Mgr. Č. zaslány, takže byl s nimi seznámen. Stejně tak byl dne 2. 2. 2015 řádně vyrozuměn i o jednání nařízeném na 18. 2. 2015. Od Mgr. Č. předseda kárného senátu obdržel až dne 16. 2. 2015 odpoledne podání zasláné elektronickou poštou, v němž kárně obviněný uvedl následující:

„Vážený pane předsedo,

s hlubokou úctou k Vám i ostatním členům senátu si Vás dovoluji požádat o odročení kárného řízení dne 18. února 2015. K mé osobě bylo řečeno, resp. ve spisovém materiálu se nacházejí tvrzení, která z určitého úhlu pohledu a subjektivní motivace, hodnotí mé pracovní výsledky, poukazují na mé majetkové poměry i mi přisuzují kontakty se zřevadovými osobami.

Vážený pane doktore, v současné době, kdy jsem nejen přišel o veškerý majetek, jsem prověřován policií a současně i v postavení kárně obviněného, jediné co mám, je má čest, hrdost, mé znalosti a životní poznání.

Na Vaši výzvu k vyjádření se ke skutečnostem, které byly vzneseny v závěru prvního jednání, jsem sepsal vyjádření, které jsem se snažil koncipovat věcně, stručně a současně i doložit má tvrzení. Poté, co jsem se seznámil se spisovým materiálem v mé věci, byl jsem velmi nemile překvapen, jaké manipulaci jsem byl vystaven a zvažoval jsem a stále zvažuji, jaké kroky v tomto podniknu, proto jsem doposud váhal, zda zahrnout do mého vyjádření i další okolnosti. Zjistěte jsem v pracovním i soukromém životě pochybil, ale vždy se k mému jednání stavím čelem a snažím se ze svých chyb poučit. Mé vyjádření Vám tedy také zasílám [k předmětnému elektronickému podání ovšem žádná příloha, která by obsahovala obsáhlejší vyjádření kárně obviněného, připojena nebyla – pozn. NSS].

Vážený pane předsedo, jelikož se rozhodnutí Vašeho senátu bude přímo dotýkat mé osoby a mých osobnostních práv, dále mimo jiné i proto, že mé kárné řízení se dostalo do veřejného zájmu spolku K213, považuji za potřebné, spravedlivé a morální, ale zejména v budoucnu z historického hlediska za zásadní, aby byly řádně prověřeny či prošetřeny tyto věci:

- 1. Postup a pokyny a jejich zákonná a nediskriminační oprávněnost v případech mnou provedených lustrací.*
- 2. Důkladná a podrobná kontrola senátu 3T a porovnání fungování před mým nástupem a po něm.*

Myslím, že v krátké době lze očekávat vyhodnocení výsledku policejního prověření. Současně jsem podal podnět na MSp k hloubkové kontrole v senátu 3T, kdy mám za to, že zde v minulosti často docházelo k vykazování odlišných údajů oproti skutečnému stavu věcí dle spisového materiálu.

Pane předsedo, já rozhodně nemám zájem protahovat kárné řízení, je to pro mě zbytečně stresující faktor, ale už dále nedopustím, abych byl veřejně haněn, proto Vás zdvořile žádám o odročení jednání.“

Předseda kárného senátu po konzultaci s jednotlivými členy senátu kárně obviněnému dne 17. 2. 2015 elektronickou cestou sdělil, že opakovanému návrhu na odročení jednání nebude vyhověno, neboť pro něj kárný soud neshledává žádný důvod s tím, že bližší důvody nevyhovění žádosti kárně obviněného budou účastníkům řízení sděleny při jednání, které se uskuteční v plánovaném termínu dne 18. 2. 2015, o němž byl kárně obviněný řádně vyrozuměn.

Na toto ústní jednání konané dne 18. 2. 2015 se kárně obviněný bez řádné omluvy nedostavil. Za kárného navrhovatele se k jednání na základě příslušného pověření opět dostavil Mgr. Karel Steiner. Kárný soud proto v souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. jednal v nepřítomnosti kárně obviněného.

Předseda kárného senátu nejprve shrnul důvody, pro které nebylo návrhu na odročení jednání vyhověno. Především uvedl, že kárnému soudu nebylo zřejmé, jakého cíle by mělo být opakovaným odročením jednání dosaženo a kdy by tedy bylo možné ve věci jednat a rozhodnout. Důkazní návrhy kárně obviněného hodnotil kárný senát nejen jako opožděné, ale zejména jako velmi neurčité, přičemž nebylo jasné, jak by měly být provedeny ani co by jimi mělo být ve vztahu k předmětu kárného návrhu, tedy ke konkrétním skutkům, jak jsou v kárném návrhu vymezeny, prokázáno. Tyto návrhy se buď netýkaly přímo předmětu kárného návrhu, nebo měly prokazovat toliko skutečnosti, které kárný senát považoval za nesporné, např. to, že i v minulosti docházelo v senátu 3 T k závažným pochybením a že ho Mgr. Č. zdědil ve špatném stavu. To ostatně nezpochybňoval ani kárný navrhovatel a další dokazování k této otázce, pokud by vůbec bylo po dvou letech od převzetí senátu 3 T Mgr. Č. proveditelné, by bylo ve vztahu k předmětu řízení zcela nadbytečné. Kárný soud již v rámci předběžného šetření provedl důkladnou analýzu všech spisů, jichž se týkají jednotlivé skutky vymezené v kárném návrhu, a zaznamenal veškeré relevantní úkony Mgr. Č. a dalších osob v těchto spisech. Nad tento rámec považoval Nejvyšší správní soud za zcela nadbytečné zabývat se ostatními spisy přidělenými Mgr. Č., pokud by snad takový postup měl z dosti neurčitého návrhu Mgr. Č. na provedení „*důkladné a podrobné kontroly senátu 3 T*“ vyplývat. Pokud se kárně obviněný cítil být poškozen skutečnostmi, které tvrdil a které listinnými důkazy dokládal kárný navrhovatel, měl se kárně obviněný proti těmto tvrzením bránit právě při jednání, a nikoliv opětovnou, tentokrát zcela bezdůvodnou, žádostí o jeho odročení.

Kárný navrhovatel následně předložil několik dalších důkazů, které byly v průběhu jednání taktéž provedeny. Konkrétně se jednalo o:

- „Měsíční seznam 3 T – únor - stav k 13. 2. 2015“ obsahující soupis věcí přidělených Mgr. Č., které jsou delší dobu bez úkonu
- monitoring docházky Mgr. Č. do budovy soudu a k hlavním líčením v období od 19. 1. 2015 do 13. 2. 2015, který je pokračováním spisu 31 Spr 481/2014
- další část spisu 31 Spr 700/2014, která se týká součinnosti vedení soudu s orgány činnými v trestním řízení ve věci neoprávněných lustrací v systému Centrální evidence stíhaných osob a která obsahuje oznámení předsedy soudu příslušnému policejnímu orgánu, že bylo Mgr. R. Č. odňato oprávnění ke vstupům do této databáze
- ověřená kopie spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, územního odboru Pardubice, oddělení obecné kriminality SKPV č. j. KRPE-103080/TČ-2014-170671 – tato věc se týkala podezření ze spáchání zločinu loupeže a neoprávněného užívání

pokračování

cizí věci a kárně obviněný v ní figuroval jako poškozený, přičemž spis obsahuje mj. úřední záznamy o jím podaném vysvětlení (pozn. NSS – kárný soud k tomuto listinnému důkazu v neprospěch kárně obviněného nepřihlížel).

Kárný soud následně přistoupil k výslechu předvolané svědkyně D. S. (vedoucí kanceláře senátu 3 T). Svědkyně se nejprve obecně vyjádřila k náplni své práce u Obvodního soudu pro Prahu 6 a způsobu spolupráce s Mgr. Č. Ve vztahu k věci sp. zn. 3 T 161/2013, jíž se týká bod 36 kárného návrhu, svědkyně uvedla, že na konci roku 2013 (poslední či předposlední den v prosinci) jí Mgr. Č. dával seznam skončených věcí a nadiktoval u předmětného spisu vydání trestního příkazu. V únoru 2014 pak tento spis předložil kanceláři k vypravení s trestním příkazem, což svědkyně udělala a trestní příkaz odeslala na státní zastupitelství. Odpoledne (svědkyně si nebyla jistá, zda to bylo ve stejný den) následně Mgr. Č. přišel s tím, že se spletl, že tam trestní příkaz nebude a bude tam usnesení. Svědkyně jej upozornila, že trestní příkaz již byl odeslán na státní zastupitelství. Kárně obviněný na to odpověděl, že si to s nimi vyřídí sám, a svědkyně se o danou záležitost již více nestarala. K doplňujícím dotazům předsedy senátu svědkyně uvedla, že si je jistá, že pokyn Mgr. Č. kancelář obdržela až v únoru, a zopakovala, že kárně obviněný si byl vědom, že trestní příkaz již byl odeslán, neboť jej na to výslovně upozornila. Odpor státní zástupkyně do systému ISAS svědkyně zapsala, jakmile jej obdržela a poté jej nemazala ani nevyjímala ze spisu. Uvedla, že pouze byla za dozorčí úřednicí ohledně přepisu trestního příkazu na usnesení. Dle svědkyně byl ve spise fyzicky obsažen trestní příkaz spolu s referátem; kdo jej ze spisu vyňal, svědkyně neví.

Na otázku týkající se docházky kárně obviněného svědkyně uvedla, že co si pamatuje, tak Mgr. Č. přišel v 8 hodin pouze jednou. Pokud jde o hlavní líčení, tak několikrát přišel včas, někdy se zpožděním 5 minut, většinou delším. Jeho průměrná doba docházky byla kolem poledne. Na dotaz předsedy senátu, zda tyto absence nějakým způsobem komplikují její práci či činnost soudního oddělení, svědkyně sdělila, že komplikace nastávají zejména při hlavních líčeních. Svědkyně v této souvislosti zmínila případy, kdy byla chodba plná svědků a obhájců, kteří měli nařízeno další hlavní líčení u jiného soudu, a vznikal tak časový stres. Dále uvedla, že pokud potřebuje s něčím pomoci a soudce není k dispozici, tak se musí obracet na někoho jiného, případně když přijde zkrácené řízení nebo zatykač a soudce tam není a nelze se jej dovolat, tak je zase nucena hledat náhradu. Na dotaz kárného navrhovatele, zda může potvrdit, že se kárně obviněný nedostavoval do práce ani v době, kdy měl službu na zkrácené řízení, svědkyně uvedla, že v době, kdy měli týdenní službu na zkrácené řízení, nebyl kárně obviněný skoro celý týden k dispozici. V pátek pak bylo obtížné někoho sehnat, když ostatní soudci soudili. Při službě na zkrácené řízení je přitom třeba okamžitě nařídit jednání. Vše musí být v co nejkratší době vyřízeno. Lhůta pro vyřízení je 24 hodin. Kárný navrhovatel se svědkyně dále zeptal na situaci, kdy ji kárně obviněný požádal, zda na ni může „přepsat“ svůj automobil. Svědkyně uvedla, že je pravda, že se zmínil, že na někoho potřebuje přepsat automobil za peníze v souvislosti s exekucí, která je na něj vedena, ale svědkyně s tím nechtěla mít nic společného.

Kárný navrhovatel ve své závěrečné řeči uvedl, že po provedeném dokazování dle jeho názoru nemůže být pochyb o tom, že se kárně obviněný vytýkaných pochybení dopustil. Kárný navrhovatel poukázal na to, že nečinnost Mgr. Č. v podstatě zahrnuje číselnou řadu spisových značek, jak vyplynulo z následné kontroly v lednu 2015. Zjištěné průtahy přitom nejsou dle kárného navrhovatele způsobeny objektivním přetížením kárně obviněného, nýbrž výlučně jeho přístupem k práci. V podrobnostech kárný navrhovatel dále odkázal na odůvodnění kárného návrhu, výsledky kontrol docházky a předložené trestní spisy, z nichž je zjevné, že se Mgr. Č. nedostavil na nařízená hlavní líčení, aniž by věrohodně doložil důvod své nepřítomnosti. Přístup kárně obviněného k práci se přitom nezměnil ani po podání kárného návrhu a stav jeho senátu se neustále zhoršuje. Namísto potřebné míry sebereflexe si kárně obviněný nepřipouští, že by

dělal něco zásadně špatně a stylizuje se do role oběti. Z uvedených důvodů kárný navrhovatel setrval na navrhovaném kárném opatření, tj. odvolání z funkce soudce, a připomněl, že stejné stanovisko zaujala i soudcovská rada Obvodního soudu pro Prahu 6.

Během závěrečné porady kárného senátu se v 11.05 hod. na Nejvyšší správní soud telefonicky obrátil kárně obviněný, který vedoucí kanceláře kárných senátů sdělil, že se nemůže dostavit k nařízenému jednání, neboť na něj údajně spadla postel, a žádal o odročení jednání (úřední záznam založen na č. l. 137 kárného spisu). Kárný senát tuto omluvu nepovažoval za věrohodnou a neshledal tedy důvod k postupu dle § 218 odst. 1 trestního řádu ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb. a tudíž ani k opětovnému odročení věci.

IV.

Posouzení věci kárným soudem

Kárný senát se nejprve zabýval dodržáním subjektivní a objektivní lhůty pro podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 28. 8. 2014. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než dne 28. 2. 2014.

Z kárného návrhu a z vyjádření kárného navrhovatele vyplynulo, že se o skutečnostech týkajících se tvrzených kárných provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, navrhovatel dozvěděl na základě pravidelných kontrol konaných po přijetí opatření místopředsedy soudu ze dne 10. 3. 2014 (viz správní spis sp. zn. 31 Spr 294/2014), kontroly činěné dle „Úkolů“ v červenci 2014 a dále z podnětů státní zástupkyně ze dne 27. 5. 2014 (viz sp. zn. 31 Spr 458/2014) a ze dne 28. 7. 2014 (viz sp. zn. 32 St 56/2014). Subjektivní lhůta tak byla u naprosté většiny vytýkaných skutků zachována.

Dle zjištění kárného soudu se vedení obvodního soudu dříve dozvědělo pouze o jednom ze skutků týkajících se řízení vedeného pod sp. zn. 3 T 86/2012, neboť na č. l. 481 spisu v uvedené věci je obsažen úřední záznam ze dne 27. 2. 2014 o kontrole provedené místopředsedou Obvodního soudu pro Prahu 6 Mgr. Steinerem v rámci kontroly nepravomocných věcí dle Úkolů uložených předsedům Obvodních soudů pro Prahu 1 – 10. Obdobné platí i u dvou ze čtyř skutků týkajících se řízení vedeného pod sp. zn. 3 T 107/2012; v tomto spisu je obdobný záznam založen na č. l. 319. V těchto případech tedy byla vzhledem k datu úředních záznamů o 1 den překročena subjektivní lhůta. Ve vztahu k vytýkaným pochybením, k nimž došlo přede dnem 27. 2. 2014, kdy byl do těchto spisů vložen záznam o jejich kontrole, je proto kárný návrh opožděný. Nejvyšší správní soud tedy přistoupil dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb. k částečnému zastavení řízení pro skutky, jež měly spočívat v neodůvodněných průtazích v řízení a k nimž mělo dojít ve věci sp. zn. 3 T 86/2012 v době od 21. 10. 2013 do 26. 2. 2014 a ve věci sp. zn. 3 T 107/2012 v době od 10. 6. 2013 do 15. 8. 2013 a od 17. 9. 2013 do 24. 1. 2014.

pokračování

V ostatních případech byl tedy návrh podán v rámci zákonem stanovené subjektivní lhůty. Kárný soud přitom vycházel z toho, že u trvajících deliktů začíná lhůta běžet až dokonáním skutku, v němž je spatřováno kárné provinění.

Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i hmotněprávní prekluzivní lhůtu 3 let, byla tato lhůta ve všech případech zachována, neboť k dočasnému přidělení Mgr. Č. k Obvodnímu soudu pro Prahu 6 došlo teprve dne 15. 12. 2012.

IV. a) Skutková zjištění plynoucí z vytýkaných spisů a jejich hodnocení

Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo řečeno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy Obvodního soudu pro Prahu 6 a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky. Přitom kárný soud zohlednil i to, že kárný navrhovatel vycházel také ze záznamů z elektronické databáze ISAS, které nebyly v jednotlivých spisech zaznamenány. Tam, kde příslušná data, jimiž navrhovatel vymezil období nečinnosti, nemají oporu ve spisu, nicméně zkracují celkovou dobu nečinnosti, která by jinak ze spisu vyplývala, tedy jsou ve prospěch kárně obviněného, byl kárný soud takto v kárném návrhu vymezenými skutky v souladu s § 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. vázán. Naopak kárný soud byl připraven korigovat takto vymezená období tam, kde by prodlužovala nečinnost soudce nad rámec toho, co vyplývalo z příslušného spisu. Z obsahu předložených spisů tedy kárný soud seznal následující podstatná zjištění, která po zohlednění vyjádření stran učiněných na ústním jednání vyhodnotil takto:

1) 3 T 47/2005 – obžalovaný O. R.

V dané věci dle kárného návrhu zůstal spis bez úkonu u soudce ode dne 21. 1. 2013 do dne 26. 2. 2014, tedy více než třináct měsíců, následně v době od 30. 5. 2014 do dne poslední kontroly 12. 8. 2014.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že trestním příkazem ze dne 1. 8. 2006 soudkyně JUDr. B. odsoudila obv. R. a obv. J. za trestný čin porušování autorského práva a práv souvisejících. Ze spisu vyplývá, že se nedařilo doručit ani prostřednictvím policie, neboť se obž. zdržovali v zahraničí. Ve spise je obsažen pokyn ze dne 19. 11. 2012 „*prosím o RT, CEO, CEO, CEV u obou obž. obratem*“, navazuje úřední záznam ze dne 20. 11. 2012 – „*ani jeden z obžalovaných neprochází CEV*“. Následují výpisy s příslušných rejstříků s datem 23. 11. 2012, pokyn ze dne 26. 11. 2012 „*rozsudek s PM, připoj OS Nový Jičín 20 T 22/2012 ods. J.*“, za kterým navazuje založený trestní příkaz vydaný OS v Novém Jičíně č. j. 20 T 22/2012 - 79 s vyznačenou doložkou právní moci a přípis Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21. 12. 2012 sdělující, že spis není možné zapůjčit, neboť byla podána žádost o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Ve spise je dále založeno až potvrzení o provedené lustraci v CEO ze dne 26. 2. 2014, za ním následuje usnesení o zastavení trestního stíhání z důvodu promlčení ze dne 3. 3. 2014 ve věci obž. R. (s doložkou nabytí právní moci údajně dne 18. 4. 2014), potvrzení o provedené lustraci v CEO a kontrole DS ze dne 28. 3. 2014 a ze stejného dne pokyn k zaslání usnesení. Dne 18. 4. 2014 byla zásilka vrácena jako nevyzvednutá v úložní době a dne 14. 5. 2014 rovněž i opakovaná zásilka. Následuje pokyn ze dne 15. 8. 2014 (doručený kanceláři a provedený dne 18. 8. 2014) – vyznač PM, vyvěs na úřední desku, dej VSÚ – POSTAGENDA. Navazuje pokyn ze dne 4. 9. 2014 (zřejmě zadán VSÚ) „*Spis předlož soudci ke rozhodnutí u obž. F. J.*“. V průběhu ústního jednání dne 21. 1. 2015 se strany shodly na tom, že k předání spisů v senátu 3T (po JUDr. B.) Mgr. Č. došlo dne 22. 1. 2013.

Kárný senát dospěl k závěru, že v daném případě došlo k bezdůvodným průtahům v době od 22. 1. 2013 do 26. 2. 2014 a od 30. 5. 2014 do 12. 8. 2014. Jedná se o kárné provinění.

2) 3 T 55/2005 – obžalovaný F. K.

Dle kárného návrhu ponechal Mgr. Č. u sebe spis bez úkonu ode dne 6. 8. 2013 do dne 30. 9. 2013 a následně v době od 30. 10. 2013 do 31. 3. 2014.

Kárný senát zjistil, že ve spise je založen úřední záznam ze dne 5. 8. 2013, v němž Mgr. Č. uvádí, že bylo zjištěno, že tato věc je v systému ISAS vedena jako „odškrtnutá“, přičemž trestní řízení nebylo vůči obžalovanému skončeno. Následuje referát z téhož dne – 1. *vyznač v ISASu věc jako neskončenou*; 2. *opis RT, CEO obžalovaný*; 3. *založ ze spisu 3 T 51/2004 usnesení MS v Praze ze dne 7. 6. 2005, sp. zn. 8 To 236/2005*; 4. *předlož soudci k rozhodnutí o amnestii*. Spis dále obsahuje požadované usnesení městského soudu, opisy z RT s datem 6. 8. 2013 a usnesení Mgr. Č. o zastavení trestního stíhání z důvodu amnestie ze dne 25. 9. 2013 (s doložkou nabytí právní moci údajně dne 28. 10. 2013). Dále pokyn k vypravení zmíněného usnesení ze dne 27. 9. 2013 (dle kontrolního razítka došlo 30. 9. 2013, vypraveno 2. 10. 2013). Dne 16. 10. 2013 zásilka vrácena jako nevyzvednutá v úložní době. Následuje pokyn ze dne 28. 3. 2014 (ve spise není záznam o tom, že by byl předán kanceláři později) – 1. *Vyznač PM*; 2. *Dej VSÚ – postagenda*. Dále je ve spise obsažen pokyn (zřejmě VSÚ) ze dne 23. 4. 2014 – 1. *Opis usnesení o amnestii doruč. Policii ČR*; 2. *Opis usnesení s doložkou PM vložit do spisu 3 T 51/2004. Založ*.

Nejvyšší správní soud k uvedenému bodu poznamenává, že první období nečinnosti v trvání necelých 2 měsíců, za situace, kdy Mgr. Č. „objeví“ spis jeho předchůdkyní několik let nesprávně vedený jako skončený a zjevně počítal s tím, že bude trestní stíhání zastaveno z důvodu amnestie, nelze považovat za kárné provinění. Druhé období nečinnosti v trvání bezmála 5 měsíců za situace, kdy bylo třeba provést jen rutinní závěrečné úkony spočívající zejména ve vyznačení doložky právní moci (posléze byla vyznačena patrně nesprávně), je ovšem dle kárného senátu třeba za daných okolností považovat za kárné provinění. Toto období však dle obsahu spisu skončilo dne 28. 3. 2014.

3) 3 T 2/2011 – obžalovaný J. S.

Dle navrhovatele byla v dané věci již v minulosti Mgr. R. Č. opakovaně udělena výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích kvůli bezdůvodným průtahům spočívajícím v jeho nečinnosti a nekoncentrovanosti v době od 2. 5. 2013 do 1. 7. 2013 a v období od 1. 10. 2013 do 21. 1. 2014, přesto po udělení výtek zůstal spis opět bez pohybu u soudce v době od 4. 2. 2014 do 20. 3. 2014.

Z obsahu spisu vyplývá, že referátem ze dne 23. 1. 2014 dal Mgr. Č. pokyn k zaslání dotazu Vazební věznici Ruzyně, od kdy bude obž. J. S. schopen účasti na hlavním líčení. Dne 4. 2. 2014 byla doručena Zpráva o zdravotním stavu obž. J. S., dle níž je hospitalizován na chirurgickém oddělení od 4. 1. 2014 a vyžaduje přísný klid na lůžku alespoň 3 měsíce. Účasti u hlavního líčení bude schopen cca po 4. 4. 2014. Dne 18. 3. 2014 Mgr. Č. vydal pokyn k nařízení hlavního líčení na 29. 4. 2014. Na uvedeném hlavním líčení Mgr. Č. vyhlásil rozsudek.

Jelikož předmětem kárného návrhu může být z důvodu zásady *ne bis in idem* pouze období následující po udělení výtky, nelze dle kárného soudu v daném případě hovořit o kárném provinění, neboť tvrzená nečinnost kárně obviněného v předmětném období nenastala.

4) 3 T 49/2011 – obžalovaný L. Z.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez úkonu u soudce v době od 6. 3. 2014 do 6. 5. 2014.

pokračování

Dle zjištění Nejvyššího správního soudu vydala dne 22. 6. 2011 JUDr. B. rozsudek, dne 6. 9. 2011 podala OSZ odvolání v neprospěch obž. Rozsudek ani odvolání se však obž. nedařilo opakovaně doručit. Dne 5. 12. 2013 byl L. Z., na základě příkazu k zatčení vydaného Mgr. Č. dne 12. 6. 2013, zatčen ve stanu v přírodní rezervaci Divoká Šárka. Dne 5. 12. 2013 se uskutečnilo vazební zasedání, krátkou cestou byl obž. doručen rozsudek. Při výslechu obž. slíbil, že se bude u soudu aktivně dotazovat, zda pro něj nemá písemnost, a nebude se vyhýbat trestnímu stíhání. Mgr. Č. proto neshledal důvod vazby a obž. propustil. Dne 13. 12. 2013 bylo doručeno odvolání obž. Referátem ze dne 29. 12. 2013 Mgr. Č. zadal pokyn k zaslání výzvy k odstranění vad odvolání obž. prostřednictvím policie. Dne 14. 1. 2014 doručeno sdělení Městské policie hl. m. Prahy, že se nepodařilo doručit. Referátem ze dne 25. 2. 2014 dán pokyn (1) k ustanovení obhájce dle § 36 odst. 2 tr. ř.; (2) k zaslání výzvy obžalovanému a protokolů z hlavních líčení a rozsudku obhájci; (3) k vyvěšení doručované písemnosti na úřední desce. Dne 26. 2. 2014 ustanovena obhájkyň JUDr. Alena Blanická. Dne 3. 3. 2014 obhájkyň nahlíží do spisu. Dne 5. 3. 2014 referát Mgr. Č. - *vyčkej odvolání obhájkyň – max. do 10. 3. 2014*. Dne 4. 3. 2014 doručeno doplnění odvolání obhájkyň. Dne 17. 3. 2014 doručeno sdělení PČR, že se obž. nedaří doručit (zřejmě ust. obhájce a výzvu k doplnění). Referátem ze dne 6. 5. 2014 Mgr. Č. dává pokyn: 1. odvolání zašli OSZ; 2. odvolání zašli obž. + obhájci; 3. odvolání zašli poškozenému. Nečekej na vyjádření a předlož spis MS v Praze k rozhodnutí o odvolání (bylo předloženo dne 13. 5. 2014).

Kárný senát dospěl k závěru, že nečinnost od 18. 3. 2014 do 6. 5. 2014 je v daném případě třeba považovat za kárné provinění, neboť nastala v již tak velmi opožděném odvolacím řízení.

5) 3 T 174/2011 – obžalování 1) T. P., 2) M. R.

Dle kárného návrhu byla již v minulosti Mgr. R. Č. opakovaně udělena výtka dle § 88a zákona o soudech a soudcích pro bezdůvodné průtahy spočívající v jeho nečinnosti, kdy spis zůstal u soudce bez úkonu v obdobích od 23. 1. 2013 do 28. 3. 2013, od 22. 4. 2013 do 1. 7. 2013 a od 13. 12. 2013 do 8. 1. 2014, přesto po jejím udělení neučinil ve věci žádný úkon v období od 26. 5. 2014 do 4. 7. 2014, ač mu spis byl kanceláří řádně předložen na počátku tohoto období.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že obžalovaní byli obviněni z přečinu neposkytnutí pomoci ve spolupachatelství. Obž. 2) se nedařilo doručovat (prý se vrátil natrvalo na Ukrajinu). Dne 8. 1. 2014 založena zpráva Mgr. Steinera, že spis byl předmětem kontroly, a navrhuje ke zvážení, zda by nebylo vhodné konat ve věci obž. 1) samostatné řízení a na obž. 2) vydat PKZ a v případě nerealizace zvážit EZR či MZR. Dne 29. 1. 2014 Mgr. Č. vydal příkaz k zatčení na obž. 2). Referátem ze dne 20. 3. 2014 dal pokyn k nařízení hlavního líčení na 18. 4. 2014, předvolání svědků a tlumočnicka a dále k zařazení obž. R. na seznam zatykačů. Hlavní líčení dne 18. 4. 2014 bylo po provedeném dokazování odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 24. 4. 2014. Na hlavním líčení dne 24. 4. 2014 byl vyhlášen rozsudek, jímž byl T. P. uznán vinným a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce 7 měsíců s podmíněným odkladem se zkušební dobou v trvání 18 měsíců. Dne 12. 5. 2014 Mgr. Č. žádal o prodloužení lhůty pro vyhotovení rozsudku o 1 pracovní den, tj. do dne 13. 5. 2014 z důvodu dovolené; místopředseda soudu Mgr. Steiner lhůtu dne 12. 5. 2014 prodloužil. Dne 13. 5. 2014 byl dán pokyn k zaslání rozsudku obhájkyňi a státnímu zástupci; vyplacení svědečného a zajištění překladu rozsudku. Referát dále obsahoval pokyn „*Poté soudci – další postup – R.*“. Dne 28. 5. 2014 doručeno vyúčtování tlumočného a překlad rozsudku do ukrajinského jazyka, dne 21. 5. 2014 doručeno odvolání obž. 1) do výroku o vině a trestu. Následuje referát ze dne 4. 7. 2014 - *1) založ přeložený rozsudek a zašli obž.; 2) odvolání obž. zašli OSZ P6; 3) dej VSÚ - proplacení svědečného a tlumočného. Poté předlož soudci.*

Kárný soud konstatuje, že uvedený bod kárného návrhu se vztahuje až na období po 26. 5. 2014. Ze spisu je zřejmé, že přeložený rozsudek mohl být obžalovanému zaslán o měsíc dříve, neboť jeho překlad soud obdržel dne 28. 5. 2014. Vzhledem k tomu, že v uvedeném spise již

před tím byly soudci vedením soudu vytýkány průtahy a bylo třeba učinit jen poměrně jednoduché úkony v rámci odvolacího řízení, resp. postagendy, dospěl kárný senát k závěru, že toto pochybení v období od 29. 5. 2014 do 4. 7. 2014 představuje kárné provinění.

6) 3 T 62/2012 – obžalovaný A. H.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce v obdobích od 28. 2. 2013 do 2. 4. 2013, od 3. 4. 2013 do 21. 11. 2013, od 26. 11. 2013 do 26. 2. 2014 a od 24. 3. 2014 nejméně do data poslední kontroly dne 12. 8. 2014.

Z daného spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 4. 10. 2012 podala JUDr. B. žádost o právní pomoc v trestní věci – doručení obžalovanému do USA usnesení o zastavení trestního stíhání ze dne 30. 5. 2012. Dne 6. 12. 2012 bylo doručeno sdělení Ministerstva spravedlnosti, že zasílají nevyřízené dožádání zpět, neboť chybí podpis soudce a je nesprávně odkazováno na Evropskou úmluvu o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních ze dne 20. 4. 1959 namísto dvoustranné smlouvy č. 40/2000 Sb. m. s. Referátem ze dne 21. 12. 2012 (zadaným VSÚ T.) udělen pokyn - „*Předlož spis IHNED předsedovi senátu, vzhledem ke vrácené žádosti o právní pomoc - spis prosím předložit ihned, jak pošle překladatelská agentura nové vyúčtování za překlady*“. Dne 17. 1. 2013 zadala VSÚ T. pokyn k proplacení faktur překladatelské agentury Spěváček; *poté předlož spis ihned předsedovi senátu*. Referátem ze dne 25. 2. 2013 Mgr. Č. zadal pokyn k zaslání přípisu PČR s žádostí o sdělení jakéhokoliv kontaktu na obž. v ČR s lhůtou „*doruč. + 14 dnů*“. Dne 6. 3. 2013 doručeno sdělení PČR (ze dne 28. 2. 2013) uvádějící, že obž. nemá v současné době na území ČR pobyt. Spis dále obsahuje platební poukaz vyhotovený VSÚ T. dne 17. 1. 2013, na němž je razítko „*Poukaz přijat dne: 19. 3. 2013 ÚČTÁRNA*“. Následuje další platební poukaz vyhotovený VSÚ T. dne 17. 1. 2013 s razítkem „*Poukaz přijat dne: 22. 11. 2013 ÚČTÁRNA*“. Navazuje úřední záznam ze dne 22. 11. 2013 – „*Tlumočné pro agenturu Spěváček vyřízeno s účtárnou*“. Referátem ze dne 22. 11. 2013 dán pokyn „*Předlož zpět soudci*“. Referátem ze dne 25. 2. 2014 požádal Mgr. Č. o lustraci v CEO a CEV. Referátem ze dne 28. 2. 2014 zadal pokyn k zaslání originálů usnesení na dvě adresy evidované u obž. Dne 6. 3. 2014 byly zásilky vráceny jako nedoručené z důvodu „*neznámý nemá schránku*“. Následuje až referát Mgr. Č. ze dne 15. 8. 2014 – 1. *vyznač PM*; 2. *dej VSÚ – postagenda*.

Kárný soud shledal, že ve vztahu k prvnímu období nečinnosti nelze vyloučit, že až do 22. 11. 2013 nebyl spis v souvislosti s proplácením tlumočného u soudce, a tedy průtahy mohly být zaviněny jinými osobami. Dvě poslední období, kárným návrhem vymezené od 26. 11. 2013 do 25. 2. 2014 a od 24. 3. 2014 do 12. 8. 2014, však dle kárného senátu představují neodůvodněný průtah kárně obviněného, jenž má intenzitu kárného provinění.

7) 3 T 86/2012 – obžalovaní 1) J. M., 2) M. T.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. ponechal u sebe bez pohybu spis v dobách od 21. 10. 2013 do 26. 2. 2014 a od 10. 3. 2014 do 19. 6. 2014.

Ve spise je založeno oznámení Mgr. Steinera ze dne 17. 12. 2012, že Mgr. Č. v plném rozsahu převzal agendu JUDr. B. Na hlavním líčení dne 27. 6. 2013 Mgr. Č. vyhlásil rozsudek. Dne 22. 7. 2013 zadal pokyn k vypravení rozsudku spolu s pokynem – *u zemřelé poškozené H. zjistí průběh dědického řízení, příp. přípoj rozhodnutí o vypořádání dědictví, poté předlož soudci*. Dne 26. 7. 2013 podala poškozená, Česká spořitelna, odvolání z důvodu, že soud nerozhodl o povinnosti nahradit škodu, ačkoliv se řádně a včas připojila k trestnímu řízení. Opravným usnesením ze dne 30. 7. 2013 Mgr. Č. opravil zřejmé nesprávnosti ve jménu obžalované 2) a překlep v záhlaví ve spisové značce. Referátem z téhož dne dán pokyn k vypravení opravného usnesení spolu s pokynem „*Po dojití zápravy o průběhu dědického řízení předlož soudci*“. Dne 31. 7. 2013 podal obhájce obžalované 1) blanketní odvolání. Referátem ze dne 14. 9. 2013 zadal Mgr. Č. pokyn k zaslání dotazu notáře

pokračování

Mgr. Alšové na stav dědického řízení. Referátem ze dne 2. 10. 2013 dán pokyn k opakovanému zaslání nedoručené záslky obž. č. 2), spolu s pokyny učíň dotaz CEV, CEO a urguj zprávu notářky. Dne 7. 10. 2013 zasílá notářka sdělení, že dědické řízení není dosud skončeno. Dne 23. 10. 2013 se záslka adresovaná obž. 2) znovu vrátila jako nedoručená. Následuje potvrzení o provedené lustraci v CEO, CEV ze dne 26. 2. 2014. Téhož dne vydal Mgr. Č. příkaz k zatčení na obž. 2) a zadal pokyn: *učíň dotaz na stav řízení – notářka Mgr. Alšová*. Ve spise je dále obsažena zpráva Mgr. Steinera ze dne 27. 2. 2014: „*Věc kontrolována v rámci kontroly věcí nepravomocných (31 Spr 190/2013, proverka spisů v rámci Úkolů uložených předsedům Obvodních soudů pro Prahu 1-10), - nutno čínt úkony k doručení R všem osobám, jimž je třeba doručit R (dle čl. 419 dosud nebylo doručeno obhájci JUDr. Bartošovi, krom toho absentuje doručenka u obž. T. – zde již řešeno vydáním PKZ) a následnému předložení věci odvolacímu soudu (dosud odvolání poškozeneho ČS, a. s.)*.“ Dne 7. 3. 2014 byla obž. 2) zatčena, na vazebním zasedání dne 8. 3. 2014 obž. 2) předán rozsudek a opravné usnesení. Obž. 2) následně sdělila adresu pro doručování a vzdala se práva podat odvolání. Mgr. A. rozhodla o propuštění obž. 2), neboť s ohledem na nabytí právní moci rozsudku odpadl vazební důvod. Dle úředního záznamu ze dne 10. 3. 2014 obhájce obžalované 1) JUDr. Bartoš telefonicky sdělil, že své blanketní odvolání vezmou zpět. Dne 18. 3. 2014 doručeno avizované zpětvzetí. Dne 19. 6. 2014 vydal Mgr. Č. usnesení, že dle § 250 odst. 4 tr. ř. soud bere zpětvzetí na vědomí, téhož dne dán pokyn k předložení věci městskému soudu k rozhodnutí o odvolání poškozeneho. Rozsudkem ze dne 14. 8. 2014 Městský soud v Praze změnil výrok o náhradě škody tak, že vyhověl poškozeneho České spořitelně a ve zbytku ponechal napadený rozsudek nezměněn.

Dle kárného senátu pro tvrzené první období průtahů již uplynula subjektivní lhůta pro podání návrhu, neboť zpráva Mgr. Steinera je ze dne 27. 2. 2014 a kárný návrh byl u NSS podán dne 28. 8. 2014, tzn. 1 den po lhůtě. Kárné provinění naopak dle kárného soudu představuje druhé období nečinnosti, a to ovšem nikoli od 10. 3. 2014, ale až od 19. 3. 2014 do 19. 6. 2014, neboť tímto průtahem při vyhotovení rutinního usnesení ve věci zpětvzetí odvolání obžalované bylo opožděno předložení věci odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání poškozeneho.

8) 3 T 107/2012 – obžalovaný F. D.

Kárný návrh uvádí, že spis zůstal bez pohybu u soudce v obdobích od 10. 6. 2013 do 15. 8. 2013, od 17. 9. 2013 do 24. 1. 2014, od 27. 3. 2014 do 7. 5. 2014 a od 29. 5. 2014 nejméně do data poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že JUDr. B. vydala dne 3. 8. 2012 trestní příkaz, který se však opakovaně nedařilo doručit (právní moci nabyt až dne 20. 5. 2014). Referátem ze dne 8. 3. 2013 zadal Mgr. Č. pokyn k zaslání přípisu Úřadu městské části Praha 6, ČSSZ a Úřadu práce ČR, zda je u nich obviněný evidován. Dne 19. 3. 2013 doručeno sdělení Úřadu práce ČR, že není v evidenci. Dne 20. 3. 2013 doručeno sdělení ČSSZ, že eviduje pro výplatu důchodu obv. adresu Psychiatrické léčebny Bohnice. Dne 12. 4. 2013 referát k opětovnému zaslání trestního příkazu. Dne 7. 5. 2013 se záslka adresovaná na psychiatrickou léčebnu vrátila jako nedoručená „*oznámeno Adresát nezastížen (není schránka)*“. Dne 12. 6. 2013 opětovný pokyn k zaslání na adresu obsaženou v trestním příkazu spolu s pokynem - *učíň dotaz na CEV/CEO*. Dne 8. 7. 2013 se záslka vrátila z důvodu *nevzvednuta*. Dne 15. 8. 2013 zaslána žádost o doručení přiložené obsílky PČR Benátky nad Jizerou (s instrukcí, že by měl obž. přebývat v polorozpadlém domě na adrese D., B.). Dne 22. 8. 2013 doručeno sdělení PČR, že se nepodařilo doručit, dům je neobydlený a s největší pravděpodobností se jedná o zesnulého. Následuje výpis z CEO ze dne 17. 9. 2013, který ovšem neobsahuje záznam o úmrtí. Dne 23. 1. 2014 referát Mgr. Č. - „*CEO – obviněný + CEO jeho dětí*“. Následuje pokyn ze dne 24. 1. 2014 k doručení prostřednictvím PČR na adresu trvalého pobytu syna. Dne 21. 2. 2014 doručeno sdělení PČR, že uvedená adresa je adresou obecního úřadu. Obviněný se dříve zdržoval na adrese S. čp. 30, zde bylo provedeno šetření. P. P. uvedl, že obviněný zde bydlel asi před 2 lety a že neví, kde se nachází. V létě 2013 však za ním byla

„kriminálka“ Mladá Boleslav s fotkou nalezené mrtvoly. Člověka na fotce ovšem nedokázal ztotožnit. Dne 26. 2. 2014 opakované lustrace – beze změny. Dne 26. 2. 2014 Mgr. Č. vydává příkaz k zatčení. Následuje zpráva Mgr. Steinera ze dne 27. 2. 2014: „*Věc kontrolována v rámci kontroly věcí nepravomocných (31 Spr 190/2013, prověrka spisů v rámci Úkolů uložených předsedům Obvodních soudů pro Prahu 1-10)*“ + referát dovyprav referát soudce; spis na PKZ, nicméně co měsíc lustruj CEO, pokud bude zjištěno, že obv. zemřel, ihned předlož soudci“. Dne 27. 2. 2014 PČR sděluje, že obviněný byl „*natíčován*“ jako jeden z možných zemřelých. Provedené šetření a zkoumání z oboru genetiky ovšem prokázalo, že utonulý muž je jiná osoba. O osobě obviněného není nic známo. Ve spise je dále obsažen úřední záznam ze dne 27. 3. 2014 – PČR telefonicky sděleno, že byl vypátrán v psychiatrické léčebně, neschopen pohybu a myšlení. PČR si vyžádá písemnou lékařskou zprávu a zašle. Dne 14. 4. 2014 doručeno sdělení, že hledaný byl vypátrán v Psychiatrické léčebně Bohnice. Dle lékařky ovšem není a nebude schopen převozu ani účasti u soudního jednání. Z těchto důvodů žádá o zrušení příkazu k zatčení. Referátem ze dne 6. 5. 2014 dává Mgr. Č. pokyny: 1) *Odvolej zatykač.* 2) *TP obž. doruč obviněnému prostřednictvím PL Bohnice.* Za doručenkou s datem vrácení soudu dne 15. 5. 2014 následuje referát ze dne 2. 8. 2014 – *vyznač PM – dej VSÚ – postagenda.*

Kárný senát dospěl obdobně jako v předešlém případě k závěru, že je třeba období předcházející zprávě Mgr. Steinera ze dne 27. 2. 2014 považovat za vytykaná až po uplynutí šestiměsíční subjektivní lhůty. Pokud jde o třetí z vytykaných období, není zřejmé, proč by mělo počínat právě dne 27. 3. 2014. Obsahu spisu by spíše odpovídalo až datum 14. 4. 2014 (resp. počátek nečinnosti ode dne 15. 4. 2014). Období tří týdnů (do 6. 5. 2014) v daném případě ovšem dle kárného soudu nedosahuje intenzity kárného provinění. Naproti tomu poslední z vytykaných nečinností představuje v období od 29. 5. 2014 do 2. 8. 2014 neodůvodněný průtah, který dosahuje intenzity kárného provinění.

9) 3 T 120/2012 – obžalování 1) N. T. T. X., 2) N. X. C., 3) N. V. N., 4) B. T. M.

Dle kárného návrhu byla v dané věci Mgr. Č. již v minulosti udělena výtka dle § 88a o soudech a soudcích z důvodu bezdůvodných průtahů spočívajících v tom, že věc zůstala u něj bez úkonu v době od 19. 12. 2012 do 26. 4. 2013 a následně v období od 26. 6. 2013 do 30. 9. 2013, přesto zůstal v řízení nečinný i po udělení této výtky a bez úkonu ponechal spis u sebe v obdobích od 13. 1. 2014 do 13. 3. 2014 a od 26. 3. 2014 do 30. 5. 2014; dále usnesení ze dne 21. 11. 2013 předal k rozeslání kanceláři až dne 26. 3. 2014, rozsudek ze dne 24. 3. 2014, u něhož mu byla prodloužena lhůta k jeho písemnému vyhotovení do 7. 5. 2014, předal soudce k vypravení kanceláři až dne 30. 5. 2014.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 19. 12. 2012 Mgr. Č. usnesením vyloučil k samostatnému projednání věc některých obviněných z trestného činu organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice. Referátem ze dne 26. 4. 2013 nařídil hlavní líčení na 26. 6. 2013. Dne 26. 6. 2013 bylo při zahájení hlavního líčení zjištěno, že písařským omylem bylo nařízeno do jiné budovy. Následně se konala hlavní líčení dne 22. 10. 2013, dne 21. 11. 2013, kdy bylo mj. vyhlášeno usnesení o vyloučení věci jednoho z obžalovaných k samostatnému projednání a rozhodnutí, a dne 7. 1. 2014 (odročeno z důvodu nepřítomnosti přisedícího). Na dalším hlavním líčení dne 10. 1. 2014 byl stranám předložen k nahlédnutí spisový materiál dle § 213 odst. 1 tr. ř. a následně bylo hlavní líčení „*přerušeno*“ (fakticky odročeno) do 20. 2. 2014. Dne 20. 2. 2014 se na HL provádělo další dokazování a následujícího dne bylo hlavní líčení „*přerušeno*“ do 13. 3. 2014. Při pokračování v hlavním líčení dne 13. 3. 2014 strany přednesly závěrečné řeči a hlavní líčení bylo za účelem vyhlášení rozsudku opět „*přerušeno*“ do 24. 3. 2014. Na uvedeném hlavním líčení Mgr. Č. vyhlásil rozsudek. Dne 26. 3. 2014 předložil Mgr. Č. k vypravení usnesení o vyloučení věci jednoho z obžalovaných ze dne 21. 11. 2013, usnesení bylo kanceláři odesláno dne 28. 3. 2014. Mgr. Č. dne 26. 3. 2014 rovněž žádal o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku z důvodu náročnosti a obsáhlosti odůvodnění. Dne 31. 3. 2014 Mgr.

pokračování

Steiner lhůtu prodloužil do 7. 5. 2014, tj. o 19 pracovních dnů. Dne 7. 5. 2014 Mgr. Č. znovu žádal o prodloužení z důvodu rozsáhlosti spisového materiálu o dva pracovní dny do 9. 5. 2014. Dne 12. 5. 2014 Mgr. Steiner žádosti nevyhověl, neboť z ní nevyplývalo, proč rozhodnutí nebylo možno vyhotovit v prodloužené lhůtě, a ani ke dni 12. 5. 2014 nebylo rozhodnutí doposud vyhotoveno. Dne 29. 5. 2014 dal Mgr. Č. pokyn k vypravení rozsudku (obsahoval 56 stran), který byl kanceláři předán a odeslán následujícího dne.

Kárný soud shledal, že v období po udělení výtky konal Mgr. Č. několik hlavních líčení, vytýkaná nečinnost tak v plném rozsahu neodpovídá obsahu spisu. Jiná věc by byla, pokud by kárný navrhovatel např. tvrdil a zdůvodnil, že bylo „*prerušování*“, resp. odročování hlavního líčení v uvedeném období bezdůvodné a v tom by spatřoval kárné provinění, to však navrhovatel neučinil. Mgr. Č. se ovšem dopustil výrazného překročení zákonné lhůty pro vyhotovení usnesení dle § 129 odst. 3 písm. a) ve spojení s § 138 tr. ř., když usnesení o vyloučení věci jednoho z obžalovaných vyhlásil na hlavním líčení dne 21. 11. 2013, vyhotovil ho a předal kanceláři k vypravení až dne 26. 3. 2014. V daném pochybení je tedy třeba spatřovat kárné provinění. Další pochybení Mgr. Č. spočívá v opožděném vyhotovení rozsudku, u něhož byla lhůta prodloužena do 7. 5. 2014, Mgr. Č. však písemné vyhotovení rozsudku předal kanceláři až dne 30. 5. 2014, zákonná lhůta tedy byla v daném případě překročena o 23 dní. Vzhledem ke kontextu dané věci považoval kárný senát i toto pochybení za kárné provinění.

10) 3 T 49/2013 – obžalovaný M. R. H.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. učinil první úkon ve vazební věci došlé ke dni 3. 4. 2013 až dne 3. 5. 2013 (spis mu byl kanceláři řádně předložen ke dni 4. 4. 2013), kdy v poslední den lhůty pro rozhodnutí o vazbě konal neveřejné zasedání, v němž rozhodl o tom, že se obviněný M. R. H. ponechává i nadále ve vazbě, přičemž usnesení vyhotovil a nechal rozeslat až ke dni 9. 5. 2013, teprve tohoto dne také nařídil hlavní líčení na den 28. 5. 2013; dále se dopustil průtahu při předložení věci Městskému soudu v Praze, neboť odůvodnění odvolání byla doručena již ke dni 12. 11. 2013, spis však předložil nadřízenému soudu až o měsíc později (dle informací v elektronickém rejstříku systému ISAS byl spis předložen soudci již dne 21. 11. 2013); další nedůvodné prodlevy způsobil po vrácení spisu z Městského soudu v Praze a jeho předložení kanceláři soudci ke dni 5. 3. 2014, kdy nařídil až dne 13. 5. 2014 na den 10. 6. 2014 hlavní líčení, které se nekonalo kvůli údajné nemoci soudce, aniž by Mgr. Č. svou nemoc nějak doložil, následně až v červenci 2014 předložil antedatovanou žádost o dovolenou na zotavenou na den 10. 6. 2014, to vše ve věci, jež zůstala po celou dobu vazební.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 3. 4. 2013 byla soudu doručena obžaloba, podle níž byl obž. M. R. H. již ve vazbě; druhým obž. byl J. V. Dne 4. 4. 2013 – založeny opisy z RT, CESO. Dne 3. 5. 2013 se konalo neveřejné zasedání příslušného senátu 3 T, na němž jeho předseda Mgr. Č. vyhlásil usnesení, že obviněný H. se dle § 72 odst. 3 tr. ř. i nadále ponechává ve vazbě; referát k vypravení ze dne 9. 5. 2013 došel kanceláři téhož dne, téhož dne dán rovněž pokyn k nařízení hlavního líčení na 28. 5. 2013. Dne 28. 5. 2013 bylo hlavní líčení odročeno za účelem opětovného předvolání svědků na 26. 6. 2013. Referátem ze dne 20. 6. 2013 bylo přechočeno na 23. 7. 2013. Hlavní líčení dne 23. 7. 2013 bylo po provedeném dokazování odročeno na 20. 8. 2013 za účelem přehrání kamerového záznamu a slyšení navržených svědků. Dne 20. 8. 2013 bylo hlavní líčení odročeno z důvodu dopravní nehody obhájkyne na 17. 9. 2013, to bylo odročeno z důvodu omluvy obhájce druhého obviněného na 1. 10. 2013. Hlavní líčení 1. 10. 2013 bylo po závěrečných řečech odročeno za účelem přípravy rozhodnutí na 8. 10. 2013, na kterém byl rozsudek vyhlášen. Dne 25. 10. 2013 doručeno odvolání OSZ. Dne 26. 10. 2013 doručeno blanketní odvolání obž. H. a dne 30. 10. 2013 blanketní odvolání obž. V. Referátem ze dne 4. 11. 2013 dán pokyn k výzvě dle § 249 odst. 1 a § 251 odst. 1 tr. ř. ve lhůtě 5 dnů. Dne 12. 11. 2013 doručena odůvodnění odvolání. Následuje protokol z neveřejného zasedání s usnesením ze dne

5. 12. 2013, že se obž. H. ponechává i nadále ve vazbě dle § 72 odst. 1, 3 tr. ř. z důvodu § 67 písm. a) tr. ř., a pokyn k vypravení tohoto usnesení ze dne 11. 12. 2013, téhož dne dán pokyn k předložení spisu městskému soudu k rozhodnutí o odvolání (došlo kanceláři 16. 12. 2013, vypraveno téhož dne). Spis s rozhodnutími městského soudu (usnesení ze dne 14. 1. 2014 o vyloučení věci obž. V. k samostatnému projednání a rozhodnutí a usnesení ze dne 14. 1. 2014 o zrušení rozsudku I. stupně ve zprošťující části ohledně obž. H.; rozsudek ze dne 19. 2. 2014 rušící a měnící rozsudek I. stupně ve výroku o trestu u obž. V.) byl OS vrácen dne 4. 3. 2014. Pokyn k nařízení hlavního líčení na 10. 6. 2014 dal Mgr. Č. referátem ze dne 13. 5. 2014. Na hlavním líčení dne 10. 6. 2014 nebyl Mgr. Č. přítomen, v protokolu uvedeno nemoc, zastoupen JUDr. K. N.; z důvodu nemoci prý nepřítomen i přísedící – J. A., hlavní líčení odročeno na neurčito. Navazuje referát ze dne 25. 6. 2014, doručený kanceláři téhož dne, kterým bylo nařízeno hlavní líčení na 15. 8. 2014.

Hlavní líčení bylo v dané věci nařízeno až dne 9. 5. 2013, čímž byla o 2 týdny překročena třítydenní lhůta obsažená v § 181 odst. 3 tr. ř. Vzhledem k tomu, že se jednalo o vazební věc, považuje kárný senát uvedené pochybení za kárné provinění. Pokud jde o vytýkaný průtah při předložení spisu městskému soudu, sám kárný návrh uvádí, že spis byl předložen soudci dne 21. 11. 2013, pokyn k předložení spisu městskému soudu pak byl zadán dne 11. 12. 2013, mezitím Mgr. Č. rozhodoval o prodloužení vazby. Kárný soud tedy neshledal, že by toto období představovalo neodůvodněný průtah mající intenzitu kárného provinění. Období od předložení spisu soudci dne 5. 3. 2014 po jeho vrácení městským soudem, kdy bylo nařízeno hlavní líčení až dne 13. 5. 2014, ovšem vzhledem k tomu, že se jednalo o vazební věc, dle kárného soudu představuje kárné provinění. Byť v mezidobí byly činy některé úkony v rámci postagendy (výkon trestu obž. H.), nebránilo to soudci, aby hlavní líčení nařídil co nejdříve po vrácení věci odvolacím soudem. Jako neodůvodněný průtah kárný soud posoudil rovněž neúčast kárně obviněného na nařízeném hlavním líčení dne 10. 6. 2014, která nebyla Mgr. Č. důvěryhodně vysvětlena ani při ústním jednání kárného soudu dne 21. 1. 2015. Ačkoliv protokol z hlavního líčení obsahuje údaj o nemoci Mgr. Č., z listinných důkazů předložených navrhovatelem (správní spis sp. zn. 31 Spr 643/2014, který tvoří mj. kopie žádosti Mgr. Č. o dovolenou, a to na dobu od 9. 6. do 11. 6. 2014, přičemž žádost je datována dnem 6. 6. 2014, k tomu je ovšem přiložen e-mail pracovnice soudu, Mgr. J. T. ze dne 8. 7. 2014 adresovaný Mgr. Karlu Steinerovi a v kopii zaslaný Mgr. R. Č., v němž Mgr. T. sděluje, že Mgr. Č. požádal při vypisování dovolené na červenec zpětně mj. o dovolenou na 9. - 11. 6. 2014, ačkoliv červenová výplata již byla uzavřena) vyplývá, že se Mgr. Č. pokusil neúčast na jednání omluvit až zpětně antedatovanou žádostí o dovolenou.

11) 3 T 71/2013 – obviněná E. H.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. ponechal spis bez pohybu u sebe v době od 11. 6. 2013 do 11. 12. 2013; dále hlavní líčení konané dne 18. 4. 2014 nemusel odročovat, mohl je toliko přerušit, vyžádat od Obvodního soudu pro Prahu 10 státním zástupcem navrhovaný důkaz a dále v jednání pokračovat, když je zřejmé, že jinak považoval dokazování za kompletní (viz dotaz na obvodní státní zastupitelství dle § 215 odst. 4 tr. ř.); dále ve věci, v níž byl v minulosti úspěšně realizován příkaz k zatčení, obesílal obžalovanou, která vzala termín hlavního líčení na vědomí v rámci vazebního zasedání a nedostavila se k jednání na den 18. 4. 2014, pouze poštou, event. prostřednictvím Policie ČR, aniž by vydal příkaz k zatčení v situaci zjevného obstrukčního chování obžalované.

Ze spisu vyplývá, že dne 21. 5. 2013 byl doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže. Dne 29. 5. 2013 vydán trestní příkaz. Dne 10. 6. 2013 doručen odpor OSZ. Referátem ze dne 9. 12. 2013, předaným kanceláři dne 11. 12. 2013, nařídil Mgr. Č. hlavní líčení na 14. 1. 2014. Hlavní líčení konané dne 14. 1. 2014 bylo odročeno na 28. 2. 2014 za účelem opětovného předvolání obv. (nedařilo se doručit ani prostřednictvím PČR, viz odpověď

pokračování

doručená OS dne 14. 1. 2014). Referátem ze dne 14. 1. 2014 zadán pokyn - *učíň dotaz na PČR, zda doručili; učíň dotaz na OS P 10, kde obž. převzala TP ke sp. zn. 3 T 174/2012; v případě nezjištění adresy obž. předlož k vydání zatykače*. Referátem ze dne 3. 2. 2014 dán opakovaný pokyn k doručení obv. a svědkovi prostř. PČR. Hlavní líčení dne 28. 2. 2014 bylo odročeno na 18. 4. 2014 za účelem opětovného předvolání obv. Dne 10. 3. 2014 vydal Mgr. Č. příkaz k zatčení obv. Dne 18. 3. 2014 obž. zatčena, na vazebním zasedání obv. sdělila adresu, kde nyní žije, a telefonní číslo. Mgr. Č. obv. předal doručované písemnosti a sdělil termín hlavního líčení. Obv. slíbila, že se k hlavnímu líčení dostaví. Následně Mgr. Č. obv. propustil ze zadržení na svobodu. K hlavnímu líčení dne 18. 4. 2014 se obv. ani svědek nedostavili. Mgr. Č. rozhodl o konání hlavního líčení v nepřítomnosti obv. dle § 202 odst. 2 tr. ř., následně po předložení spisového materiálu k nahlédnutí dle § 215 odst. 4 tr. ř. vyzval, zda strany mají návrhy na doplnění dokazování; OSZ navrhl vyžádání si rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 2 T 184/2013 k možnému ukládání souhrnného trestu. Mgr. Č. následně hlavní líčení odročil za účelem vyžádání požadovaného rozhodnutí na 29. 5. 2014. Dne 22. 4. 2014 zadal pokyn k vyžádání spisu a předvolání obv. (spolu s pokynem - *tel. vyzvi k převzetí předvolání*). Dne 13. 5. 2014 doručen trestní příkaz ve věci sp. zn. 2 T 184/2013. Dne 16. 5. 2014 byla obsílka adresovaná obv. vrácena zpět jako nedoručená (opakovaná obsílka vrácena dne 5. 6. 2014). Hlavní líčení dne 29. 5. 2014 bylo odročeno z důvodu nepřítomnosti obv. na 1. 7. 2014. Hlavní líčení dne 1. 7. 2014 bylo opět odročeno na 28. 8. 2014, neboť se obv. nedostavila. Přípisem ze dne 2. 7. 2014 podána žádost o doručení obv. prostř. PČR. Dne 17. 7. 2014 doručeno sdělení PČR, že se nepodařilo doručit. Dne 21. 7. 2014 dán pokyn k vydání příkazu k zatčení. Dne 24. 7. 2014 byla obv. zadržena, dne 25. 7. 2014 se konalo vazební zasedání. Dle protokolu obv. sdělila adresu, přebrala předvolání a bylo jí sděleno, že se k hlavnímu líčení nemusí dostavit, ale musí převzít rozsudek, případně se osobně dostavit k soudu; následně byla propuštěna ze zadržení. Na hlavním líčení dne 28. 8. 2014 byl v nepřítomnosti obviněné vyhlášen rozsudek.

Kárný senát v dané věci shledal, že průtah od 11. 6. 2013 do 11. 12. 2013 není dle obsahu spisu ničím odůvodněn a lze jej označit za kárné provinění. Pokud jde o hlavní líčení konané dne 18. 4. 2014, nedospěl kárný soud k závěru, že by postup zvolený Mgr. Č. (tj. odročení za účelem vyžádání si rozhodnutí dle návrhu státního zástupce vzneseného na tomto hlavním líčení) bylo možné považovat za kárné provinění. Dále je třeba připomenout, že na hlavní líčení dne 18. 4. 2014 Mgr. Č. neobesílal, naopak počítal s tím, že obviněné byl termín hlavního líčení sdělen při vazebním zasedání, proto po té, co se k hlavnímu líčení v uvedený den nedostavila, v něm pokračoval v její nepřítomnosti. Pokud jde o další odročena hlavní líčení, bylo již nové předvolání obviněné nutné. Po dvou neúspěšných pokusech o doručení vydal Mgr. Č. nový příkaz k zatčení obviněné. Ani v tomto postupu neshledal Nejvyšší správní soud kárné provinění.

12) 3 T 72/2013 – obviněný A. Š.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. ponechal u sebe spis bez úkonu v době od 11. 6. 2013 do 22. 7. 2013, následně hlavní líčení konané dne 19. 9. 2013 odročil na termín 17. 10. 2013, ve spisu i v elektronických dokumentech systému ISAS však absentují jakékoliv doklady o tom, že by vyhotovil referát k odročena hlavního líčení a že by se toto konalo, když spis zůstal u soudce až do dne 20. 11. 2013, přičemž dne 17. 10. 2013 nebyl v pracovní neschopnosti, nečerpal dovolenou na zotavenou ani indispoziční volno; další průtah zavínil v době ode dne 27. 5. 2014, kdy hlavní líčení odročil z důvodu nutnosti předvedení svědků na 17. 7. 2014 a referát k nařízení předvedení svědků předal kanceláři nejdříve dne 23. 6. 2014 [podle elektronického rejstříku ISAS je zřejmé, že spis byl v době 27. 5. – 23. 6. 2013 (správně má být 2014- pozn. NSS) – u soudce)].

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že dne 22. 5. 2013 byl doručen návrh na potrestání pro přečin nebezpečného vyhrožování a přečin výtržnictví. Dne 29. 5. 2013 byl vydán trestní příkaz. Dne 10. 6. 2013 doručen odpor obv. Referátem ze dne 21. 7. 2013 Mgr. Č. nařídil hlavní líčení na

19. 9. 2013. V protokolu z hlavního líčení ze dne 19. 9. 2013 je uvedeno, že se samosoudce pokoušel telefonicky kontaktovat obv., mobilní tel. však nezvedá. Hlavní líčení tak bylo odročeno za účelem opětovného předvolání obv. a svědků na 17. 10. 2013. Ve spise následuje až ref. ze dne 18. 11. 2013, doručený kanceláři dne 20. 11. 2013, k nařízení hlavního líčení na 9. 1. 2014, který obsahuje i pokyn: *zkontroluj protokoly z HL*, k tomu je ručně dopsána (patrně kancelář) poznámka – „*prot. z 17/10/013 v ISAS – kontrola*“. Následovala hlavní líčení dne 9. 1. 2014 (výslech obv., svědci se nedostavili, odročeno na 13. 2. 2014), dne 13. 2. 2014 (odročeno za účelem opětovného předvolání svědků), dne 17. 4. 2014 (svědci se nedostavili, doručení vykázáno, obhájkyně trvá na jejich výslechu, odročeno na 27. 5. 2014). Referátem ze dne 22. 4. 2014 dán pokyn k předvolání a předvedení svědků ke hlavnímu líčení dne 27. 5. 2013 a k zaslání dotazu na a) ÚMČ Praha 6; b) ČSSZ, a c) Úřad práce ČR, zda evidují svědkyni K. P.; spolu s pokynem, „*dej AS - uložení pořádkové pokuty – svědek H. –10 tis. –nedostavení se k HL*“. Oslovené instituce sdělily, že adresu svědkyně neevidují. Dne 6. 5. 2014 vydáno usnesení o uložení pořádkové pokuty svědku P. H. ve výši 10.000 Kč. Dne 27. 5. 2014 doručeno sdělení PČR, že se předvedení u obou svědků nezdařilo. Hlavní líčení dne 27. 5. 2014 Mgr. Č. odročil z důvodu opětovného předvedení svědků na den 17. 7. 2014. Dne 28. 5. 2014 doručena žádost OSZ o zajištění účasti svědků na hlavním líčení, neboť je jejich výslech před soudem nutný. Referátem ze dne 23. 6. 2014 byl dán pokyn k opětovnému předvolání a předvedení svědků. Následuje referát z téhož dne (došlý kanceláři dne 3. 7. 2014, vypravený 4. 7. 2014) k přeodročení hlavního líčení na 31. 7. 2014. Dne 24. 7. 2014 doručeno sdělení PČR, že se předvedení svědkyně P. nezdařilo, neboť se na uvedené adrese nezdržuje (*Celý dům je opuštěný. Žádné další informace se nepodařilo zjistit.*), a že při pokusu o předvedení svědka H. se PČR podařilo kontaktovat pouze jeho otce, který sdělil, že syn pracuje v Českých Budějovicích a předal na něj tel. kontakt. Na hlavní líčení dne 31. 7. 2014 se nikdo ze svědků nedostavil. Státní zástupkyně trvala na výslechu svědkyně. Hlavní líčení odročeno na 12. 8. 2014 za účelem opětovného předvolání svědků. Ani na hlavní líčení dne 12. 8. 2014 nebyl nikdo ze svědků PČR předveden; státní zástupkyně nadále žádala o předvedení svědků, obhajoba neměla další návrhy na doplnění dokazování. Mgr. Č. ukončil dokazování dle § 216 odst. 1 tr. ř. a vynesl zprošťující rozsudek, státní zástupkyně podala do protokolu odvolání. Dne 1. 9. 2014 však státní zástupkyně po prostudování rozsudku vzala odvolání zpět.

Kárný soud neshledal, že by prodleva v této věci v období od 11. 6. 2013, tedy po obdržení odporu proti trestnímu příkazu, do 21. 7. 2013, představovala pochybení, jež dosahuje intenzity kárného provinění. Ve spise ovšem není žádná listina o tom, že by se uskutečnilo, či bylo řádně přeodročeno hlavní líčení nařízené na 17. 10. 2013, a ani v průběhu jednání kárného soudu dne 21. 1. 2015 nebyla tato skutečnost kárně obviněným nijak vysvětlena. Kárný senát tedy dospěl k závěru, že v době od 20. 9. 2013 do 20. 11. 2013 došlo k neodůvodněnému průtahu, jenž dosahuje intenzity kárného provinění. Pokud jde o další vytýkané období, tj. dobu od 27. 5. 2014 do 23. 6. 2014, vyšel kárný soud z toho, že jestliže hlavní líčení bylo dne 27. 5. 2014 odročeno až na 17. 7. 2014, a veškeré potřebné pokyny k tomuto hlavnímu líčení byly vydány dne 23. 6. 2014, nepředstavuje nečinnost před tímto datem kárné provinění.

13) 3 T 79/2013 – obžalovaní 1) J. L., 2) M. K.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. učinil první úkon ve věci napadlé dne 6. 6. 2013 až dne 29. 7. 2013, ač mu byl spis kanceláři předložen ke dni podání obžaloby 6. 6. 2013; dále spis zůstal u soudce bez pohybu ode dne 10. 4. 2014 nejméně do data poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014, kdy hlavní líčení nařízené na 10. 6. 2014 se z důvodu nepřítomnosti soudce v zaměstnání nekonalo, soudce ve věci nečinil ani žádné další úkony a nereagoval ani na žádosti jiného soudu o sdělení stavu řízení, přičemž svou nepřítomnost v zaměstnání dne 10. 6. 2014 omluvil až v červenci 2014 podanou antedatovanou žádankou o dovolenou.

pokračování

Ze soudního spisu vyplývá, že obžaloba pro těžké ublížení na zdraví a výtržnictví ve spolupachatelství byla doručena dne 6. 6. 2013. První úkon Mgr. Č. učinil referátem ze dne 26. 7. 2013, jímž dal pokyn k nařízení hlavního líčení na 26. 9. 2013 (dle kontrolního razítka kanceláři došlo 29. 7. 2013, vypraveno 30. 7. 2013). Na hlavním líčení dne 26. 9. 2013 Mgr. Č. vyhlásil rozsudek. Dne 23. 10. 2013 bylo doručeno odvolání obž. L., dne 24. 10. 2013 blanketní odvolání obž. K. (doplněné dne 18. 11. 2013). Dne 29. 1. 2014 Mgr. Č. vydal příkaz k zatčení na obž. K., neboť si opakovaně (i přes tel. urgenci obhájce soudem) odmítal převzít rozsudek. Dle protokolu o vazebním zasedání ze dne 5. 2. 2014 byl obž. K. krátkou cestou předán rozsudek a následně byl JUDr. B. propuštěn na svobodu. Dne 10. 2. 2014 spis předložen městskému soudu, který usnesením ze dne 27. 3. 2014 rozsudek obvodního soudu zrušil a věc mu vrátil; spis doručen dne 3. 4. 2014. Referátem ze dne 9. 4. 2014 dán pokyn k nařízení hlavního líčení na 10. 6. 2014. Informace o tom, že by se hlavní líčení uskutečnilo, či bylo odročeno, není ve spise obsažena. Následuje až referát ze dne 14. 8. 2014, jímž bylo nařízeno hlavní líčení na 14. 10. 2014.

Kárný soud dospěl k závěru, že učinění prvního úkonu až po více jak měsíci a půl od napadení věci představuje s ohledem na třítydenní lhůtu dle § 181 odst. 3 tr. ř. kárné provinění. Pokud jde o hodnocení druhého pochybení, lze rovněž souhlasit s kárným návrhem, neboť z obsahu spisu nelze dovodit žádný důvod, proč se zjevně nekonalo hlavní líčení dne 10. 6. 2014 – k tomu viz hodnocení důkazů uvedených pod bodem 10).

14) 3 T 80/2013 – obžalovaný M. K.

Podle kárného návrhu Mgr. Č. učinil po nápadu věci dne 11. 6. 2013 a řádném předložení spisu jeho kanceláři ke stejnému dni první úkon až ke dni 11. 7. 2013; dále ponechal spis bez pohybu u sebe v době od 13. 9. 2013 do 6. 11. 2013, od 2. 12. 2013 do 24. 1. 2014 a od 14. 5. 2014 do 20. 6. 2014, přičemž i přes opakované závady v doručení trestního příkazu ze dne 24. 7. 2013 vydal příkaz k zatčení až dne 30. 4. 2014, po jeho realizaci dne 9. 5. 2014 a předání spisu soudci s výsledkem vazebního zasedání téhož dne ponechal věc nadále bez úkonu až do 20. 6. 2014, kdy předal spis kanceláři s pokynem k nařízení hlavního líčení.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že obžaloba byla doručena dne 11. 6. 2013 pro pomoc k přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí (obž. chtěl nastoupit za jiného do výkonu trestu odnětí svobody) a pro přečin neoprávněného opatření platebního prostředku. Referátem ze dne 10. 7. 2013 dán pokyn k zaslání přípisu PMS ČR ke zjištění možnosti výkonu trestu obecně prospěšných prací, se sdělením stanoviska do 10 dnů. Zpráva PMS spolu s dalšími podklady doručena dne 24. 7. 2013, téhož dne vydán trestní příkaz, jímž byl obž. uznán vinným a odsouzen ke 150 hodinám obecně prospěšných prací. Dne 14. 8. 2013 zásilka vrácena jako nedoručená, opětovný pokyn k zaslání zadán dne 16. 8. 2013, zásilka vrácena dne 12. 9. 2013. Opětovný pokyn zadán dne 4. 11. 2013, zásilka vrácena dne 25. 11. 2013. Následuje pokyn ze dne 23. 1. 2014, *doruč. prostřednictvím PČR na loď Hr., P7*. Dne 19. 2. 2014 doručeno sdělení Městské policie hl. m. Prahy, že na uvedené lodi není obž. ubytován a místo jeho současného pobytu není známo. Referátem ze dne 26. 3. 2014 dán pokyn – *dej As – zatykač*. Zatykač vydán dne 30. 4. 2014, obž. zatčen dne 8. 5. 2014. Dle protokolu o vazebním zasedání ze dne 9. 5. 2014 vedeném JUDr. K. N. byl obž. krátkou cestou předán trestní příkaz, proti kterému podal obž. odpor. S obžalobou nesouhlasí. Na hlavní líčení se dostaví, sděluje adresu a tel. Následně byl obž. propuštěn. Dne 13. 5. 2014 do spisu nahlíží a plnou moc zakládá obhájkyň obžalovaného JUDr. Dardová. Referátem ze dne 19. 6. 2014 nařízeno hlavní líčení na 21. 7. 2014.

Ze spisu vyplynulo, že první úkon byl učiněn měsíc po doručení obžaloby. Ačkoliv tím byla překročena lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř., kárný senát neshledal, že by toto překročení o méně než 10 dní v daném případě dosahovalo intenzity kárného provinění. Za kárné provinění je však při souhrnném hodnocení obsahu spisu třeba označit bezmála dvouměsíční nečinnost v období

od 13. 9. 2013 do 4. 11. 2013, obdobně dlouhou nečinnost od 2. 12. 2013 do 23. 1. 2014 a rovněž více než měsíční nečinnost od 14. 5. 2014 do 19. 6. 2014.

15) 3 T 86/2013 – obžalovaný P. R.

Podle kárného návrhu Mgr. Č. po doručení obžaloby soudu ke dni 25. 6. 2013 provedl první úkon až dne 24. 7. 2013, ač mu byl spis kanceláří předložen ke dni 26. 6. 2013; spis dále zůstal u soudce bez pohybu v době ode dne 9. 8. 2013 do dne 17. 9. 2013.

Ze spisu dle zjištění Nejvyššího správního soudu vyplývá, že obžaloba pro přečin podvodu byla doručena dne 25. 6. 2013. Dne 23. 7. 2013 vydal Mgr. Č. trestní příkaz (vypraven dne 24. 7. 2013). Dne 8. 8. 2013 se zásilka adresovaná obžalovanému vrátila jako nedoručená. Dne 13. 8. 2013 doručen přípis soudkyně Okresního soudu v Kladně JUDr. Ř., jímž žádala o zapůjčení spisu. Dne 11. 9. 2013 doručena urgence žádosti o zapůjčení spisu. Referátem ze dne 16. 9. 2013 dal Mgr. Č. pokyn k opětovnému zaslání trestního příkazu a obžaloby obžalovanému a zaslání trestního příkazu okresnímu soudu se sdělením, že dosud nebyl obviněnému doručen. Dne 2. 10. 2013 opakovaná zásilka obžalovanému vrácena soudu nedoručená. Dne 4. 10. 2013 JUDr. Ř. žádala o sdělení právní moci trestního příkazu a kopii doručanky. Referátem ze dne 31. 10. 2013 zadán pokyn *vyznač PM a zaslí TP s PM – OS Kladno + sdělení, že byl doručen 25. 9. 2013 + zda chtějí i nadále zapůjčit spis* (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 7. 11. 2013).

Trestní příkaz byl vydán do měsíce od doručení obžaloby, což dle kárného soudu v dané věci nedosahuje intenzity kárného provinění. Pokud jde o zhruba měsíční nečinnost po vrácení zásilky dne 8. 8. 2013 do referátu ze dne 16. 9. 2013, ani ta dle Nejvyššího správního soudu nedosahuje intenzity kárného provinění. Jiná věc je, že ze spisu vůbec nevyplývá, že by trestní příkaz byl obžalovanému skutečně doručen (ať už jakýmkoli způsobem), a to dne 25. 9. 2013, jak se uvádí v pokynu Mgr. Č. Obžalovaný si doručovanou zásilku, která byla vždy uložena na poště, opakovaně nevyzvedl, přičemž podle § 64 odst. 5 tr. ř. se ani u doručování trestního příkazu neuplatní fikce doručení po marném uplynutí úložní doby. Tuto otázku ovšem navrhovatel předmětem kárného návrhu neučinil.

16) 3 T 105/2013 – obviněný Z. M.

V dané věci dle kárného navrhovatele zůstal spis bez pohybu u soudce v obdobích od 26. 8. 2013 do 8. 1. 2014, od 14. 1. 2014 do 3. 3. 2014 a od 19. 6. 2014 nejméně do dne poslední kontroly provedené 12. 8. 2014.

Ze spisu vyplývá, že návrh na potrestání pro přečin poškození cizí věci byl soudu doručen dne 31. 7. 2013 a téhož dne byl vydán trestní příkaz. Dne 20. 8. 2013 byl doručen odpor obviněného. Dne 9. 12. 2013 doručena žádost obhájce, aby soud vydal pokyn PČR k vypracování fotodokumentace z pořízených fotografií. Následuje až referát ze dne 28. 2. 2014 k nařízení hlavního líčení na 3. 4. 2014 (dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 3. 3. 2014). Hlavní líčení dne 3. 4. 2014 bylo po provedeném dokazování odročeno za účelem předvolání svědka a vypracování znaleckého posudku na 20. 6. 2014. Ve spise následuje až referát ze dne 16. 6. 2014 „*zruš HL dne 20. 6. 2014 – vypracování znaleckého posudku*“ [ve spise není záznam o tom, že by byl znalec ustanoven]. Následuje referát ze dne 14. 8. 2014 k nařízení hlavního líčení na 25. 9. 2014. Na poslední straně předložené kopie spisu je založen výpis z evidence znalců pořízený dne 23. 7. 2014. Při ústním jednání kárného soudu dne 21. 1. 2015 kárně obviněný na dotaz předsedy kárného senátu, proč nebyl ustanoven znalec, uvedl, že došlo k pochybení na jeho straně.

pokračování

Z předložené kopie spisu kárný soud zjistil, že neodůvodněné průtahy bezesporu nastaly, přičemž při vymezení jednotlivých období nečinnosti byl kárný soud vázán, ve prospěch kárně obviněného, kárným návrhem. Závažným pochybením v dané věci je zejména to, že nebyl zadán znalecký posudek, ač to byl důvod pro odročení hlavního líčení.

17) 3 T 108/2013 – obžalovaný P. S.

Dle kárného návrhu po nápadu věci ke dni 9. 8. 2013 a předložení spisu ze strany kanceláře ke dni 12. 8. 2013 kárně obviněný provedl první úkon až dne 20. 9. 2013; dále zůstal spis bez pohybu u soudce v době od 10. 10. 2013 do 11. 2. 2014.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že obžaloba pro přečin zpronevěry byla soudu doručena dne 9. 8. 2013. Dne 18. 9. 2013 byl vydán trestní příkaz. Pokyn k vypravení byl zadán téhož dne (dle razítka kanceláře došlo a bylo vypraveno dne 20. 9. 2013). Dne 27. 9. 2013 doručen odpor obžalovaného. Dne 9. 10. 2013 dán pokyn – *žaloz doručeny k č. l. 120* (k doručování TP), *po té předlož.* Následuje až referát ze dne 10. 2. 2014, kterým bylo nařízeno hlavní líčení na 14. 3. 2014.

Lhůta pro učinění prvního úkonu dle § 181 odst. 3 tr. ř. uplynula dne 30. 8. 2013, byla tedy překročena o 3 týdny, kárný soud tedy shledal, že vytýkané pochybení v kontextu dané věci představuje kárné provinění. Za kárné provinění je nutno považovat rovněž nečinnost od 10. 10. 2013 do 10. 2. 2014, kterou nelze na základě obsahu spisu nijak odůvodnit.

18) 3 T 109/2013 – obviněný J. Š.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. ponechal u sebe spis bez úkonu v obdobích od 19. 9. 2013 do 29. 11. 2013, od 8. 1. 2014 do 13. 2. 2014 a od 11. 4. 2014 do 23. 7. 2014.

Ze spisu kárný soud zjistil, že návrh na potrestání byl podán dne 12. 8. 2013 pro přečin krádeže. Na hlavním líčení dne 16. 8. 2013 Mgr. Č. vyhlásil rozsudek (s vyznačenou doložkou o nabytí právní moci dne 27. 11. 2013). Rozsudek vypraven dne 30. 8. 2013. Dne 18. 9. 2013 se zásilka vrátila jako nedoručená. Následuje pokyn ze dne 29. 10. 2013 – *doruč na adresu dle tel. sdělení – a úřední záznam ze dne 30. 10. 2013 nedostupný telefon, zasláno poštou*. Dne 20. 11. 2013 se vrátila i opakovaná zásilka. Dne 25. 11. 2013 doručeno odvolání obv. Referát ze dne 29. 11. 2013 obsahoval pokyny – *I. vyznač PM, II. dej VSÚ*. Dne 2. 12. 2013 VSÚ Z. C. vypracovala referát pro výkon rozsudku - trestu odnětí svobody (vypraveno dne 9. 12. 2013). Dne 17. 12. 2013 doručena stížnost obv., v níž namítal, že podal řádné odvolání, o kterém má rozhodnout městský soud. Dne 27. 12. 2013 znovu doručena stížnost „*proti platnosti rozsudku*“, s odůvodněním, že podal včasné odvolání, rozhodnutí o něm mu nebylo doručeno, nemohl mít svého zástupce, a trest tedy není možné vykonat. Následuje referát VSÚ C. ze dne 11. 2. 2014 – „*I. Z důvodu chybně vyznačené PM rozsudku vyžaduj vzájemně Plzeň podklady k nařízení trestu o. s. u odsouzeného J. Š., nar. X, odsouzený podal dne 25. 11. 2013 odvolání, spis bude zaslán MS Praha k rozhodnutí. II. Z důvodu chybně vyznačené PM rozsudku požádej RT Praha o vyřazení TL odsouzeného: J. Š., nar. X v Českém Brodě. III. Spis předlož soudci*“. Usnesením ze dne 12. 2. 2014 Mgr. Č. zrušil usnesení o zápočtu vazby ze dne 2. 12. 2013 a dal pokyn k ustanovení obhájce. Dne 21. 2. 2014 doručeno blanketní odvolání obhájce (doplněno dne 6. 3. 2014). Referátem ze dne 14. 3. 2014 předložen spis městskému soudu k rozhodnutí o odvolání. Dne 10. 4. 2014 doručen spis zpět spolu s usnesením odvolacího soudu ze dne 3. 4. 2014 zrušujícím rozsudek OS Praha 6 a vracejícím věc k novému rozhodnutí. Ve spise následuje až výpis ze dne 7. 7. 2014, dle něhož obv. není ve výkonu vazby, trestu ani zabezpečovací detence. Na uvedené navazuje referát ze dne 4. 7. 2013 (zřejmě překlep, má být 2014) k nařízení hlavního líčení na 19. 8. 2014 (s razítkem kanceláře došlo a bylo vypraveno dne 23. 7. 2014).

S vymezením prvního období nečinnosti nelze dle názoru kárného senátu souhlasit, neboť návrhatele pomíjí pokyn ze dne 29. 10. 2013. Jiná věc je, že i v tomto případě došlo na základě pokynu Mgr. Č. ze dne 29. 11. 2013 k chybnému vyznačení právní moci rozsudku, a to i přes podané odvolání obviněného, což mohlo mít velmi závažné důsledky (byť shodou okolností nemělo, obviněný byl ve VT, ale na základě jiného rozhodnutí), tato skutečnost však není předmětem kárného návrhu. Co se týče druhého období, vzhledem k závažnosti již zmiňovaného pochybení mělo být okamžitě reagováno již na první stížnost obviněného doručenou soudu dne 17. 12. 2013. Soud je však počátkem skutku, jak je vymezen v kárném návrhu ve prospěch kárně obviněného (8. 1. 2014), vázán, přičemž jeho konec je třeba vymezit již datem úkonu VSÚ, tj. 11. 2. 2014. Tato nečinnost má s ohledem na popisované okolnosti intenzitu kárného provinění. Pokud jde o poslední období od 11. 4. 2014 do 23. 7. 2014, jedná se dle obsahu spisu o neodůvodněný průtah, který je třeba pokládat za kárné provinění.

19) 3 T 114/2013 – obžalovaní J. P. K. a M. N.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. ponechal spis bez pohybu u sebe v obdobích od 24. 3. 2014 do 19. 5. 2014 a od 19. 5. 2014 do poslední kontroly dne 12. 8. 2014.

Ze spisu kárný soud zjistil, že usnesením ze dne 28. 11. 2013 bylo rozhodnuto o zastavení trestního stíhání, neboť případný trest je zcela bez významu vedle trestů, které již byly obviněným uloženy (s doložkou o nabytí právní moci – K. dne 31. 12. 2013, N. údajně dne 21. 3. 2014) Dne 2. 1. 2014 se zásilka adresovaná obž. N. vrátila jako nevyzvednutá v úložní době, opakovaná zásilka se vrátila jako nevyzvednutá dne 23. 1. 2014. Referátem ze dne 24. 1. 2014 dán pokyn k opětovnému doručení prostřednictvím PČR. Dne 10. 2. 2014 doručeno sdělení PČR, že se pokus o doručení nezdařil. Následuje pokyn ze dne 28. 2. 2014 - *doruč zřádatu na adresy trvalého a původního pobytu*. Dne 7. 3. 2014 vráceny obě zásilky (tentokrát bylo doručováno obálkou č. III s pokynem „*neukládat*“) s tím, že je nebylo možné vložit do schránky. Referátem ze dne 15. 5. 2014 zadán pokyn *vyznač PM; vyvěs na úřední desce* [vyvěšeno dne 19. 5. 2014; svěšeno 19. 6. 2014]; *dej VSÚ – PA*.

Kárný soud souhlasí s kárným návrhem, že v období, jehož počátek byl vymezen kárným návrhem dnem 24. 3. 2014, do 15. 5. 2014 došlo k neodůvodněné nečinnosti, která představuje kárné provinění. Dále pak není jasné, a to ani po vyjádření kárně obviněného k této otázce na jednání dne 21. 1. 2015, proč měla právní moc daného usnesení ve vztahu k obžalované N. nastat právě dne 21. 3. 2014. Tato otázka však není přímo předmětem kárného návrhu. Pokud jde o druhé vytýkané období, měla mít dle referátu ze dne 15. 5. 2014 věc u sebe VSÚ k zajištění postagendy, a není tak možné potvrdit kárné provinění Mgr. Č.

20) 3 T 119/2013 – obžalovaný I. Z.

Podle kárného návrhu Mgr. Č. neučinil ve věci žádný úkon a spis ponechal u sebe v období od 26. 11. 2013 do 20. 2. 2014, dne 20. 6. 2014 vyhlásil rozsudek, u něhož byla lhůta k rozeslání jeho písemného vyhotovení prodloužena do dne 1. 8. 2014, písemné vyhotovení však kanceláři předložil k vypravení až dne 5. 8. 2014.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že dne 4. 9. 2013 byla doručena obžaloba pro přečiny krádeže, porušování domovní svobody a poškození cizí věci. Dne 20. 9. 2013 a 19. 11. 2013 doručena připojení se k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody poškozených pojišťoven Generali a Kooperativa. Následuje až opis z evidence RT ze dne 13. 2. 2014 a referát ze dne 12. 4. 2013 (patrně má být správně 12. 2. 2014) k nařízení hlavního líčení na 1. 4. 2013 (opět překlep, správně 2014), dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 20. 2. 2014. Rozsudek byl vyhlášen na hlavním líčení dne 20. 6. 2014. Dne 3. 7. 2014 Mgr. Č. žádal o prodloužení lhůty do 21. 7. 2014 z důvodu obsáhlosti spisového materiálu, dovolené a pracovního vytížení;

pokračování

Mgr. Steiner prodloužil lhůtu dne 3. 7. 2014 do 21. 7. 2014. Dne 21. 7. 2014 podána žádost o další prodloužení lhůty do 1. 8. 2014, které Mgr. Steiner rovněž vyhověl. Dne 5. 8. 2014 dán pokyn k vypravení rozsudku, téhož dne vypraveno.

Co se týče první části tohoto bodu, jedná se dle kárného soudu o neodůvodněný průtah, přičemž vymezením období nečinnosti od 26. 11. 2013 do 20. 2. 2014 ve prospěch kárně obviněného je soud vázán. Pokud jde o překročení lhůty pro vyhotovení rozsudku, nedosahuje v daném případě intenzity kárného provinění, neboť byla překročena pouze o 4 dny (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2014, č. j. 13 Kss 2/2014 – 74, dostupné na www.nssoud.cz).

21) 3 T 125/2013 – obžalovaný D. J.

Dle kárného návrhu po nápadu obžaloby ke dni 24. 9. 2014 učinil kárně obviněný první úkon až dne 30. 10. 2013, ač mu byl spis kanceláří řádně a včas předložen ke dni 24. 9. 2013; dále spis ponechal bez pohybu a jakéhokoliv úkonu u sebe v obdobích od 14. 11. 2013 do 11. 2. 2014 a od 16. 4. 2014 do 17. 6. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 24. 9. 2013 soudu doručena obžaloba pro pomoc k přečinu podvodu. Dne 15. 10. 2013 doručena žádost OSZ, aby byl do spisu založen úřední záznam PČR o tel. hovoru s obviněným dne 10. 10. 2013. Dne 25. 10. 2013 Mgr. Č. vydává trestní příkaz. Referát k vypravení je datován dnem 25. 10. 2013 (dle kontrolního razítka došlo kanceláři dne 30. 10. 2013, vypraveno 1. 11. 2013). Dne 13. 11. 2013 doručen odpor obž., za nímž následuje až referát ze dne 5. 3. 2014 k nařízení hlavního líčení na 3. 4. 2014. Hlavní líčení dne 3. 4. 2014 bylo po výslechu obžalovaného odročeno za účelem předvolání svědka na 15. 4. 2014. Následuje referát k předvolání svědka ze dne 9. 4. 2014 s pokynem *vyrozum i telefonicky*, spolu s nedatovaným úředním záznamem – *telefonicky nedostupný*. Dne 15. 4. 2014 obž. nahlíží do spisu. Ve spise není zmínka o tom, že by se toho dne mělo konat plánované HL. Dne 7. 5. 2014 doručen návrh obž. na doplnění dokazování o trestní spis sp. zn. 2 T 153/2013. Následuje referát ze dne 17. 6. 2014 k nařízení hlavního líčení na 30. 6. 2014.

Pokud jde o překročení lhůty k učinění prvního úkonu, trestní příkaz byl vydán cca měsíc po doručení obžaloby, což dle kárného soudu v daném případě nedosahuje intenzity kárného provinění. Co se týče následně vytýkaných průtahů, lze potvrdit v obdobích vymezených kárným návrhem od 14. 11. 2013 do 11. 2. 2014 a od 16. 4. 2014 do 17. 6. 2014 nečinnost, která ve svém souhrnu dosahuje intenzity kárného provinění.

22) 3 T 129/2013 – obžalovaný R. P.

Kárný návrh uvádí, že po nápadu obžaloby ke dni 4. 10. 2013 učinil Mgr. Č. první úkon až dne 12. 2. 2014, ač mu byl spis ze strany kanceláře předložen ke dni 7. 10. 2013; dále spis ponechal u sebe bez pohybu v době od 30. 4. 2014 do 2. 7. 2014.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 4. 10. 2013 byla doručena obžaloba pro účastenství na zločinu podvodu. Dne 30. 10. 2013 doručeno sdělení obhájce, že v termínu od 4. 11. 2013 do 22. 11. 2013 čerpá dovolenou, a žádá proto o nařízení hlavního líčení mimo tento termín. Referátem ze dne 11. 2. 2014 dán pokyn k nařízení hlavního líčení (dle razítka kanceláře došlo dne 12. 2. 2014, vypraveno dne 14. 2. 2014). Rozsudek byl vyhlášen na hlavním líčení dne 28. 3. 2014. Dne 25. 4. 2014 doručeno odvolání obž., za nímž následuje až předkládací zpráva ze dne 2. 7. 2014. Usnesením ze dne 7. 8. 2014 byl rozsudek obvodního soudu zrušen a věc vrácena (doručeno OS dne 14. 8. 2014).

První úkon byl učiněn po více jak 4 měsících, dle kárného soudu se tedy jedná, vzhledem k existenci zákonné lhůty, o zjevné kárné provinění. Stejně tak kárný soud shledal kárné provinění i ve více jak dvouměsíční nečinnosti Mgr. Č. od doručení odvolání obžalovaného do předložení věci městskému soudu.

23) 3 T 130/2013 – obžalovaný J. M.

Podle kárného návrhu po doručení obžaloby soudu ke dni 10. 10. 2013 a předložení spisu kanceláři soudci následujícího dne učinil kárně obviněný první úkon až dne 5. 3. 2014; dále měl spis u sebe bez úkonu v době od 28. 4. 2014 do 4. 7. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 10. 10. 2013 byla doručena obžaloba pro přečin neodvedení pojistného za zaměstnance. Dne 6. 12. 2013 doručena žádost OSZ o sdělení, jaká skutečnost brání nařízení hlavního líčení. Dne 21. 1. 2014 doručena opakovaná žádost OSZ o sdělení termínu hlavního líčení. Následuje referát (z předložené kopie spisu není čitelné datum) k nařízení hlavního líčení na 10. 4. 2013 (opět zřejmě překlep, má být 2014), který byl vypraven dne 5. 3. 2014. Dne 28. 3. 2014 vydán pokyn k opakovanému doručení, následuje pokyn k zaslání přípisu zaměstnavateli obž., aby ve smyslu § 8 tr. ř. sdělil místo pobytu obžalovaného při jeho pracovní cestě ve Francii (vypraveno dne 11. 4. 2014). Dne 24. 4. 2014 doručeno sdělení, že pracuje na stavbě, kde žádná doručovací adresa není, neboť jde o stavbu rozestavěnou. Následuje až ref. ze dne 3. 7. 2013, kterým byl dán pokyn k nařízení hlavního líčení na 28. 8. 2013 (opět zřejmě překlepy, má být 2014, došlo kanceláři a vypraveno dne 4. 7. 2014). Na hlavním líčení dne 28. 8. 2014 obž. mimo jiné vypověděl, že veškeré pohledávky uhradil, následně odročeno za účelem ověření úhrady na 30. 9. 2014.

Kárný senát na základě obsahu spisu shledal zjevné překročení lhůty k učinění prvního úkonu, a to v řádu měsíců. Ze spisu rovněž není patrná žádná skutečnost odůvodňující nečinnost v období od 28. 4. 2014 do 4. 7. 2014, kterou je dle kárného soudu vzhledem k její délce nutno rovněž považovat za kárné provinění.

24) 3 T 136/2013 – obviněný V. D.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. realizoval první úkon soudce až dne 6. 1. 2014, ač obžaloba došla soudu ke dni 21. 10. 2013 a spis mu byl kanceláři předložen následujícího dne 22. 10. 2013.

Dle soudního spisu byl dne 21. 10. 2013 doručen návrh na potrestání. Dne 20. 11. 2013 doručen přípis Okresního soudu v Kladně, že obv. byl v jimi projednávané věci vzat do vazby, a žádající o zaslání návrhu na potrestání tak, aby jej měli k dispozici k hlavnímu líčení dne 29. 11. 2013. Dne 30. 12. 2013 Mgr. Č. vydal trestní příkaz. Dne 8. 1. 2014 doručen odpor OSZ.

Trestní příkaz byl vydán až po dvou měsících, a byť se, vzhledem k dikci § 181 odst. 3 tr. ř., uvedená zákonná lhůta počítá od podání „obžaloby“, uplatní se vzhledem k § 290 tr. ř. a vzhledem k tomu, že zvláštní úprava řízení před samosoudcem, včetně řízení o návrhu na potrestání (§ 314a až 314d tr. ř.) odchylku od obecných ustanovení § 181 odst. 2 a 3 tr. ř. neobsahuje, i na nařízení hlavního líčení po podání návrhu na potrestání. Překročení uvedené zákonné lhůty v daném rozsahu tedy kárný soud posoudil jako kárné provinění.

25) 3 T 137/2013 – obžalovaný B. P.

Podle kárného návrhu Mgr. Č. u sebe ponechal řádně předložený spis bez pohybu a úkonu směřujícího k jeho skončení v době od 28. 11. 2013 do 24. 3. 2014.

Kárný soud zjistil, že dne 24. 10. 2013 byla doručena obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy. Dne 30. 10. 2013 Mgr. Č. vydal trestní příkaz, kterým byl obžalovaný odsouzen

pokračování

k podmíněnému trestu odnětí svobody na 3 měsíce se zkušební dobou 15 měsíců a který nabyl právní moci dne 14. 11. 2013. Dne 26. 11. 2013 doručeno odvolání obž. proti usnesení PČR. Přípisem ze dne 16. 6. 2014 obž. sděleno, že pokud podáním nazvaným odvolání minil podat odpor, pak byl podán opožděně. Referátem ze dne 19. 6. 2014 dal Mgr. Č. pokyny *I. zašli obviněnému, II. dej VSÚ – PA.*

Kárný senát dopěl k závěru, že je nutno konstatovat v období vymezeném kárným návrhem od 28. 11. 2013 do 24. 3. 2014 nečinnost, která má, vzhledem ke své délce, intenzitu kárného provinění. Jakkoli bylo třeba již jen reagovat na podání obžalovaného a dát pokyn k provedení postagendy, nelze právě několikaměsíční zpoždění zejména s vyhotovením trestního listu pro Rejstřík trestů vůbec bagatelizovat.

26) 3 T 140/2013 – obviněný P. R.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. ponechal spis bez pohybu u sebe v obdobích od 28. 2. 2014 do 11. 4. 2014 a od 15. 4. 2014 do 19. 5. 2014.

Dle spisu byl dne 30. 10. 2013 doručen návrh na potrestání pro přečin maření výkonu rozhodnutí, téhož dne Mgr. Č. vydal trestní příkaz, který se ovšem opakovaně nedařilo doručit (právní moci nabyl až dne 22. 5. 2014). Zásilky se vracely jako nedoručené dne 18. 11. 2013, dne 4. 12. 2013, dne 23. 12. 2013, dne 13. 1. 2014, dne 12. 2. 2014 a dne 27. 2. 2014. Referátem ze dne 27. 3. 2014 dán pokyn - *doruč zavadu na adresu dle tel. sdělení + upozorní, že nepřevzetí = zatykač.* Následují úřední záznamy ze dne 28. 3. 2014 „*tel. upozorněn, převezme osobně 28. 3. 2014 ve 12. 30 INFO*“ a ze dne 8. 4. 2014 „*do dnešního dne se nedostavil*“. Navazuje pokyn Mgr. Č. ze dne 10. 4. 2014 – „*Dej AS – zatykač*“. Příkaz k zatčení vydán dne 15. 5. 2014 a vypraven dne 19. 5. 2014. Dne 22. 5. 2014 byl zadržený předveden, krátkou cestou mu byl doručen trestní příkaz a obv. se vzdal práva na odpor. Tentýž den Mgr. Č. zadal pokyn – *odvolej zatykač; vyznač PM; dej VSÚ – postagenda.*

Kárný návrh pomíjí referát ze dne 27. 3. 2014, následné úřední záznamy a dále pokyn ze dne 10. 4. 2014, dle něhož měl příkaz k zatčení připravit asistent. Kárný soud proto neshledal, že by se ve vytýkaných obdobích Mgr. Č. dopustil zaviněného průtahu majícího intenzitu kárného provinění.

27) 3 T 142/2013 – obžalovaný V. M.

Podle kárného návrhu po dojití obžaloby dne 31. 10. 2013 provedl soudce první úkon až dne 6. 1. 2014, ač mu byl spis kanceláři řádně a včas předložen ke dni 1. 11. 2013.

Kárný soud ze spisu ověřil, že dne 31. 10. 2013 byla doručena obžaloba pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí. Referátem ze dne 31. 12. 2013 dán pokyn – *Vyžádej spisy, popř. rozhodnutí s doložkou PM a datem doručení TP. 1) OS P 2 – 2 T 81/2013, 2) OS P 6 – 1 T 61/2013* (dle kontrolního razítka došlo kanceláři dne 6. 1. 2014). Dne 11. 1. 2014 doručen dotaz OSZ na aktuální stav řízení a sdělení příčiny, která brání provedení hlavního líčení. Dne 12. 3. 2014 doručena urgence OSZ, na níž navazuje až pokyn ze dne 19. 3. 2014 k nařízení hlavního líčení na 8. 4. 2014.

Lhůta k učinění prvního úkonu byla překročena o více jak měsíc, což dle kárného soudu představuje kárné provinění. I poté následovala další nečinnost, kterou ovšem kárný navrhovatel již nevytýká.

28) 3 T 147/2013 – obžalovaný S. P. P.

Dle kárného návrhu po nápadu obžaloby ke dni 11. 11. 2013 realizoval soudce první úkon ve věci až dne 30. 12. 2013, ač mu byl spis ze strany kanceláře předložen bez prodlev ke dni 13. 11. 2013; dále spis ponechal u sebe po jeho předložení kanceláří bez pohybu v době od 26. 2. 2014 do 18. 4. 2014.

Dle spisu byla dne 11. 11. 2013 doručena obžaloba pro přečiny krádeže a poškození cizí věci. Dne 30. 12. 2013 vydán trestní příkaz, který by neúspěšně doručován do Bulharska. Dne 19. 2. 2014 vydán příkaz k zatčení. Následuje pokyn ze dne 26. 2. 2014 - *odvolej žatykač* (důvod není ze spisu zřejmý), za nímž navazuje až dožádání ze dne 11. 8. 2014 do Bulharska k doručení příslušných písemností obžalovanému a dále nedatovaný referát k ustanovení tlumočnicka a pověření překladem přiložených dokumentů ve lhůtě 14 dnů (s datem vypravení dne 13. 8. 2014). Překlad doručen dne 27. 8. 2014.

První úkon ve věci byl učiněn až po téměř měsíčním překročení lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř., dle kárného soudu se tedy jedná o kárné provinění. Stejně tak i v období po 26. 2. 2014 byl Mgr. Č. zjevně nečinný, pro vymezení konce tohoto období nečinnosti je ovšem třeba vycházet z data 18. 4. 2014 uvedeného v kárném návrhu. Samotná tato prodleva zhruba měsíce a půl nemá, vzhledem k složitosti a časové náročnosti přípravy daného dožádání, intenzitu kárného provinění. Další období do vyhotovení tohoto dožádání, tj. do 11. 8. 2014, již návrh nezohledňuje.

29) 3 T 148/2013 – obžalovaný J. Č.

Kárný návrh uvádí, že po podání obžaloby ke dni 13. 11. 2013 a předložení spisu soudci ze strany kanceláře ke dni následujícímu učinil soudce první úkon až dne 28. 2. 2014; dále spis ponechal u sebe bez pohybu v době od 12. 3. 2014 nejméně k datu poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014.

Ze spisu vyplývá, že dne 13. 11. 2013 byla doručena obžaloba pro přečin krádeže ve stádiu pokusu a přečin poškození cizí věci. Referátem ze dne 12. 2. 2014 dán pokyn „*Vyžádej spisy, popř. TP s PM + datem doručení obv.: 1) OS P9 – 121 T 93/2013; 2) OS P4 – 4 T 178/2013; 3) OS P1 – 67 T 232/2013*“. Ve spise je dále poznámka ze dne 27. 2. 2014: „*Proč nebylo vypraveno?*“, za kterou je záznam „*Spis u soudce od 14. 11. 2013*“. Následuje razítko vypraveno dne 28. 2. 2014. Dne 11. 3. 2014 doručen dotaz OSZ, kdy mohou očekávat nařízení hlavního líčení. Spis dále obsahuje opis z RT ze dne 30. 4. 2014, za nímž následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 – *zálož rozhodnutí OS P1 a P4 dle ref. na č. l. 110*. Usnesením ze dne 29. 8. 2014 Mgr. Č. zastavil trestní stíhání obviněného, neboť trest, k němuž by mohlo vést, „*je zcela bez významu vedle trestu, který ho podle očekávání postihne*“.

Obsah spisu dokládá výrazné překročení lhůty k učinění prvního úkonu ve věci (o více jak 2 měsíce), což dle kárného soudu dosahuje intenzity kárného provinění. I v dalším období zjevně docházelo k neodůvodněným průtahům, soud je přitom opět vázán vymezením skutku v kárném návrhu, tj. lze konstatovat nečinnost od 12. 3. 2014 do 12. 8. 2014, která má, vzhledem ke své délce a dalším okolnostem, intenzitu kárného provinění.

30) 3 T 153/2013 – obžalovaný N. X. C.

Kárný návrh uvádí, že nejméně ke dni poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014 kárně obviněný ve věci neučinil žádný úkon, ač napadla již ke dni 21. 11. 2013 a spis mu byl ještě téhož dne kanceláří předložen.

Obsahem spisu je pouze obžaloba ze dne 13. 6. 2011 (doručená dne 1. 7. 2011) ve věci 2 T 108/2011, za níž následuje list z protokolu nijak nespécifikovaného hlavního líčení, v němž je uvedeno, že bylo vyhlášeno usnesení, že věc obž. N. X. C. se vylučuje k samostatnému

pokračování

projednání. Jak je ovšem uvedeno na obálce kopie spisu, tato věc byla vyloučena z věci sp. zn. 3 T 120/2012 uvedené pod bodem 9) kárného návrhu (jež sama vznikla vyloučením z věci sp. zn. 2 T 108/2011). Ze spisu v uvedené věci sp. zn. 3 T 120/2012 pak vyplývá, že se jedná o protokol z hlavního líčení ze dne 21. 11. 2013, kdy bylo právě mj. vyhlášeno usnesení o vyloučení věci shora uvedeného obžalovaného k samostatnému projednání a rozhodnutí. Ovšem toto usnesení bylo Mgr. Č. vyhotoveno až dne 26. 3. 2014 [viz bod 9) výše]. V poskytnuté kopii spisu sp. zn. 3 T 153/2013 za zmiňovaným listem z protokolu o HL, na němž je zachyceno usnesení o vyloučení věci, následuje jen referát ze dne 14. 8. 2014 – „*volej senát p. Č. + žena, - NVZ – zastavení tr. řízení*“.

Při zohlednění rovněž obsahu spisu sp. zn. 3 T 120/2012 je dle kárného soudu zřejmé, že ve věci sp. zn. 3 T 153/2013 skutečně došlo k neodůvodněnému průtahy od 22. 11. 2013 do 14. 8. 2014, resp. vzhledem k vázanosti soudu kárným návrhem, do dne 12. 8. 2014, přičemž toto pochybení dosahuje intenzity kárného provinění.

31) 3 T 155/2013 – obviněný P. H.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. u věci napadlé ke dni 26. 11. 2013 a předložené kanceláří soudci dne 28. 11. 2013 učinil první úkon až dne 28. 2. 2014; dále po řádném předložení spisu ze strany jeho kanceláře ponechal věc bez jakéhokoliv úkonu v době od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014.

Dle spisu byl dne 26. 11. 2013 doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže. Referátem ze dne 27. 2. 2014 dán pokyn „*Vyžádej spisy, popř. rozhodnutí s PM: OS Praha západ – 14 T 101/2013; 9 T 56/2013. Lhůta: vyřízení žádosti*“ (dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 28. 2. 2014). Dne 4. 3. 2014 doručen trestní příkaz Okresního soudu Praha-západ ve věci sp. zn. 14 T 101/2013. Dne 18. 7. 2014 dán pokyn „*CEV, CEO, RT – obviněný*“, kanceláří doručený dne 22. 7. 2014. Dne 14. 8. 2014 zadal Mgr. Č. pokyn „*Vyžádej tato rozhodnutí OS P- západ 1 T 184/2013; OS P5 - 38 T 107/2013, 1 T 184/2013*“.

Ve věci došlo k překročení lhůty k učinění prvního úkonu o více jak 2 měsíce, dle kárného soudu se tedy jedná o kárné provinění. I v dalším období zjevně docházelo k průtahům, a to minimálně v době od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014, což za daných okolností dosahuje intenzity kárného provinění.

32) 3 T 157/2013 – obžalovaní 1) T. K., 2) T. K.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. u věci napadlé dne 28. 11. 2013 provedl první úkon až dne 31. 1. 2014, ač mu byl spis kanceláří předložen ke dni 29. 11. 2013; následně ponechal u sebe spis bez úkonu v době od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014.

Ze spisu vyplynulo, že dne 28. 11. 2013 byla doručena obžaloba pro přečin krádeže ve stádiu pokusu spolupachatelstvím a přečin poškození cizí věci spolupachatelstvím. Dne 30. 1. 2014 vydán trestní příkaz (právní moc ve vztahu k obž. K. měl nabýt dne 26. 3. 2014, vyznačeno dne 9. 5. 2014). Pokyn k vypravení zadán dne 31. 1. 2014, téhož dne vypraveno. Dne 6. 2. 2014 doručen odpor OSZ do výroku o trestu obž. K. Dne 17. 2. 2014 a 20. 2. 2014 se zásilky adresované obžalovaným vrátili jako nedoručené. Dne 17. 3. 2014 se vrátila zásilka adresovaná obž. K. Dne 19. 6. 2014 doručen dotaz OSZ, kdy lze očekávat stanovení termínu hlavního líčení. Následuje opis z evidence RT ze dne 22. 7. 2014, za nímž je založen referát ze dne 21. 7. 2014, doručený kanceláří dne 23. 7. 2014, k nařízení hlavního líčení na 2. 9. 2014. Na hlavním líčení dne 2. 9. 2014 byl vyhlášen rozsudek.

Kárný senát dospěl k závěru, že lze souhlasit s kárným návrhem. První úkon Mgr. Č. učinil více jak měsíc po uplynutí lhůty a i v následném období se dopustil neodůvodněných průtahů (od 24. 3. 2014 do 22. 7. 2014).

33) 3 T 158/2013 – obžalovaný kpt. Mgr. J. B.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. u věci napadlé dne 29. 11. 2013 a předložené kanceláří soudci ke dni 2. 12. 2013 učinil první úkon až dne 20. 2. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 29. 11. 2013 doručena obžaloba pro přečin podvodu. Dne 9. 12. 2013 MSZ v Praze doplnilo materiály. Dne 31. 12. 2013 Mgr. Č. vydal trestní příkaz, za ním následuje nedatovaný referát k vypravení a nedatované razítko, v předložené kopii spisu chybí i doručenky, či jakékoliv doklady o vypravení. Dne 25. 2. 2014 doručen odpor obž. Dne 17. 3. 2014 doručen návrh obž. na doplnění dokazování. Rozsudek byl vyhlášen na hlavním líčení dne 18. 7. 2014.

Kárný senát shledal, že vytýkané kárné provinění nelze z obsahu spisu s jistotou potvrdit. Není z něj zřejmé, kdy byl trestní příkaz předán kanceláří k vypravení. Pokud by k tomu došlo již dne 31. 12. 2013, i tak by byla lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. překročena o 11 dní, což by ovšem samo o sobě v dané věci nedosahovalo intenzity kárného provinění (i vzhledem k době svátků).

34) 3 T 159/2013 – obvinění 1) D. S., 2) T. D.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. ponechal u sebe spis bez úkonu a pohybu v obdobích od 5. 3. 2014 do 15. 4. 2014 a od 10. 6. 2014 do 22. 7. 2014.

Dle soudního spisu byl dne 5. 12. 2013 doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže. Referátem ze dne 10. 1. 2014 dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP. Referátem ze dne 12. 2. 2014 dán pokyn - *urguj PMS*. Dne 28. 2. 2014 doručena nedoporučující zpráva PMS k uložení trestu OPP, za níž následuje referát ze dne 15. 4. 2014 k nařízení hlavního líčení na 10. 6. 2014. Na hlavním líčení dne 10. 6. 2014 Mgr. Č. nebyl přítomen, v protokolu uvedeno, že se hlavní líčení odročuje na neurčito z důvodu náhlého onemocnění předsedy senátu. Referátem ze dne 18. 7. 2014 nařízeno hlavní líčení na 19. 9. 2014 (dle kontrolního razítka došlo kanceláří dne 22. 7. 2014 a bylo vypraveno dne 23. 7. 2014).

Kárný senát shledal, že vymezená období nečinnosti nejsou natolik dlouhá, aby dosahovala intenzity kárného provinění.

35) 3 T 160/2013 – obviněná P. Z.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu a jakéhokoliv úkonu u soudce v obdobích od 9. 1. 2014 do 17. 3. 2014 a od 19. 5. 2014 nejméně k datu poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 9. 12. 2013 byl doručen návrh na potrestání pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí. Dne 30. 12. 2013 Mgr. Č. vydal trestní příkaz. Dne 8. 1. 2014 doručen odpor obv. obsahující sdělení, že „[p]oddaný odpor bude bez zbytečného odkladu obhájcem obviněné odůvodněn a budou soudu předloženy listiny, které prokáží, že obviněná se žádného přečinu nedopustila“. Následuje referát ze dne 16. 3. 2014 (předaný kanceláří dne 17. 3. 2014), jímž bylo nařízeno hlavní líčení na 8. 4. 2014. Dne 20. 1. 2014 doručeno podání poškozeného J. B. prostřednictvím jeho zmocněnkyně JUDr. A. T. Dne 13. 3. 2014 doručeno sdělení JUDr. A. T., že vypověděla plnou moc k zastupování poškozeného v dané trestní věci. Dne 20. 3. 2014 doručena omluva obhájce obv. z hlavního líčení nařízeného na 8. 4. 2014. Referátem ze dne 12. 5. 2014 dán pokyn – *přípoj k nablédnutí spis 15 P 100/2012*. Navazuje úřední záznam ze dne 19. 5. 2014 „*spis u soudce k nadiktování rozhodnutí*“. Dne 30. 6. 2014 doručen e-mail OSZ s dotazem, kdy

pokračování

bude nařízeno hlavní líčení. Dne 6. 8. 2014 doručen formální dotaz OSZ, jaké překážky brání nařízení hlavního líčení a kdy bude nařízeno. Referátem ze dne 14. 8. 2014 nařízeno hlavní líčení na 16. 10. 2014.

Kárný soud shledal v této věci nečinnost v obdobích od 9. 1. 2014 do 17. 3. 2014 a od 19. 5. 2014 do 14. 8. 2014, resp., při vázanosti kárným návrhem, do 12. 8. 2014. Tato nečinnost ve svém souhrnu představuje kárné provinění.

36) 3 T 161/2013 – obviněný J. M.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. u věci napadlé dne 11. 12. 2013 provedl první úkon soudce podle údajů obsažených v rejstříku ISAS až dne 25. 2. 2014, ač mu byl spis kanceláří předložen bez prodlev ke dni 12. 12. 2013; dále spis zůstal u soudce bez pohybu od 11. 4. 2014 nejméně do 21. 5. 2014, jak je datován referát soudce (podle záznamu kanceláře však došlo k faktickému předložení spisu soudcem až dne 26. 5. 2014), a od 23. 6. 2014 dosud k datu poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014; současně na podkladě stížnosti státní zástupkyně na průtahy v řízení řešené pod spisovou značkou 32 St 56/2014 bylo zjištěno, že soudce nejprve ve věci chtěl rozhodnout trestním příkazem, tento byl vyznačen v ISASu jako vydaný dnem 30. 12. 2013, avšak k jeho vyhotovení a rozeslání (minimálně obvodnímu státnímu zastupitelství) došlo až dnem 7. 2. 2014, následně pak rozhodl o tom, že vydaný a státnímu zástupci doručovaný trestní příkaz bude „*anulován*“, dal kanceláři pokyn k jeho vymazání z elektronicky uložených dokumentů v systému ISAS a k jeho vynětí ze spisu, poté dne 25. 2. 2014 rozhodl ve věci usnesením o vrácení věci státnímu zástupci k došetření. K této části kárného návrhu navrhovatel uvádí, že se jím kárně obviněný dopustil zaviněného jednání, jímž narušil důstojnost soudcovské funkce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

Ze spisu kárný soud zjistil, že dne 11. 12. 2013 byl doručen návrh na potrestání pro přečin poškození cizí věci. Za ním následuje až usnesení ze dne 18. 2. 2014, jímž se věc vrací OSZ k došetření, následuje nedatovaný referát k vypravení (s kontrolním razítkem kanceláře - došlo dne 24. 2. 2014, vypraveno dne 25. 2. 2014). Dne 27. 2. 2014 doručena blanketní stížnost OSZ. Dne 28. 2. 2014 dán pokyn – „*Dej na lhůtu – 10 dní*“. Dne 7. 3. 2014 doručeno zdůvodnění stížnosti, podle něhož soudce dne 30. 12. 2013 v této věci vydal trestní příkaz, kterým obv. uznal vinným podle návrhu na potrestání a uložil mu trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin a povinnost uhradit způsobenou škodu. Dne 7. 2. 2014 SZ podal proti TP odpor pro zmatečnost odsuzujícího výroku. Dne 26. 2. 2014 bylo OSZ doručeno usnesení o vrácení věci k došetření dle § 314c odst. 1 písm. a) za použití § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. Dne 27. 2. 2014 SZ podal stížnost. Soudce měl postupovat dle § 314g tr. ř. – podáním odporu se TP ruší a soud ve věci nařídí HL. Z tohoto důvodu SZ navrhuje zrušení napadeného usnesení obvodního soudu. Dne 19. 3. 2014 Mgr. Č. předkládá stížnost OSZ městskému soudu. Městský soud usnesením ze dne 2. 4. 2014 napadené usnesení zrušil a soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl (doručeno dne 10. 4. 2014). Městský soud přitom uvedl, že zmiňované písemnosti týkající se TP nejsou ve spise zažurnalizovány, a pokud je státní zástupce doloží, je možno následně činit úvahu o tom, zda byly ze spisu odstraněny záměrně nebo chybou. Referátem ze dne 21. 5. 2014 udělen pokyn k rozeslání usnesení a zaslání přípisu PMS ČR (dodán kanceláří dne 26. 5. 2014). Dne 3. 6. 2014 doručena doporučující zpráva PMS. Dne 23. 6. 2014 doručen dotaz OSZ, jaké překážky brání nařízení hlavního líčení a kdy bude nařízeno. Dne 30. 7. 2014 doručen opětovný dotaz OSZ.

Navrhovatel v dané věci spatřoval kárné provinění jednak v průtazích a jednak v manipulaci se spisem. Pokud jde o průtah v souvislosti s učiněním prvního úkonu ve věci, kárný soud shledal, že jej nelze na základě skutečností, které dodatečně vyšly najevo, potvrdit v období od nápadu návrhu na potrestání do vydání usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření,

neboť tomuto úkonu předcházelo vydání trestního příkazu, jakkoli ho posléze Mgr. Č. nechal ze spisu odstranit. Nečinnost v období od 11. 4. 2014 do 26. 5. 2014 a od 4. 6. 2014 do 12. 8. 2014 lze ve svém souhrnu a s ohledem na okolnosti této věci považovat za kárné provinění. Pokud jde o manipulaci se spisem, má ji kárný soud zejména na základě důkazů obsažených ve spise sp. zn. 3 T 161/2013 a ve stížnostním spise sp. zn. 32 St 56/2014, který byl navrhovatelem kárnému soudu rovněž předložen, a dále na základě výpovědi svědkyně D. S. na jednání kárného soudu dne 18. 2. 2015 za prokázanou. Jak totiž vyplývá z uvedeného stížnostního spisu, na základě stížnosti příslušné státní zástupkyně JUDr. J. bylo jednání kárně obviněného řešeno vedením obvodního soudu. Místopředseda soudu Mgr. Steiner v dané věci e-mailem ze dne 4. 8. 2014 JUDr. J. sdělil, že je zjevné, že ve věci dochází k neodůvodněným průtahům a věc bude společně s dalšími řešena podáním kárného návrhu. Dále uvedl, že spisový materiál ani systém ISAS neobsahují žádnou zmínku o tom, že by zdejší soud měl dne 30. 12. 2013 ve věci vydat trestní příkaz, proti němuž by byl následně podán odpor. Požádal proto OSZ o doložení těchto skutečností. Dne 4. 8. 2014 OSZ zaslalo kopii trestního příkazu ze dne 30. 12. 2013, doručenou OSZ dne 7. 2. 2014, a kopii odporu ze dne 7. 2. 2014 doručeného OS pro Prahu 6 dne 10. 2. 2014 (uvedené dokumenty jsou založeny ve stížnostním spise sp. zn. 32 St 56/2014). Kárně obviněný v průběhu ústního jednání dne 21. 1. 2015 trval na tom, že dne 30. 12. 2013 vydal trestní příkaz a v zápětí dospěl k závěru, že pro něj ve spise není dostatečná opora a rozhodl se věc vrátit státnímu zástupci k došetření. Trestní spis s trestním příkazem tedy dal uvedeného dne vedoucí kanceláře a poté, co si to rozmyslel, spis jí téhož dne vzal a šel požádat dozorcí úřednici paní S., aby tento trestní příkaz zrušila. V té době ovšem dle svého tvrzení nevěděl, nebo si neuvědomil, že vedoucí kanceláře už tento trestní příkaz rozeslala státnímu zástupci. Dle kárně obviněného tak nešlo o žádnou manipulaci. Na dotaz předsedy senátu, proč tedy následně ze spisu zmizel i odpor státní zástupkyně, kárně obviněný uvedl, že o odporu nevěděl a žádné listiny ze spisu neodstraňuje.

Z výstupu šetření z databáze ISAS provedeného správkyní této databáze ve spolupráci s firmou CCA předloženého kárnému soudu navrhovatelem vyplynulo, že trestní příkaz s datem 30. 12. 2013 byl v ISASu vyznačen dne 31. 12. 2013, dne 7. 2. 2014 bylo zapsáno doručení státnímu zastupitelství a ke smazání vyznačeného trestu došlo až dne 25. 2. 2014. Pravdivost těchto zjištění taktéž dokládá výpověď jmenované svědkyně, která zdůraznila, že Mgr. Č. o odeslání trestního příkazu státnímu zastupitelství v únoru 2014 věděl, neboť jej na to výslovně upozornila. Kárný senát tedy neuvěřil tvrzení kárně obviněného, že ihned po vyznačení trestního příkazu dne 30. 12. 2013 se snažil své pochybení napravit a tentýž den nechal uvedený trestní příkaz zrušit a odstranit ze spisu. Kárný senát naopak dospěl k závěru, že tyto zásahy byly činěny až v únoru 2014, a to po vypravení předmětného trestního příkazu, o němž Mgr. Č. nepochybně věděl. Předmětný pokus o manipulaci se spisem dle kárného soudu představuje velmi závažné jednání kárně obviněného, které je ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích nejen zaviněným porušením jeho povinností, jímž ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, ale zároveň i zaviněným jednáním, jímž byla narušena důstojnost soudcovské funkce.

37) 3 T 165/2013 – obviněný J. D.

Kárný návrh uvádí, že po přidělení návrhu na potrestání pro trestný čin podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku dne 18. 12. 2013 ponechal spis ode dne 19. 12. 2013 zcela bez úkonu uložený u sebe až do dne 17. 3. 2014, kdy nařídil hlavní líčení na den 24. 4. 2014.

Dle spisu byl dne 18. 12. 2013 doručen návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy. Následuje referát k nařízení hlavního líčení na 24. 4. 2014, z předložené kopie spisu ovšem není patrné datum referátu a jeho dodání kanceláři - zakryto kopiemi doručenek (datum vypravení zřejmě 17. 3. 2014; dle doručanky OSZ doručeno dne 19. 3. 2014). Za referátem následují výpisy

pokračování

z CESO a RT ze dne 17. 3. 2014. Hlavní líčení dne 24. 4. 2014 bylo dle protokolu odročeno na 18. 7. 2014 za účelem opětovného předvolání obviněného.

Kárný soud shledal, že tvrzení o délce nečinnosti obsažené v kárném návrhu nelze z předložené ověřené kopie spisu zcela jednoznačně prokázat, a vyžádal si proto od navrhovatele originál předmětného spisu, z něhož při jednání dne 21. 1. 2015 ověřil, že referát Mgr. Č. k nařízení hlavního líčení je datován dnem 16. 3. 2014 a kanceláři byl doručen dne 17. 3. 2014. Jedná se tedy o výrazné překročení zákonné lhůty k nařízení hlavního líčení, které má intenzitu kárného provinění.

38) 3 T 168/2013 – obvinění 1) M. T., 2) M. T.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 27. 12. 2013 a předložené soudci ze strany kanceláře ke dni 30. 12. 2013 soudce učinil první úkon až dne 28. 2. 2014.

Nejvyšší správní soud zjistil, že dne 27. 12. 2013 byl doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže spolupachatelstvím. Ve spise jsou založeny výpisy z OR a ŽR ze dne 27. 2. 2014, za nimiž následuje trestní příkaz a referát k vypravení ze dne 27. 2. 2014 (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 28. 2. 2014). Dne 12. 3. 2014 podán odpor OSZ do výroku o trestu.

První úkon ve věci byl učiněn víc jak měsíc po uplynutí zákonné lhůty, dle kárného soudu se tedy jedná o kárné provinění.

39) 3 T 170/2013 – obžalovaný B. B.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. u věci napadlé dne 31. 12. 2013 provedl první úkon soudce až dne 28. 2. 2014, ač mu byl spis kanceláři bez prodlení předložen v den doručení obžaloby.

Dle spisu byla dne 31. 12. 2013 doručena obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy. Referátem ze dne 27. 2. 2014 dán pokyn „*Vyžádej spisy, popř. rozhodnutí s PM: 1) OS P8 – 2 T 10/2013; 2) OS P6 - 41 T 5/2013. Lbůta: vyřízení žádostí*“ (dle razítka došlo kanceláři dne 28. 2. 2014). Následuje referát ze dne 14. 4. 2014 k nařízení hlavního líčení na 5. 6. 2014. Hlavní líčení dne 5. 6. 2014 bylo odročeno na 12. 6. 2014 z důvodu zdravotní indispozice soudce, což přítomní vzali na vědomí.

Kárný soud dospěl ke stejnému závěru jako v předchozím případě. Jedná se tedy o kárné provinění.

40) 3 T 5/2014 – obžalovaní 1) P. Š., 2) J. Š.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 22. 1. 2014 první úkon soudce provedl až dne 24. 2. 2014, ačkoliv mu kancelář spis předložila bez prodlevy ke dni 23. 1. 2014; dále měl spis u sebe bez pohybu a zůstal nečinný v době od 24. 2. 2014 do 15. 4. 2014.

Kárný soud ze spisu ověřil, že dne 22. 1. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy, obviněný byl stíhán v postavení uprchlého. Dne 30. 1. 2014 doručeno sdělení OSZ, že vychází z výživného ve výši 1.000 Kč, neboť zvýšení výživného bylo doručeno fikcí, a nemá tedy vliv na trestní řízení. Referátem ze dne 21. 2. 2014 udělen pokyn „*CEO, CEV – obviněný – poté předložit k vydání usnesení dle § 302 tr. ř.*“ (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 24. 2. 2014). Za výpisy ze dne 24. 2. 2014 následuje až referát ze dne 14. 4. 2014 - RT, CESO – obžalovaný, následují výpisy ze dne 15. 4. 2014. Spis dále obsahuje referát ze dne 6. 5. 2014 – Učiň dotazy ohledně pobytu obviněného P. Š., nar. X, /uprchlý/ I. CEV – zda neprochází evidencí, II. Dle CEO na rodinné příslušníky obviněného –

přípis o sdělení místa pobytu s hrozbou, že v případě nevyhovění výzvě může být uložena pořádková pokuta ve výši 50.000 Kč. III. PŘÍPIS: 1) ÚMČ – dle trvalého pobytu; 2) ČSSZ; 3) Úřad práce ČR, zda nemají kontaktní údaje. Následuje pokyn ze dne 14. 8.2014 k nařízení hlavního líčení na 11. 9. 2014 – *obžalovaný uprchlý P. Š. – vyvės předvolání na ÚD* – dne 18. 8. 2014 vyvěšeno na úřední desce předvolání k HL + obžaloba. Na hlavním líčení dne 11. 9. 2014 vyhlášen rozsudek.

Dle obsahu spisu Mgr. Č. učinil první úkon ve věci dne 24. 2. 2014, čímž byla zákonná lhůta překročena pouze o 12 dní, což by samo o sobě nedosahovalo intenzity kárného provinění, jednalo se však pouze o žádost o lustraci v CEO a CEV, na kterou navazuje až referát ze dne 14. 4. 2014, doručený kanceláři dne 15. 4. 2014. Kárný soud tedy za daných okolností dospěl k závěru, že nedodržení lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. a následný průtah v době od 25. 2. 2014 do 15. 4. 2014 představují kárné provinění.

41) 3 T 9/2014 – obžalovaný P. K.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce v obdobích od 19. 2. 2014 do 18. 4. 2014, od 18. 4. 2014 do 22. 5. 2014 a od 3. 7. 2014 nejméně do data poslední kontroly vykonané dne 12. 8. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 29. 1. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin podvodu. Dne 30. 1. 2014 vydán trestní příkaz. Referátem ze dne 16. 4. 2014 udělen pokyn – *I. zřaloz doručenky, 2. Závada na č. l. 80 do DS*. Následuje úřední záznam ze dne 17. 4. 2014 *nemá DS*. Ve spise jsou dále založeny zásilky, které byly vráceny jako nedoručené či nevyzvednuté, a to dne 18. 2. 2014 zásilka adresovaná poškozené a dne 20. 2. 2014 zásilka adres. obž. Dne 22. 5. 2014 vypravena žádost o doručení zásilky prostřednictvím PČR. Dne 27. 6. 2014 byla tato zásilka vrácena, neboť se PČR nepodařilo doručit. Dne 14. 8. 2014 vydán na obž. příkaz k zatčení.

Kárný soud shledal nečinnost v období od 21. 2. 2014 do 16. 4. 2014, od 18. 4. 2014 do 22. 5. 2014 a od 3. 7. 2014 (data podle kárného návrhu) do 12. 8. 2014. Tyto nečinnosti mají ve svém souhrnu intenzitu kárného provinění.

42) 3 T 10/2014 – obviněný Š. P.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce v době od 28. 4. 2014 nejméně do data poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014.

Dle obsahu spisu byl dne 31. 1. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy. Referátem ze dne 12. 2. 2014 dán pokyn k zaslání přípisu PMS ČR k zjištění stanoviska k výkonu trestu OPP. Dne 26. 2. 2014 doručeno doporučující stanovisko PMS ČR. Dne 31. 3. 2014 Mgr. Č. vydal trestní příkaz. Dne 22. 4. 2014 doručen odpor obv., za nímž následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 k nařízení hlavního líčení na 11. 9. 2014. Hlavní líčení dne 11. 9. 2014 bylo po výslechu obv. odročeno na 6. 11. 2014 za účelem opětovného předvolání svědkyně.

Vytýkaný průtah od 28. 4. 2014 do 12. 8. 2014 odpovídá dle zjištění kárného soudu obsahu spisu a představuje kárné provinění.

43) 3 T 11/2014 – obžalovaný P. H.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 31. 1. 2014 provedl Mgr. Č. první úkon až dne 20. 3. 2014, ačkoliv mu byl spis ze strany kanceláře předložen v den podání obžaloby 31. 1. 2014.

pokračování

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 31. 1. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky. Dne 12. 3. 2014 udělen pokyn - připoj spis 2 T 131/2013, pod nímž je záznam – vyžádán – ze dne 20. 3. 2014. Dne 19. 3. 2014 Mgr. Č. vydal trestní příkaz, jenž nabyl právní moci dne 28. 5. 2014.

Dle spisu Mgr. Č. učinil první úkon dne 12. 3. 2014, čímž byla lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. překročena o téměř 3 týdny. Dle posouzení kárného soudu ovšem, vzhledem k rychlému pravomocnému skončení této věci, nemá toto pochybení intenzitu kárného provinění.

44) 3 T 13/2014 – obviněný A. F.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu a jakéhokoliv úkonu u soudce po jeho řádném předložení kanceláří v době od 6. 3. 2014 do 8. 7. 2014.

Spis obsahuje návrh na potrestání pro přečin neoprávněného nakládání s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, který byl soudu doručen dne 7. 2. 2014. Dne 28. 2. 2014 vydán trestní příkaz a téhož dne i vypraven. Dne 5. 3. 2014 doručen odpor OSZ, za nímž následuje až referát ze dne 7. 7. 2014 k nařízení hlavního líčení (dle kontrolního razítka došlo dne 8. 7. 2014 a vypraveno dne 22. 7. 2014).

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah v období od 6. 3. 2014 do 8. 7. 2014 odpovídá obsahu spisu a představuje kárné provinění.

45) 3 T 14/2014 – obžalovaný J. S.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 17. 2. 2014 provedl soudce první úkon až dne 25. 3. 2014, ačkoliv mu spis jeho kancelář řádně a včas předala ke dni 18. 2. 2014.

Dle spisu byla dne 17. 2. 2014 doručena obžaloba pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Ve spise je obsažen nedatovaný referát s pokynem k zaslání přípisu PMS ČR s žádostí o zjištění možnosti výkonu trestu OPP (dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 25. 3. 2014). Dne 4. 4. 2014 doručena doporučující zpráva PMS ČR. Dne 30. 4. 2014 vydán trestní příkaz a téhož dne byl vypraven (právní moci nabyl dne 7. 6. 2014).

Dle posouzení kárného soudu nedosahuje překročení lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. o 15 dní, i vzhledem k rychlému pravomocnému skončení této věci, intenzity kárného provinění.

46) 3 T 15/2014 – obžalovaní 1) L. L., 2) R. P.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 17. 2. 2014 provedl soudce první úkon až dne 25. 3. 2014, ačkoliv mu spis jeho kancelář řádně a včas předala ke dni 18. 2. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 17. 2. 2014 doručena obžaloba pro přečin krádeže v jednočinném souběhu s přečinem porušováním domovní svobody. Referátem ze dne 21. 3. 2014 dán pokyn k nařízení hlavního líčení na 16. 5. 2014 (dle kontrolního razítka došlo kanceláří dne 21. 3. 2014).

Ze spisu vyplynulo, že hlavní líčení bylo nařízeno již dne 21. 3. 2014, tj. lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. byla v dané věci překročena o 11 dní. Dle kárného soudu tedy toto pochybení nedosahuje intenzity kárného provinění.

47) 3 T 19/2014 – obžalovaný S. B.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce po jeho řádném předložení kanceláři v době od 28. 4. 2014 nejméně do data provedení poslední kontroly dne 12. 8. 2014.

Ze spisu kárný soud zjistil, že na hlavním líčení dne 29. 7. 2008 ve věci sp. zn. 3 T 6/2007 JUDr. N. B. vyloučila řízení proti S. B. k samostatnému projednání. Následuje až výpis z databáze vyhledávání osob a evidence RT ze dne 26. 2. 2014. Ve spise je dále založen e-mail místopředsedy soudu Mgr. Steinera zasláný administrativním pracovním D. S. a P. S. a Mgr. Č. ze dne 11. 3. 2014, v němž uvádí, že je vhodné do spisu zapsat záznam o podstatných skutečnostech, tj. že s ohledem na vadu usnesení – neuvedení sp. zn., pod níž se věc vylučuje – bylo třeba věc zapsat pod shora uvedenou sp. zn. Pro věc by však dle jeho názoru měl být rozhodný okamžik vyloučení (29. 7. 2008), nikoliv okamžik zapsání. S vysokou pravděpodobností se tak jedná o věc promlčenou. Možno nechat vyhotovit usnesení asistenta Mgr. V. Navazuje protokol o neveřejném zasedání ze dne 28. 3. 2014, dle něhož bylo řízení zastaveno, neboť trestní stíhání je promlčeno. Následuje příslušné usnesení, za nímž je nedatovaný pokyn k vypravení s razítkem došlo 31. 3. 2014, vypraveno 1. 4. 2014. Usnesení nabylo právní moci dne 18. 4. 2014. Navazuje až referát ze dne 15. 8. 2014 s pokyny – *vyznač PM; vyvěs na ÚD, Dej VSÚ – postagenda*.

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah odpovídá obsahu spisu, a byť se týkal v podstatě jen provedení postagendy, představuje, vzhledem ke své délce, kárné provinění.

48) 3 T 20/2014 – obžalovaní 1) M. H., 2) T. M.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 28. 2. 2014 soudce provedl první úkon až dne 15. 4. 2014, ač mu ji kancelář předložila v den podání obžaloby; dále rozhodnutí ze dne 29. 5. 2014, u něhož byla prodloužena lhůta k vypravení písemného vyhotovení do dne 26. 6. 2014, předložil kanceláři k rozeslání až dne 2. 7. 2014.

Kárný soud ze spisu ověřil, že dne 28. 2. 2014 byla doručena obžaloba pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy a u druhého obžalovaného též pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu. Dne 3. 3. 2014 doručen dodatek OSZ, jímž k věci zasílá usnesení o zamítnutí stížnosti obv. 2) proti zahájení trestního stíhání. Dne 4. 3. 2014 OSZ doručilo přepis hovorů a CD s odposlechy. Referátem ze dne 14. 4. 2014 dán pokyn k nařízení hlavního líčení na 29. 5. 2014. Na hlavním líčení dne 29. 5. 2014 vyhlášen rozsudek. Pokyn k vypravení udělen dne 2. 7. 2014 (téhož dne předán kanceláři, vypraveno dne 3. 7. 2014). Žádost o prodloužení lhůty není ve spise založena.

První úkon kárně obviněný učinil dne 15. 4. 2014, tj. 3 týdny po uplynutí lhůty dle § 181 odst. tr. ř., což ovšem dle kárného soudu, i vzhledem ke včasnému rozhodnutí v této věci, nedosahuje intenzity kárného provinění. Lhůta pro vyhotovení rozsudku byla v daném případě překročena pouze o 6 dní. Ani toto pochybení tedy nedosahuje intenzity kárného provinění.

49) 3 T 22/2014 – obžalovaný P. D.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 28. 2. 2014 první úkon soudce neprovedl nejméně do dne poslední kontroly realizované dne 12. 8. 2014, spis zůstal u soudce bez pohybu ode dne jeho řádného předložení kanceláři ke dni 4. 3. 2014.

Spis obsahuje obžalobu ze dne 28. 2. 2013 pro přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu a pro přečin násilí proti úřední osobě (datum doručení obžaloby soudu není zaznamenáno). Ve spise jsou pouze založeny dokumenty ze spisu sp. zn. 3 T 31/2013 (z něhož

pokračování

byl daný spis 3 T 22/2014 vyloučen): trestní příkaz ze dne 28. 3. 2013, odpor státní zástupkyně ze dne 15. 4. 2013, protokol z hlavního líčení ze dne 21. 6. 2013, příkaz k zatčení ze dne 10. 6. 2013, protokol z hlavního líčení ze dne 13. 12. 2013, protokol z hlavního líčení ze dne 28. 2. 2014, na němž Mgr. Č. rozhodl o vyloučení věci obžalovaného P. D. a proti obž. M. D. vynesl odsuzující rozsudek (v odůvodnění usnesení o vyloučení ze dne 28. 2. 2014 je uvedeno: „*Trestní příkaz se obžalovanému P. D. nepodařilo přes opakované pokusy doručit. Ve věci bylo nařízeno hlavní líčení na 21. 6. 2013, 18. 10. 2013, 13. 12. 2013 a 28. 2. 2014. Dne 10. 6. 2013 byl pak zdejší soudem vydán příkaz k zatčení na P. D., který dosud nebyl realizován. Dne 28. 2. 2014 bylo ve věci obžalovaného M. D. vyhlášeno pravomocné rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že druhý spolupachatel, P. D. je pro orgány činné v trestním řízení nedostupný, bylo rozhodnuto o vyloučení skutků týkajících se jeho osoby do jiného řízení.*“). Ve spise je dále založen evropský zatýkácí rozkaz ze dne 5. 3. 2014 na P. D., na jehož zadní straně je nedatovaný referát „*EZR s přípisem dle 42/2012 – odešli Sirene; Dej – ne zatýkač*“, pod nímž je kontrolní razítko, dle něhož došlo kanceláři a bylo vypraveno až dne 18. 8. 2014. Dále následuje výpis o provedení kontroly datové schránky Národní centrály SIRENE ze dne 18. 8. 2014.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že pokyn k vypravení evropského zatýkácího rozkazu ze dne 5. 3. 2014 byl kanceláři odevzdán až dne 18. 8. 2014. Jelikož toto prodlení kárně obviněný věrohodně nevysvětlil ani při ústním jednání dne 21. 1. 2015, dospěl kárný senát k závěru, že se jedná o průtah, který lze přičítat kárně obviněnému a který představuje kárné provinění.

50) 3 T 27/2014 – obžalovaný R. O.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce po jeho řádném předložení kanceláři ode dne 9. 5. 2014 nejméně do dne poslední kontroly realizované dne 12. 8. 2014.

Dle spisu byla dne 12. 3. 2014 doručena obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy. Referátem ze dne 31. 3. 2014 dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP. Dne 17. 4. 2014 doručena doporučující zpráva PMS ČR. Dne 30. 4. 2014 vydán trestní příkaz, proti němuž byl dne 7. 5. 2014 doručen odpor OSZ. Následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 k nařízení hlavního líčení na 11. 9. 2014 (dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 18. 8. 2014).

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah odpovídá obsahu spisu a představuje kárné provinění.

51) 3 T 28/2014 – obžalovaný V. B.

Dle kárného návrhu zůstal spis bez pohybu u soudce po jeho řádném předložení kanceláři ode dne 5. 5. 2014 nejméně do dne poslední kontroly realizované dne 12. 8. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 18. 3. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí. Referátem ze dne 30. 3. 2014 dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP. Dne 10. 4. 2014 doručena nedoporučující zpráva PMS ČR. Následují výpisy z CESO ze dne 5. 5. 2014. Dne 31. 7. 2014 doručena žádost PMS ČR o zaslání pravomocných rozhodnutí. Dne 4. 8. 2014 doručen dotaz OSZ, kdy lze očekávat nařízení hlavního líčení, popř. jaké důvody tomu brání.

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah odpovídá obsahu spisu a představuje kárné provinění.

52) 3 T 30/2014 – obviněný R. P.

Kárný návrh uvádí, že provedl první úkon soudce až dne 26. 5. 2014, ačkoliv obžaloba byla podána ke dni 24. 3. 2014 a spis byl soudci ze strany kanceláře bez prodlev předložen ke dni 26. 3. 2014.

Dle obsahu spisu byl dne 24. 3. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy. Referátem ze dne 21. 5. 2014 dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 26. 5. 2014). Dne 4. 6. 2014 PMS ČR mailem žádá o prodloužení lhůty pro zpracování zprávy, neboť obv. se má na konzultaci dostavit dne 6. 6. 2014. Dne 13. 6. 2014 doručena doporučující zpráva. Dne 30. 6. 2014 vydán trestní příkaz, proti kterému byl dne 14. 7. 2014 doručen odpor obv.

První úkon byl učiněn až po více než dvou měsících, což dle kárného soudu dosahuje intenzity kárného provinění.

53) 3 T 31/2014 – obžalovaný I. A.

Dle kárného návrhu Mgr. Č. provedl první úkon až dne 8. 7. 2014, ačkoliv obžaloba byla podána ke dni 26. 3. 2014 a spis soudci předložen kanceláři následujícího dne 27. 3. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 26. 3. 2014 doručena obžaloba pro zločiny týrání osoby žijící ve společném obydlí a vydírání. Následuje až referát ze dne 7. 7. 2014, kterým bylo nařízeno hlavní líčení na 21. 8. 2014 (dle kontrolního razítka došlo dne 8. 7. 2014, vypraveno dne 22. 7. 2014).

Dle kárného soudu se jedná o zcela zjevné kárné provinění. Mgr. Č. učinil první úkon ve věci téměř 3 měsíce po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř.

54) 3 T 32/2014 – obviněný T. H.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 28. 3. 2014 nebyl nejméně do dne konání poslední kontroly dne 12. 8. 2014 první úkon soudce dosud proveden, ač mu byl kanceláři řádně předložen ke dni 31. 3. 2014, od tohoto data zůstal bez pohybu.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 28. 3. 2014 byl doručen návrh na potrestání pro přečin výtržnictví. Referátem ze dne 14. 8. 2014 bylo nařízeno hlavní líčení na 25. 9. 2013 (správně má být 2014, dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 18. 8. 2014).

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah odpovídá obsahu spisu, opět zjevné kárné provinění.

55) 3 T 33/2014 – obviněný M. F.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 31. 3. 2014 soudce provedl první úkon až dne 30. 4. 2014, ačkoliv spis od kanceláře převzal v den podání obžaloby 31. 3. 2014; dále ponechal u sebe spis řádně předložený kanceláři bez pohybu a jakéhokoliv úkonu v době od 29. 5. 2014 do 23. 7. 2014.

Dle obsahu spisu byl dne 31. 3. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin porušování domovní svobody. Dne 30. 4. 2014 vydán trestní příkaz, který byl téhož dne vypraven. Dne 7. 5. 2014 se zásilka adresovaná obv. vrátila jako nedoručená. Následují výpisy ze dne 29. 5. 2014 z CEO a vyhledávání osob na webu eLustrace, úřední záznam – *telefonicky nedostupný*, a opakovaná zásilka, která se dne 29. 5. 2014 vrátila zpět jako nedoručená. Navazuje až referát ze dne 21. 7. 2014, jímž byl dán pokyn k doručení zásilky prostřednictvím policie (dle kontrolního razítka došlo a bylo vypraveno dne 23. 7. 2014). Dne 1. 8. 2014 doručeno sdělení

pokračování

PČR, že se zásilku nepodařilo doručit, neboť se obv. na adrese nezdržuje a jeho nynější pobyt není znám. Opakovaný pokyn k doručení zadán dne 25. 8. 2014.

Trestní příkaz byl v daném případě vydán cca měsíc po doručení návrhu na potrestání. Třítýdenní lhůta tedy byla překročena pouze o 9 dní. Dle kárného soudu tedy dané pochybení nedosahuje intenzity kárného provinění. Druhé z vytýkaných období již ovšem dle obsahu spisu kárný senát považuje za neodůvodněný průtah (od 30. 5. 2014 do 23. 7. 2014), který v kontextu dané věci představuje kárné provinění (zbytečné prodlení s opakováním pokusu o doručení).

56) 3 T 36/2014 – obžalovaný V. D.

Dle kárného návrhu zůstal spis po jeho řádném předložení kanceláří bez pohybu a jakéhokoliv úkonu u soudce v době od 2. 5. 2014 nejméně do dne poslední kontroly provedené dne 12. 8. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 9. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin krádeže. Za výpisy z CESO a evidence RT ze dne 10. 4. 2014 následuje referát ze dne 30. 4. 2014 „Přípoj spis 3 T 26/2014“, pod nímž je pouze pokyn ze dne 2. 8. 2014 „CEV, RT obžalovaný“. Následují výpisy z evidence RT a CEV ze dne 15. 8. 2014.

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah by měl být datován od 2. 5. 2014 do 2. 8. 2014 a představuje kárné provinění.

57) 3 T 37/2014 – obviněný B. R.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. učinil první úkon směřující ke skončení věci až dne 30. 5. 2014, ač byla obžaloba podána dne 15. 4. 2014 a spis mu byl kanceláří neprodleně řádně předložen téhož dne.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 15. 4. 2014 byl doručen návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy. Dne 30. 5. 2014 byl vydán trestní příkaz, doručení prozatím nevykázáno. Zásilky adresované obv. se vrátily jako nedoručené dne 18. 6. 2014 a 7. 7. 2014.

První úkon kárně obviněný učinil více jak 3 týdny po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř., dle kárného soudu se tedy již jedná o kárné provinění.

58) 3 T 38/2014 – obviněný Z. F.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. učinil první úkon směřující ke skončení řízení až dne 30. 5. 2014, ač byla obžaloba podána dne 16. 4. 2014 a spis soudci kanceláří bez průtahů předložen ke dni 17. 4. 2014.

Dle soudního spisu byl dne 16. 4. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin zatajení věci. Dne 25. 4. 2014 OSZ doručila dokumenty k uplatněnému nároku na náhradu škody. Dne 30. 5. 2014 vydán trestní příkaz, téhož dne byl předán kanceláří (právní moci nabyt dne 25. 6. 2014).

Kárný soud dospěl v této věci k závěru, že vzhledem k rychlému pravomocnému skončení věci nemá dané pochybení intenzitu kárného provinění.

59) 3 T 39/2014 – obviněný M. L.

Dle kárného návrhu ponechal Mgr. Č. spis bez pohybu u sebe po jeho řádném předložení kanceláři ode dne 29. 4. 2014 nejméně do dne poslední kontroly vykonané dne 12. 8. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 18. 4. 2014 byl doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže a téhož dne Mgr. Č. vydal trestní příkaz, který byl krátkou cestou doručen obv. při výslechu podezřelého dle § 314b odst. 2 tr. ř. a vazebním zasedání dle § 73d na násl. tr. ř. Dne 28. 4. 2014 doručen odpor OSZ, za nímž následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 – *opis RT obviněný* (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo provedeno dne 18. 8. 2014).

Kárný soud shledal, že vytýkaný průtah od 29. 4. 2014 do 12. 8. 2014 odpovídá obsahu spisu a představuje kárné provinění.

60) 3 T 41/2014 – obžalovaný T. D.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 24. 4. 2014 provedl Mgr. Č. první úkon směřující ke skončení věci až dne 8. 7. 2014, ač mu byl spis kanceláři řádně předložen ke dni 28. 4. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 24. 4. 2014 doručena obžaloba pro zločin pohlavního zneužití, téhož dne doručena žádost obž. o bezplatnou obhajobu. Následuje opis z evidence RT ze dne 28. 4. 2014, za nímž navazuje až referát ze dne 7. 7. 2014 k nařízení hlavního líčení na 19. 8. 2014 (dle kontrolního razítka došlo kanceláři dne 8. 7. 2014, vypraveno dne 22. 7. 2014).

První úkon kárně obviněný učinil téměř dva měsíce po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. Dle kárného soudu se tedy jedná o kárné provinění.

61) 3 T 43/2014 – obžalování 1) M. H., 2) Mgr. M. J.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 28. 4. 2014 učinil soudce první úkon až dne 30. 5. 2014, ač spis od své kanceláře převzal ke dni 29. 4. 2014; dále spis ponechal po jeho předložení kanceláři u sebe bez pohybu v době od 30. 5. 2014 nejméně do dne poslední kontroly provedené 12. 8. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 28. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin výtržnictví a přečin ublížení na zdraví. Ve spise jsou založeny pouze záznamy o lustraci v CESO a opisy z RT ze dne 29. 4. 2014, dále z CEO ze dne 30. 5. 2014, za nimiž následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 – „*RT, CESO, CEV – oba obvinění (TP – příprava)*“.

K prvnímu úkonu ve věci došlo dle kárného návrhu zhruba měsíc po doručení obžaloby, dané pochybení tedy nemá intenzitu kárného provinění. Naopak je třeba přisvědčit kárnému návrhovateli, že následné období, tj. od 2. 6. do 12. 8. 2014 představuje nedůvodný průtah, jenž má intenzitu kárného provinění.

62) 3 T 44/2014 – obžalovaný V. G.

Kárný návrh uvádí, že Mgr. Č. první úkon soudce dosud neprovedl k datu poslední kontroly vykonané dne 12. 8. 2014; ačkoliv byla obžaloba podána dne 29. 4. 2014 a spis soudci předložen dne 30. 4. 2014, od té doby v něm nebyl proveden žádný úkon.

Ze spisu kárný soud zjistil, že dne 29. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro zločin podvodu. Ve spise jsou založeny pouze záznamy o lustraci v CESO, opisy z RT ze dne 30. 4. 2014, za nimiž následuje až referát ze dne 14. 8. 2014 k nařízení hlavního líčení na 16. 10. 2014. Ve spise je rovněž založen dotaz OSZ ze dne 6. 8. 2014, kdy lze očekávat nařízení hlavního líčení.

pokračování

První úkon kárně obviněný učinil až dne 14. 8. 2014. Výrazné překročení zákonné lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. tedy dle kárného soudu v dané věci představuje kárné provinění.

63) 3 T 45/2014 – obžalovaný M. Z.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 29. 4. 2014 učinil soudce první úkon až dne 30. 5. 2014, ač spis od své kanceláře převzal bez prodlev ke dni 30. 4. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 29. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro zločin zpronevěry. Dne 30. 5. 2014 Mgr. Č. vydal trestní příkaz, který byl tentýž den rozeslán. Dne 18. 6. 2014, dne 7. 7. 2014 a dne 11. 8. 2014 se zásilky adresované obž. vrátily jako nedoručené.

Ze spisu vyplývá, že trestní příkaz byl vydán 10 dní po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. Toto pochybení tedy dle kárného soudu nemá intenzitu kárného provinění.

64) 3 T 46/2014 – obžalovaný S. I. K.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 30. 4. 2014 učinil soudce první úkon až dne 30. 5. 2014, ačkoliv mu byl spis kanceláří řádně a včas předán v den podání obžaloby 30. 4. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 30. 4. 2014 doručena obžaloba pro přečin zanedbání povinné výživy. Dne 30. 5. 2014 vydán trestní příkaz, který nabyl právní moci dne 24. 6. 2014. Dne 4. 7. 2014 dán pokyn - *vyznač PM. Dej VSÚ - postagenda.*

Lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. byla v tomto případě překročena pouze o 9 dní, navíc věc byla rychle pravomocně skončena. Uvedené pochybení proto dle kárného senátu nedosahuje intenzity kárného provinění.

65) 3 T 47/2014 (nyní 2 Tm 4/2014) – obžalovaný D. G.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 30. 4. 2014 a předložené soudci kanceláří ke stejnému dni neučinil soudce do dne 7. 7. 2014 žádný úkon, až dne 7. 7. 2014 předložil spis místopředsedovi soudu pro věci trestní s tím, že se jedná o chybu zápisového oddělení, neboť se v části skutku jedná o obžalovaného, který je mladistvý, tudíž by věc měla být zapsána v rejstříku Tm a k jejímu vyřízení je příslušný jiný soudce určený rozvrhem práce.

Z obsahu spisu vyplývá, že dne 30. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin krádeže. Ve spise je založen úřední záznam ze dne 8. 7. 2014, v němž I. S., zastupující vedoucí senátu 3 T, uvádí, že dne 7. 7. 2014 byla věc vedená pod sp. zn. 3 T 47/2014 předána soudcem Mgr. Č. do kanceláře s tím, že se jedná o mladistvého a věc má být zapsána do senátu 2 Tm soudkyně JUDr. K. K.. Věc byla následně vedena pod sp. zn. 2 Tm 4/2014.

Dle hodnocení kárného soudu kárný návrh odpovídá obsahu spisu. Více než dvouměsíční prodlení Mgr. Č. s vrácením spisu, k jehož vyřízení jinak nebyl příslušný a který bylo možné vrátit kanceláří bezprostředně po jeho nápadu, tedy představuje kárné provinění.

66) 3 T 48/2014 – obviněná A. R.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 30. 4. 2014 provedl soudce první úkon až dne 30. 6. 2014, ač mu byl spis kanceláří řádně a včas předložen neprodleně v den podání návrhu na potrestání, tj. 30. 4. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 30. 4. 2014 byl doručen návrh na potrestání pro přečin podvodu a poškození cizích práv. Dne 11. 6. 2014 doručena žádost OSZ o sdělení

aktuálního stavu řízení a důvodu, který je překážkou rozhodnutí. Dne 30. 6. 2014 vydán trestní příkaz, který byl téhož dne rozeslán. Dne 28. 7. 2014 doručen odpor obv.

Kárný návrh odpovídá obsahu spisu. Trestní příkaz byl vydán až dva měsíce po doručení návrhu na potrestání, toto překročení zákonné lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. tedy dle kárného soudu představuje kárné provinění.

67) 3 T 49/2014 – obžalovaný R. L.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 30. 4. 2014 soudce provedl první úkon až dne 7. 8. 2014, ač mu byl spis kanceláří řádně a včas předložen dne 30. 4. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 30. 4. 2014 byla doručena obžaloba pro přečiny krádeže, neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku a maření výkonu úředního rozhodnutí. Následuje pouze referát ze dne 7. 8. 2014, předaný kanceláří téhož dne, jímž Mgr. Č. nařídil hlavní líčení na 16. 9. 2014.

V dané věci byla dle zjištění kárného soudu lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. překročena o více jak 2 měsíce, jedná se tedy o kárné provinění.

68) 3 T 51/2014 – obžalovaný T. H.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 14. 5. 2014 soudce přistoupil k prvnímu úkonu až dne 30. 7. 2014, ač mu byl spis kanceláří řádně a včas předložen ke dni 16. 5. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 14. 5. 2014 doručena obžaloba pro přečiny krádeže a porušování domovní svobody. Dne 16. 5. 2014 provedena lustrace v CESO a vytvořeny opisy z RT. Dne 29. 7. 2014 dán pokyn „RT, CESO + spis 58 T 25/2013“, který byl předán kanceláří dne 30. 7. 2014. Dále následuje pouze lustrace v CESO a opisy z RT ze dne 30. 7. 2014.

Ve věci nedošlo až do 30. 7. 2014 k žádnému relevantnímu úkonu směřujícímu ke skončení věci. Překročení lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. tedy dle kárného soudu dosahuje intenzity kárného provinění.

69) 3 T 52/2014 – obviněný M. P.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 15. 5. 2014 soudce dosud k datu poslední kontroly vykonané dne 12. 8. 2014 neprovedl první úkon, ač mu byl spis řádně předložen ke dni 16. 5. 2014, od tohoto data zůstal u soudce bez pohybu a jakéhokoliv úkonu.

Dle spisu byl dne 15. 5. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin krádeže. Dne 16. 7. 2014 doručen dotaz OSZ, kdy bude nařízeno hlavní líčení, popř. jaké překážky jeho nařízení brání. Dne 18. 8. 2014 doručen opětovný dotaz OSZ.

Ze spisu není patrná jakákoliv aktivita Mgr. Č., dle kárného soudu tedy došlo k výraznému porušení § 181 odst. 3 tr. ř. a uvedené pochybení představuje kárné provinění.

70) 3 T 53/2014 – obviněný M. F.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 16. 5. 2014 soudce provedl první úkon až dne 30. 6. 2014, spis měl u sebe po jeho předložení kanceláří ode dne 20. 5. 2014.

Dle soudního spisu byl dne 16. 5. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin výtržnosti. Dne 30. 6. 2014 vydán trestní příkaz, který byl téhož dne vypraven.

pokračování

První úkon kárně obviněný učinil více jak 3 týdny po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř., resp. měsíc a půl od doručení návrhu na potrestání. Dle kárného soudu se tak již jedná o kárné provinění.

71) 3 T 54/2014 – obviněný J. H.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 19. 5. 2014 provedl soudce první úkon až dne 30. 7. 2014, ač mu byl spis předložen kanceláří ke dni 20. 5. 2014.

Dle soudního spisu byl dne 19. 5. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin poškození cizí věci. Referátem ze dne 30. 7. 2014, předaným kanceláří téhož dne, byl dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP. Dne 4. 8. 2014 doručen e-mail PMS ČR, že nestihnou projednat možnost uložení OPP v určeném termínu. Dne 29. 8. 2014 vydán trestní příkaz.

Kárný soud shledal, že první úkon byl učiněn až cca dva a půl měsíce po doručení návrhu na potrestání, uvedené porušení § 181 odst. 3 tr. ř. tak má v daném případě intenzitu kárného provinění.

72) 3 T 56/2014 – obžalovaný F. K.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 27. 5. 2014 soudce provedl první úkon až dne 30. 7. 2014, ač mu byl spis předložen kanceláří ke dni 27. 5. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 27. 5. 2014 doručena obžaloba pro přečin krádeže. Referátem ze dne 29. 7. 2014, předaným kanceláří dne 30. 7. 2014, dán pokyn - „*RT, CESO – obviněný*“, za nímž následuje referát ze dne 7. 8. 2014 „*Vyžádej spis, popř. R s PM: 1) OS P1 – 8 T 14/2014, 2) 8 T 5/2014*“. Ve spise je dále obsažen e-mail Mgr. Č. adresovaný státnímu zástupci JUDr. Z. G., že uvažuje o zastavení tr. řízení vzhledem k rozsudku OS P1 8 T 5/2014 a zda by takový postup státního zástupce považoval za přijatelný. Dne 29. 8. 2014 vydáno usnesení o zastavení trestního stíhání, neboť trest, k němuž může vést, je zcela bez významu vedle trestů, které již byly obviněnému uloženy.

Obsah spisu dle zjištění kárného soudu odpovídá kárnému návrhu, první úkon ve věci byl učiněn více než 2 měsíce po nápadu věci, jedná se tedy o kárné provinění.

73) 3 T 57/2014 – obžalovaný A. T. B.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 28. 5. 2014 nebyl ke dni poslední kontroly realizované dne 12. 8. 2014 první úkon soudce dosud proveden, ač byl spis kanceláří soudci řádně předložen ke dni 28. 5. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 28. 5. 2014 byla doručena obžaloba pro přečiny poškození cizí věci a výtržnictví. Ve spise je založen e-mail Mgr. Č. ze dne 7. 8. 2014 adresovaný OSZ JUDr. V. V. ohledně požadovaného trestu, pod nímž následuje pouze úřední záznam s nečitelným datem „*na pokyn soudce dáno na lhůtu 1 týdně*“.

Kárný soud shledal, že výše uvedený e-mail nelze považovat za úkon směřující ke skončení věci ve smyslu § 181 odst. 3 tr. ř., a vytýkané pochybení proto představuje kárné provinění.

74) 3 T 58/2014 – obžalovaná M. Č.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 30. 5. 2014 soudce přistoupil k provedení prvního úkonu až dne 7. 8. 2014, ač mu byl spis kanceláří řádně předložen ke dni 30. 5. 2014.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 30. 5. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí. Referátem ze dne 7. 8. 2014, předaným kanceláři téhož dne, dán pokyn k zaslání žádosti PMS ČR o zjištění možnosti výkonu trestu OPP a dále pokyn *vyžádej spis, popř. R – OS Karviná 101 T 79/2012 + rozhodnutí o porušení podmínky*. Ve spise je dále opět e-mail Mgr. Č. ze dne 7. 8. 2014 adresovaný státnímu zástupci JUDr. V. V. ohledně požadovaného trestu.

Ze spisu vyplynulo, že první úkony kárně obviněný učinil až měsíc a půl po uplynutí lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. Dle kárného soudu se tedy jedná o kárné provinění.

75) 3 T 59/2014 – obviněný kpt. Bc. P. Z.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 4. 6. 2014 učinil soudce první úkon až dne 30. 6. 2014, ač byl spis kanceláří soudci řádně předložen ke dni 5. 6. 2014.

Dle soudního spisu byl dne 4. 6. 2014 doručen návrh na potrestání pro přečin podílnictví. Dne 14. 7. 2014 podána žádost o prodloužení lhůty dle § 129 odst. 3 tr. ř. k vyhotovení usnesení do 25. 7. 2014 z důvodu dovolené soudce a dovolené zapisovatelky. Téhož dne Mgr. Steiner lhůtu do uvedeného data prodloužil. Pod žádostí je úřední záznam ze dne 20. 10. 2014: *„Prodloužení lhůty k vyhotovení usnesení bylo činěno za situace, kdy bylo při předložení žádosti tvrzeno, že jde o vyblášené rozhodnutí (a takto bylo i usnesení vyznačeno v ISASu), tj. nebylo zřejmé, že jde o situaci, kdy samosoudce dne 30. 6. 2014 pouze vedoucí senátu avizoval úmysl takového usnesení vyblásit a vedoucí senátu jej již jako vyblášené dnem 30. 6. 2014 vyznačila v ISASu. Chybný postup ve věci byl vedoucí senátu dnešního dne vytknut.“* Ve spise je dále založeno usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání datované dnem 30. 6. 2014 spolu s referátem k vypravení ze dne 25. 7. 2014 (předáno kanceláři dne 28. 7. 2014 a téhož dne vypraveno). V průběhu jednání dne 21. 1. 2015 kárně obviněný na dotaz předsedy senátu sdělil, že ke skutečnému vyhotovení rozhodnutí došlo až dne 25. 7. 2014. Kárný navrhovatel následně upravil kárný návrh tak, že první úkon soudce učinil až dne 25. 7. 2014.

Kárný soud shledal, že v dané věci byla třítydenní lhůta překročena o cca 1 měsíc, což je již třeba považovat za kárné provinění.

76) 3 T 60/2014 – obžalovaní 1) Bc. J. M., 2) V. H., 3) L. M., 4) T. P., 5) L. S., 6) O. P., 7) Ing. P. H., 8) Ing. R. Š., 9) J. P., 10) J. K.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 5. 6. 2014 nebyl první úkon soudce dosud k datu 26. 8. 2014 proveden, ač byl spis kanceláří soudci předložen ke dni 6. 6. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 5. 11. 2012 podána obžaloba u Krajského soudu v Hradci Králové zejména pro rozsáhlé úvěrové podvody (obžaloba má 95 stran). Spis byl veden u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 1 T 11/2012 a posléze 1 T 4/2014. Usnesením ze dne 16. 4. 2014, č. j. 1 T 4/2014 - 20, ovšem krajský soud prohlásil, že u některých skutků není věcně ani místně příslušný, a postoupil věc k vyřízení mimo jiné i Obvodnímu soudu pro Prahu 6 (spis doručen dne 5. 6. 2014). Dne 3. 7. 2014 Mgr. Č. požádal o prodloužení lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. k prvnímu úkonu v trestní věci: *„Spis předán kanceláři ze zápisového oddělení dne 6. 6. 2014, téhož dne předán soudci. Lhůta dle 181 odst. 3 tr. ř. končí dne 27. 6. 2014. Prodloužení lhůty žádám o 24 dnů, tj. do 31. 7. 2014. O prodloužení lhůty žádám z důvodu pracovního vytížení, dovolené a obsáhlosti spisového materiálu.“* Dne 3. 7. 2014 Mgr. Steiner uvedl, že žádosti nelze vyhovět, neboť byla podána pozdě. Dne 28. 8. 2014 byl předán kanceláři referát – I. *Učín dotaz na stav řízení a na nařízené termíny HL u těchto soudů: 1) OS Kolín, 2) OS P9 v řízení dle obžaloby KSZ HK – 1 T 11/2012. II. Vyžádej u KS HK obžalobu v el. verzi.*

pokračování

Dle kárného soudu lze lhůtu pro učinění prvního úkonu vztáhnout i na případy, kdy věc nově napadla soudci poté, co byla vyloučena z jiného trestního řízení. Ostatně kárný navrhovatel i kárně obviněný k tomu tak zjevně přistupují a uplatňují i v těchto případech lhůtu dle § 181 odst. 3 tr. ř. Bezpochyby zde tedy došlo k výraznému překročení třítydenní lhůty, neboť první úkon ve věci byl učiněn až dne 28. 8. 2014 a jedná se tedy - i přes značnou komplikovanost této věci s rozsáhlým spisovým materiálem, která je současně řešena i jinými soudy - o kárné provinění.

77) 3 T 61/2014 – obžalovaný J. Z.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 9. 6. 2014 soudce přistoupil k provedení prvního úkonu až dne 30. 7. 2014, ač mu byl spis kanceláří řádně předložen v den nápadu 9. 6. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 9. 6. 2014 byla doručena obžaloba pro přečin výtržnictví v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizí věci. Ve spise je pouze pokyn ze dne 30. 7. 2014 „*připoj spis 3 T 15/2013*“, pod nímž je úřední záznam „*3 T 15/2013 připojen*“. Dne 8. 9. 2014 doručen dotaz OSZ, kdy bude nařízeno hlavní líčení, popř. jaké překážky jeho nařízení brání.

Kárný soud shledal, že lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. byla překročena o měsíc, ke kárnému provinění tedy došlo.

78) 3 T 65/2014 – obžalovaná L. H.

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 20. 6. 2014 nebyl první úkon soudce nejméně k datu poslední kontroly konané dne 12. 8. 2014 proveden, ačkoliv spis od kanceláře řádně a včas převzal v den nápadu obžaloby, tj. dne 20. 6. 2014.

Dle obsahu spisu byla dne 20. 6. 2014 doručena obžaloba pro přečin podvodu. Referátem ze dne 14. 8. 2014 Mgr. Č. zadal pokyn k nařízení hlavního líčení na 25. 9. 2014.

Dle zjištění kárného soudu byla lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. byla překročena cca o měsíc, a jedná se tedy již o kárné provinění.

79) 3 T 124/98 – odsouzený V. K. a nevykonaný peněžitý trest

Dle kárného návrhu zůstal spis u soudce bez pohybu v obdobích od 30. 8. 2013 do 10. 2. 2014, od 7. 4. 2014 do 19. 5. 2014, kdy poté, co byl dne 21. 3. 2014 realizován příkaz k zatčení a odsouzenému předána výzva k zaplacení peněžitého trestu a předvolání k veřejnému zasedání na den 4. 4. 2014, bylo následně veřejné zasedání dne 4. 4. 2013 (překlep, má být uvedeno 2014) bez uvedení důvodu odročeno na 29. 5. 2014, toto kvůli absenci odsouzeného odročeno na 29. 7. 2014, které bylo bez uvedení důvodu odročeno na neurčito, ačkoliv předvolání k němu bylo odsouzenému řádně doručeno.

Dle obsahu spisu byla dne 6. 11. 1998 doručena obžaloba pro trestný čin podvodu. Usnesením ze dne 11. 11. 2004 JUDr. B. rozhodla o náhradním trestu odnětí svobody v délce 4 měsíce pro nezaplacený peněžitý trest ve výši 10.000 Kč. Usnesení bylo ods. doručeno až dne 13. 11. 2009 a dne 19. 11. 2009 podal proti němu stížnost. Předkládací zprávou ze dne 15. 11. 2012 asistentka Mgr. Z. P. předložila spis městskému soudu s omluvou za opožděné předložení stížnosti, „*spis byl nalezen při vyklizení kanceláře*“. Městský soud usnesením ze dne 7. 12. 2012 napadené usnesení zrušil a uložil obvodnímu soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Následuje referát Mgr. Č. ze dne 8. 2. 2013 k vypravení usnesení. Referátem ze dne 29. 3. 2013 Mgr. Č. nařídil veřejné zasedání na 15. 5. 2013, které bylo referátem ze dne 12. 4. 2013 přechočeno na 22. 5. 2013, to bylo odročeno na neurčito, neboť odsouzenému dosud nebyla zaslána výzva k zaplacení

peněžitého trestu. Referátem ze dne 5. 8. 2013 dán pokyn k doručení výzvy k zaplacení peněžitého trestu a usnesení městského soudu prostřednictvím policie; doručeno dne 8. 8. 2013. Dne 27. 8. 2013 doručeno sdělení V. K., nar. X, že mu byl doručen dopis adresovaný jiné osobě, V. K., nar. X. Dne 11. 10. 2013 doručeno sdělení OSZ adresované Mgr. Steinerovi, že dosud nebyl vydán příkaz k zatčení a spis má u sebe soudce. Dne 10. 2. 2014 vydal Mgr. Č. usnesení, kterým zamítl žádost o povolení splátek peněžitého trestu. Ve spise následuje příkaz k zatčení ze dne 29. 1. 2014, který byl dle razítek a údajů z doručenek předán kanceláři a vypraven dne 10. 2. 2014 (ačkoliv pokyn k vypravení obsahuje datum 15. 3. 2013). Dne 10. 2. 2014 byl rovněž dán pokyn k nařízení veřejného zasedání na 4. 4. 2014. Dne 13. 2. 2014 doručeno sdělení PČR, že po odsouzeném bylo vyhlášeno pátrání. Dne 21. 3. 2014 odsouzený zadržen; Mgr. Č. odsouzeného vyslechl, předal předvolání na den 4. 4. 2014 a usnesení ze dne 10. 2. 2014 a odsouzeného propustil ze zadržení, neboť pominul vazební důvod. Dne 4. 4. 2014 proběhlo veřejné zasedání, které bylo po výsledku odsouzeného odročeno na 29. 5. 2014. Referátem ze dne 12. 5. 2014 dán pokyn – *I. Zapiš novou adresu odsouzeného – viz protokol VZ; II. Zjistí, zda odsouzený ubradil PT /10.000,- Kč/, pokud ne, dej VSÚ- ke zaslání výzvy ke zaplacení PT včetně údajů, na jaké číslo účtu a pod jakým VS se má PT zaplatit* (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 19. 5. 2014). Veřejné zasedání dne 29. 5. 2014 odročeno na 29. 7. 2014 z důvodu nemoci odsouzeného, který se telefonicky omluvil z jednání pro nemoc a požádal o odročení. Současně sdělil, že peněžitý trest uhradí dne 30. 5. 2014. Referátem ze dne 2. 7. 2014 nařízeno veřejné zasedání na 29. 7. 2014. Následuje úřední záznam ze dne 3. 7. 2014, podle něhož odsouzený PT nesplácí. Dle protokolu z veřejného zasedání ze dne 29. 7. 2014 se ods. nedostavil, a bylo proto odročeno na neurčito. Spis dále obsahuje záznam o složení peněžitého trestu dne 5. 8. 2014. Následuje referát ze dne 15. 8. 2014 – *Dej VSÚ – PA.*

Na základě spisu lze dle kárného soudu potvrdit první průtah, k němuž došlo v období od 30. 8. 2013 do 10. 2. 2014 a který vzhledem ke své délce a ke značným průtahům, které již v této věci dříve (byť nikoli vinou kárně obviněného) nastaly, má intenzitu kárného provinění. Dále již ovšem kárný senát neodůvodněné průtahy v postupu kárně obviněného neshledal. Odročení veřejného zasedání konaného dne 4. 4. 2014 bylo zřejmě motivováno snahou umožnit odsouzenému, aby si zajistil prostředky k uhrazení peněžitého trestu. Důvody odročení dalších veřejných zasedání již jsou v příslušných protokolech zaznamenány.

80) 3 T 57/2005 – odsouzený L. K. a nenastoupený trest odnětí svobody

Dle kárného návrhu Mgr. Č. ponechal spis ode dne 13. 1. 2014, kdy odvolal příkaz k dodání do výkonu trestu, dosud k datu sepsání tohoto návrhu u sebe bez pohybu a jakéhokoliv úkonu.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 10. 5. 2005 byla doručena obžaloba pro trestný čin pojistného podvodu. Dne 8. 1. 2014 doručena Mgr. Steinerovi žádost o prošetření stavu věci a zjednání nápravy; v níž advokátka Mgr. Martina Váchová sděluje, že dne 18. 11. 2013 podala žádost o propuštění z VTOS odsouzeného J. K. z důvodu promlčení VT uloženého Obvodním soudem pro Prahu 6 dne 29. 6. 2005, ve spojení s rozsudkem městského soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. 8 To 291/2006. Tato žádost však nebyla i přes osobní doručení zanesena do systému soudu. Referátem ze dne 9. 1. 2014 dány pokyny: *1. Příprav příkaz ke propuštění z VTOS – ods. K. 2. Společně s VSÚ – zjistí, zda byl od PM rozsudku učiněn úkon k výkonu trestu.* Následuje nedatovaný referát, předaný kanceláři dne 10. 1. 2014 – *Zruš u ods. K. – NVT + Příkaz ke dodání do VTOS, poté předlož.* Ve spise dále následují: příkaz k propuštění ods. K. z VTOS ze dne 10. 1. 2014, odvolání příkazu k dodání ods. K. do VTOS ze dne 10. 1. 2014 a dále přípisy adresované PČR. Přípisem ze dne 10. 1. 2013 (jde o překlep, má být 2014) zasláným PČR Mgr. Č. zrušil příkaz k dodání L. K. do výkonu trestu, který byl doručen dne 10. 12. 2007.

pokračování

Kárný soud se při svém hodnocení ztotožnil s kárným návrhem. Poslední záznamy ve spisu jsou ze dne 10. 1. 2014, nečinnost tedy nastala ode dne 13. 1. 2014, v každém případě práce s tímto spisem není ze strany Mgr. Č., ač si ho ponechal u sebe, nijak ukončena, což Mgr. Č. věrohodně nevysvětlil ani během jednání kárného soudu dne 21. 1. 2015. Tato nečinnost vzhledem ke své délce představuje kárné provinění.

81) 3 Nt 1860/2013 – návrh na zabránění věci

Dle kárného návrhu u věci napadlé dne 5. 6. 2013 soudce ponechal u sebe spis více než rok bez pohybu, konkrétně v době od 6. 6. 2013 do 17. 7. 2014, navzdory upozornění ze dne 1. 6. 2014.

Z obsahu spisu vyplynulo, že dne 30. 5. 2013 byl doručen návrh na zabránění věci podle § 101 odst. 1 tr. ř. Dne 23. 4. 2014 doručen dotaz OSZ, jak bylo rozhodnuto o návrhu na zabránění věci. Opětovný dotaz OSZ ze dne 27. 5. 2014. Referátem ze dne 2. 7. 2014 dán pokyn k nařízení veřejného zasedání na 12. 8. 2014 (dle kontrolního razítka došlo kanceláři a bylo vypraveno dne 17. 7. 2014). Následuje založený výpis z technologického centra Ministerstva vnitra, dle něhož obv. R. dne X zemřel. Dle protokolu z veřejného zasedání ze dne 12. 8. 2014 Mgr. Č. veřejné zasedání odročil za účelem ustanovení opatrovníka, popř. zjištění dědice na 30. 9. 2014.

Kárný soud shledal, že kárný návrh odpovídá obsahu spisu. Kárně obviněný byl od podání návrhu do 17. 7. 2014 nečinný, a to i přes opakované urgency OSZ. Takto dlouhá nečinnost nepochybně představuje kárné provinění.

IV. b) Shrnutí závěrů kárného soudu v otázce viny za kárné provinění

Pokud jde o otázku viny za kárná provinění, kárně obviněnému soudci navrhovatel vytýkal v celkem 81 spisech pochybení spočívající zejména v překročení lhůty k nařízení hlavního líčení nebo učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci dle § 181 odst. 3 tr. ř. (celkem ve 48 případech) a dále porušení obecnějšího ustanovení § 181 odst. 2 tr. ř., který příkazuje, aby po podání obžaloby bylo v řízení postupováno bez průtahů směrem k rozhodnutí věci (celkem v 57 případech).

Často se jednalo o kombinaci obou těchto pochybení nebo bylo vytýkáno některé z nich spolu s jinými skutky (např. překročení lhůty pro vyhotovení rozhodnutí dle § 129 odst. 3 tr. ř.). Za další závažná vytýkaná pochybení lze označit průtahy způsobené tím, že se Mgr. Č. nedostavil k nařízenému hlavnímu líčení, aniž by toto řízení bylo předročeno či absence kárně obviněného byla jakkoliv omluvena, nicméně toto jednání bylo i kárným navrhovatelem v podstatě podřazeno pod obecnou kategorii neodůvodněných průtahů v řízení. Jako nejzávažnější obvinění se ovšem jeví vytýkaná neoprávněná manipulace se soudním spisem popsaná v bodě 36 kárného návrhu.

Pokud jde o překročení lhůty pro nařízení hlavního líčení nebo učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci dle § 181 odst. 3 tr. ř., kárný návrh zahrnul i případy, kdy byla tato lhůta překročena pouze o několik málo dní, ale ve většině těchto věcí byla překročena poměrně výrazně, tj. v řádu týdnů či dokonce měsíců.

Kárný soud je přesvědčen o tom, a vyplývá to i z jeho dosavadní judikatury, že upravuje-li zákon byť i pořádkovou lhůtu pro provedení určitého úkonu v řízení, ať už je to např. lhůta pro písemné vyhotovení rozhodnutí dle § 129 odst. 3 tr. ř. nebo zmiňovaná lhůta dle § 181 odst. 3 tr. ř. k nařízení hlavního líčení či provedení jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci,

má soudce povinnost vynaložit veškeré úsilí k tomu, aby tato lhůta dodržena byla. Pokud by to z určitých objektivních důvodů, jako je vytíženost soudce jinými věcmi, nemoc, dovolená apod. nebylo možné, umožňuje i § 181 odst. 3 tr. ř. požádat předsedu soudu o prodloužení této lhůty či o jiné vhodné opatření. Této možnosti ovšem Mgr. Č. ani v jedné z vytýkaných věcí nevyužil, resp. neučinil tak před uplynutím uvedené lhůty, ačkoli se dopouštěl porušování uvedené zákonné lhůty ve značném rozsahu. Své jednání přitom Mgr. Č. během písemné ani ústní části kárného řízení přesvědčivě nevyvětlil, soud tedy vycházel z toho, že se jedná o zaviněné porušení jeho povinností.

Soud ovšem musel zároveň vycházet ze své ustálené judikatury, podle níž je kárné provinění pouze kvalifikované porušení povinností soudce při současném naplnění všech znaků skutkové podstaty, je tedy třeba při hodnocení jednotlivých pochybení soudce postupovat ve smyslu principu proporcionality a subsidiarity; podání kárného návrhu je tak až *ultima ratio*, pokud nelze k projednání či nápravě jednotlivých pochybení volit mírnější prostředky. Z těchto zásad tedy vyplývá závěr, že ne každé pochybení soudce dosahuje intenzity kárného provinění (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 – 45, dostupné na www.nssoud.cz).

Při posuzování jednotlivých skutků spočívajících v zaviněném porušení zákonné lhůty dle § 181 odst. 3 tr. ř. tedy soud vycházel z toho, že intenzity kárného provinění již dosahuje překročení této lhůty zhruba o tři týdny, ovšem s tím, že je nutno zároveň přihlídnout ke konkrétním okolnostem dané věci. Pokud se jednalo např. o věc vazební (viz sp. zn. 3 T 49/2013), shledal soud kárným proviněním i překročení této lhůty o kratší dobu, naopak v případech, kdy byla věc urychleně pravomocně skončena, měl kárný soud za to, že intenzity kárného provinění nedosahuje ani o něco výraznější překročení uvedené lhůty.

Pokud jde o další vytýkaná období nečinnosti v jednotlivých věcech, ta se pohybovala v rozmezí necelého měsíce až více než roku.

Přitom je stabilně judikováno tímto kárným soudem, že nelze stanovit přesnou hranici, odkdy je určité období nečinnosti ve spise již nutno považovat za kárné provinění, neboť záleží na situaci na konkrétním soudu, v konkrétní agendě, u konkrétního soudce a v konkrétní věci. V souladu s touto svou ustálenou judikaturou musí kárný soud brát v potaz mj. i to, kolik měl kárně obviněný soudce přidělených spisů a jaký byl jeho výkon, jaké byly na soudě pracovní podmínky, zda soudce postupoval při vynaložení veškerého úsilí, které po něm bylo možné spravedlivě vyžadovat apod. Při výrazném zatížení daného soudce je přitom neadekvátní požadovat po něm, aby veškeré spisy, které mu byly přiděleny, vyřizoval bez jakékoli prodlevy (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2011, č. j. 11 Kss 2/2011 - 79, a ze dne 28. 11. 2013, č. j. 16 Kss 1/2013 - 116, obě dostupná na www.nssoud.cz).

V daném případě ovšem z provedeného dokazování nevyplývá, že by právě takové výrazné zatížení bylo příčinou i závažných průtahů, které v řadě věcí přidělených Mgr. Č. objektivně nastaly. Z tvrzení kárného navrhovatele, ovšem doložených řadou listinných důkazů, které navrhovatel předložil a které byly provedeny při jednání, totiž nevyplývá, že by roční nápad věcí v hlavní agendě T ani ve vedlejších agendách Nt a PP byl u Mgr. Č. nezvladatelný a že by byl tudíž hlavní příčinou vzniklých průtahů. Naopak, v řízení bylo jak listinnými důkazy, tak výpovědi svědkyně D. S. prokázáno, že na vině je především nedostatečné pracovní nasazení Mgr. Č., o čemž svědčí jeho časté neodůvodněné absence na pracovišti, tedy nedostatečné využívání pracovní doby a, co je ještě horší, dokonce neomluvené absence u jím nařízených hlavních líčení či pozdní příchody k nim nebo absence v budově soudu v době, kdy měl Mgr. Č. službu pro zkrácené trestní řízení. To vše svědčí o velmi špatné pracovní morálce kárně obviněného soudce.

pokračování

V této souvislosti je vhodné připomenout rozhodnutí tohoto kárného soudu ze dne 10. 1. 2014, č. j. 16 Kss 10/2013 – 84, dostupné na www.nssoud.cz, které se zabývá mj. povinností soudců dodržovat pracovní dobu stanovenou předsedou soudu ve smyslu § 84 odst. 2 zákona o soudech a soudcích. Nejvyšší správní soud při řešení této právní otázky navázal na dosavadní judikaturu Nejvyššího soudu, přičemž konstatoval, že smyslem rozvržení pracovní doby a nařízení pracovní pohotovosti podle § 84 odst. 2 a 3 zákona o soudech a soudcích není samoučelné zavedení pevných pravidel, podle kterých se musí soudci po celou pracovní dobu zdržovat v budově soudu, nýbrž maximálně efektivně zajistit řádný výkon soudnictví. Obsahem funkce soudce je totiž výkon soudnictví u soudu, k němuž byl soudce přidělen nebo přeložen.

Jediným smyslem rozvržení pracovní doby je tedy dle uvedeného rozhodnutí zajištění řádného výkonu soudnictví. Každý soudce za tento řádný výkon soudnictví nese osobní odpovědnost, a pokud by předseda soudu dospěl k závěru, že této své odpovědnosti nedostál (např. jsou u něj zjištěny průtahy v řízení, nenařizuje jednání nebo se k nim nedostavuje apod.), je plně legitimní zvážit podání kárného návrhu. V jeho rámci pak lze podpůrně argumentovat i tím, že soudce nedodržuje pracovní dobu, a tedy nevěnuje svoji činnosti potřebné úsilí a nasazení, a v důsledku toho postupuje v konkrétních řízeních protizákonně, neodborně, liknavě, případně se dopouští průtahů. Jinak řečeno: důvodem zahájení kárného řízení by neměla být pouhá skutečnost, že soudce neviduje svoji přítomnost na pracovišti, případně z této evidence plyne, že přesně nedodržuje stanovenou pracovní dobu, neboť v tomto případě by tento evidenční systém nebyl ničím jiným než samoučelným prostředkem šikany soudců. Kárné řízení by mělo být zahájeno teprve tehdy, pokud se tato (tvrzená) neúčast soudce v budově soudu v příslušné délce, příp. době, negativně projeví na jím vykonávané práci.

Přesně taková situace ovšem nastala i v nyní posuzované věci. Navrhovatel tedy správně učinil předmětem kárného návrhu nikoli samotné absence Mgr. Č. v budově soudu či dokonce přímo u hlavních líčení, které sám kárně obviněný nařídil, ale právě skutečnost, že v důsledku tohoto liknavého přístupu se Mgr. Č. dopouštěl v jednotlivých věcech neodůvodněných průtahů, tedy zaviněného porušení povinnosti vyplývající z § 181 odst. 2 tr. ř., resp. z § 2 odst. 4 tr. ř. a z § 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích projednávat věci v přiměřených lhůtách a bez zbytečných průtahů.

Za daných okolností tedy kárný senát shledal, že se Mgr. Č. dopustil u řady vytýkaných věcí neodůvodněných průtahů, které dosahují intenzity kárného provinění, a to i přesto, že vedle skutečně závažných nečinností přesahujících 1 rok, se pohybují často v řádu měsíců, a v některých případech doba nečinnosti přesahovala pouze 1 měsíc. Bylo tomu tak zvláště v situaci, kdy se těchto kratších období nečinnosti nakumulovalo v dané věci vícero, případně k nim již došlo v minulosti. Samozřejmě přitom záleží na řadě dalších okolností, než je pouhá délka průtahu, ovlivňujících konečný závěr soudu o tom, zda konkrétní nečinnost ve věci dosahuje intenzity kárného provinění [viz část IV. a) tohoto rozhodnutí].

U většiny vytýkaných spisů se tedy soud s kárným návrhem ztotožnil, byť v některých případech pouze částečně, tedy posoudil jako kárná provinění pouze některá z vytýkaných pochybení či období nečinnosti, případně korigoval délku vytýkané nečinnosti.

U celkem 69 spisů bylo třeba alespoň zčásti vytýkané skutky hodnotit jako kárná provinění, a to:

- a) u překročení lhůty pro nařízení hlavního líčení nebo učinění jiného úkonu směřujícího k rozhodnutí věci dle § 181 odst. 3 tr. ř. shledal soud kárné provinění ve 34 případech;
- b) u neodůvodněných průtahů odporujících § 181 odst. 2 tr. ř. celkem ve 42 případech;
- c) k tomu přistupuje neodůvodněný průtah v rozporu s obecným požadavkem na rychlé projednávání trestních věcí dle § 2 odst. 4 tr. ř. ve věci sp. zn. 3 Nt 186/2013, kde byl Mgr. Č. při rozhodování o zabrání věci nečinný déle než 13 měsíců;
- d) u nedodržení lhůty pro vyhotovení rozsudku dle § 129 odst. 3 tr. ř. soud shledal kárné provinění pouze ve věci sp. zn. 3 T 120/2012, kdy došlo k překročení této lhůty o 23 dní, nicméně v téže věci soud shledal také výrazné překročení této lhůty u vyhotovení usnesení o vyloučení věci; naopak ve dvou dalších věcech byla tato lhůta překročena pouze o 4, resp. 6 dní, což s ohledem na dosavadní judikaturu nedosahuje intenzity kárného provinění.

Jako nejzávažnější kárné provinění potom kárný soud vyhodnotil neoprávněnou manipulaci se soudním spisem, k níž podle názoru soudu nepochybně došlo ve věci sp. zn. 3 T 161/2013, neboť bylo provedenými listinnými důkazy i výsledkem svědkyně D. S. prokázáno, že Mgr. Č. v této věci dne 30. 12. 2013 vydal trestní příkaz, kterým obviněného uznal vinným, a poté, co byl tento trestní příkaz vypraven, dal pokyn k jeho vymazání z elektronicky uložených dokumentů v systému ISAS a k jeho odstranění ze spisu, aby následně dne 18. 2. 2014 vydal usnesení, jímž vrátil věc státní zástupkyni k došetření.

Soud přitom, jak již bylo řečeno, neuvěřil tvrzení Mgr. Č. o tom, že dal pokyn k tzv. anulování trestního příkazu už dne 30. 12. 2013 a že nevěděl o tom, že byl trestní příkaz již vypraven. Toto tvrzení Mgr. Č. je v příkrém rozporu s provedenými důkazy. Soud je tedy přesvědčen o tom, že se jednalo o manipulaci ze strany Mgr. Č. zcela vědomou, nikoli o nedorozumění mezi ním a vedoucí kanceláře, jak tento skutek kárně obviněný vysvětloval.

Zároveň soud shledal, že tímto skutkem kárně obviněný nejen zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů, ale zároveň tímto zaviněným jednáním narušil důstojnost soudcovské funkce a naplnil tím tak i druhou skutkovou podstatu kárného provinění uvedenou v § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

V některých případech bylo třeba naopak přistoupit k úplnému či částečnému zproštění z důvodů, že vytýkaná pochybení nemají oporu ve spisech, případně nebylo prokázáno, že se jich dopustil kárně obviněný, nebo, což byl zdaleka nejčastější zprošťovací důvod, nedosahují intenzity kárného provinění. K úplnému zproštění kárně obviněného přitom soud přistoupil pouze u 12 věcí vytýkaných kárným návrhem.

Ve dvou případech došlo, jak již bylo řečeno, k překročení šestiměsíční subjektivní lhůty pro podání návrhu, což ve věcech sp. zn. 3 T 86/2012 a 3 T 107/2012 vede k částečnému zastavení řízení dle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., neboť kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 28. 8. 2014, je opožděný ve vztahu k těm vytýkaným pochybením v uvedených dvou věcech, k nimž došlo přede dnem 27. 2. 2014, kdy byl do těchto spisů vložen záznam o jejich kontrole místopředsdou soudu.

IV. c) Úvahy kárného soudu o uložení kárného opatření

pokračování

Pokud jde o uložené kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně v úvahu některé, byť nemnohé, skutečnosti ve prospěch kárně obviněného, především to, že, jak bylo v průběhu jednání opakovaně konstatováno, Mgr. Č. převzal senát 3 T po své předchůdkyni JUDr. B. v dosti neutěšeném stavu. I když velká část těchto věcí byla přerozdělena mezi ostatní soudce, mohla mít přesto zmiňovaná skutečnost na činnost Mgr. Č. v hodnoceném období určitý negativní vliv. Na druhou stranu ovšem, jak rovněž vyplynulo z jednání, Mgr. Č. řadu těchto starých věcí ponechal nedořešených, takže musely být následně zpracovány asistentkou soudce. Obdobně lze do určité míry zohlednit i některé další faktory zmiňované rovněž kárným navrhovatelem, jako je zvýšená zátěž související s vyřizováním amnestie prezidenta republiky, resp. skutečnost, že Mgr. Č. v prvním čtvrtletí roku 2013 vyhotovoval řadu rozhodnutí, která předtím vyhlásil při svém předchozím působení na civilním úseku OS pro Prahu 9, byť nelze přehlédnout ani to, že tato rozhodnutí často vyhotovoval se zpožděním.

Soud vzal samozřejmě v úvahu i to, že nevyhověl kárnému návrhu v plném rozsahu, ačkoli jen u malého počtu vytýkaných skutků shledal návrh zcela neopodstatněným a naopak u výrazné většiny skutků, pro něž byl Mgr. Č. zproštěn kárného obvinění, sice soud potvrdil jeho pochybení, nehodnotil ho však jako natolik závažné, aby dosahovalo intenzity kárného provinění.

Kárný soud přihlédl také k tomu, že se Mgr. Č. dopustil bezdůvodných průtahů v trvání přesahujícím 1 rok ve 2 věcech, v ostatních věcech se délka těchto nečinností měřila na měsíce a v některých případech se jednalo o kratší nečinnosti v trvání 1-3 měsíců, byť se jich Mgr. Č. často dopouštěl v téže věci opakovaně.

Závažnou přitěžující okolnost spatřuje kárný soud v první řadě v tom, že se Mgr. Č. dopouštěl skutečně plošného porušování § 181 odst. 3 tr. ř. a že tímto ustanovením upravenou zákonnou lhůtu v řadě věcí překročil skutečně výrazně, a to i o několik měsíců; rovněž neodůvodněné průtahy se týkají velkého počtu věcí. Alarmující přitom není jen celkový počet těchto věcí, ale zejména to, že jde o skutečně významnou část z celkového počtu věcí Mgr. Č. na OS pro Prahu 6 přidělených, přičemž nejen z celkového počtu vyřízených a nevyřízených věcí, ale i ze samotných spisů, k nimž se vážou jednotlivá kárná provinění, jakož i z těch listinných důkazů provedených při jednání, které se vztahují již k období po podání kárného návrhu, je patrná postupně se zhoršující tendence, tedy skutečnost, že Mgr. Č. zvládal plnění svých běžných povinností spojených s výkonem soudnictví s čím dál většími obtížemi, resp. nezvládal je v podstatě vůbec.

Přitom Mgr. Č. působil jako soudce teprve od roku 2010, a na trestním úseku OS pro Prahu 6 pak teprve ode dne 15. 12. 2012 v rámci dočasného přidělení, resp. nastalo až od 1. 3. 2013. Za dobu těchto dvou relativně krátkých úseků jeho soudcovské činnosti tedy Mgr. Č. sice zatím ani nemohly vzniknout mnohaleté průtahy v jím vyřizovaných věcech, přesto však již byly Mgr. Č. uděleny 3 výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích, z nichž jedna se vztahuje ještě k jeho působení na civilním úseku OS pro Prahu 9 a dvě již k jeho soudcovské činnosti na trestním úseku OS pro Prahu 6, přičemž ani jejich udělení nepřímělo Mgr. Č. k tomu, aby se vyvaroval dalších nedůvodných průtahů, které nastaly v některých těchto vytýkaných věcech, za něž byl shledán nyní vyhlášeným rozhodnutím kárně odpovědným.

Kárný soud zároveň nemohl přehlédnout další závažné nedostatky v práci kárně obviněného spočívající mj. v chybném vyznačování právní moci rozhodnutí, k němuž došlo

v některých předložených spisech. Jakkoli tyto skutečně nejsou předmětem kárného návrhu, mohou mít stejně závažné, nebo spíše ještě závažnější důsledky, než samotná nečinnost.

Jak již bylo řečeno, uvedené špatné výsledky Mgr. Č. při výkonu soudnictví jsou zapříčiněny především jeho nízkou pracovní morálkou a celkovým liknavým přístupem k soudcovské práci. Přitom není zřejmé, že by dosavadní formální či neformální opatření vedení soudu vůči Mgr. Č. na tomto jeho přístupu cokoliv změnila a žádné zlepšení nenastalo ani po té, co byl proti Mgr. Č. podán kárný návrh. Nakonec i v samotném kárném řízení zůstal Mgr. Č. až do konání prvního jednání ve věci zcela pasivní, až během jednání se snažil vysvětlit průtahy a další pochybení jednak špatným stavem jím přebíraného senátu 3 T a následně pak svým tvrzeným onemocněním, k němuž mělo dojít v průběhu roku 2014. Ani jedna z těchto okolností však dle názoru soudu takto plošně se vyskytující průtahy a jiné nedostatky nevysvětluje a neomlouvá; pokud jde o tvrzené onemocnění boreliózou, to se kárně obviněnému ani nepodařilo bezesbytku prokázat. Namísto toho, aby Mgr. Č. vzal dosavadní výtky a domluvy vedení soudu skutečně vážně, snažil se řešit svou, z dlouhodobějšího hlediska neudržitelnou situaci i takovým pro soudce zcela nepřijatelným způsobem, jako jsou pokusy o manipulaci se spisem nebo s údaji v informačním systému ISAS.

Nejvyšší správní soud musí brát v úvahu i další skutečnosti, které v řízení vyšly najevo a které sice nejsou předmětem kárného návrhu, k nimž však Nejvyšší správní soud musí přihlídnout při celkovém hodnocení osoby kárně obviněného. Jedná s především o lustrace k jednotlivým fyzickým osobám provedené Mgr. Č. v databázi CESO, které podle kárného navrhovatele nesouvisely s výkonem soudnictví a pro něž předseda OS pro Prahu 6 podal na Mgr. Č. dne 23. 10. 2014 trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 trestního zákoníku.

Aniž by kárný soud jakkoli hodnotil toto jednání, které, jak kárný soud opětovně zdůrazňuje, není předmětem kárného návrhu, po trestněprávní stránce a aniž by tedy jakkoli předjímal výsledek probíhajícího trestního řízení, má za prokázané, že se kárně obviněný tohoto jednání dopustil minimálně v tom rozsahu, v jakém se k němu v komunikaci s vedením soudu sám doznal, neboť z jeho vyjádření ke dvěma takovým případům lustrace konkrétní osoby v databázi CESO vyplynulo, že tak činil na žádost a ve prospěch svých známých.

Toto jednání dle názoru soudu dále, nad rámec již zmiňovaných skutečností, zásadním způsobem zpochybňuje věrohodnost kárně obviněného jakožto trestního soudce, tedy ústavního činitele, jehož úlohou je dle čl. 90 Ústavy ČR v rámci výkonu soudnictví poskytovat ochranu právům a rozhodovat o vině a trestu za trestné činy a který má dle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích povinnost zdržet se nejen při výkonu své funkce, ale i v občanském životě všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

Obdobně je třeba hodnotit i další v řízení prokázanou skutečnost, jakkoli rovněž není předmětem kárného návrhu, tedy to, že je proti Mgr. Č. vedena exekuce k uspokojení pohledávky, u níž pouze jistina přesahuje 1.100.000 Kč, navíc byla tato exekuce dosud vedena právě formou srážek z jeho soudcovského platu. Ať již je důvod vzniku dané pohledávky i nařízení exekuce jakýkoli, je třeba opět konstatovat, že tato skutečnost, ve spojení s dalšími již zmiňovanými okolnostmi, snižuje věrohodnost Mgr. Č. jakožto trestního soudce.

Tyto skutečnosti tedy nemohl kárný soud při hodnocení osoby kárně obviněného přehlížet. Základním smyslem kárného řízení je mimo jiné ochrana integrity soudcovského sboru, nezávislosti a nestrannosti soudců a soudní moci a důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné

pokračování

a spravedlivé rozhodování soudů. Ústavní soud v této souvislosti v bodě 36 nálezu ze dne 21. 1. 2008, sp. zn. III. ÚS 1076/07, č. 14/2008 Sb. ÚS, taktéž poznamenal, že je „s obledem na řádné fungování demokratického právního státu třeba, aby funkce soudců vykonávaly pouze osoby s vysokou morální integritou, vědomé si vysoké míry své osobní odpovědnosti, jež je s jejich postavením spjata, a odhodlané vykonávat své povinnosti výhradně v souladu s principy právního státu a svým svědomím“. Kárný senát proto při zvažování přiměřenosti kárného opatření přihlédl i k uvedeným skutečnostem a k jednání kárně obviněného v průběhu samotného kárného řízení.

Zmiňované skutečnosti našly svůj odraz i ve stanovisku soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 6, která se v daném případě plně ztotožnila s kárným návrhem, a to včetně navrhovaného kárného opatření spočívajícího v odvolání z funkce soudce.

Kárný senát má tedy na rozdíl od osoby kárně obviněného zcela jiné představy o řádném výkonu funkce soudce a povinnostech, které soudce musí respektovat i mimo výkon svých pracovních činností tak, aby se zdržel všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Funkce soudce představuje v profesním i mimoprofesním působení pozici ústavního činitele, u které je naprosto nezbytné vyžadovat co nejpřísnější plnění zákonných povinností, které jsou s výkonem této funkce spojeny. Kárný senát si je samozřejmě vědom skutečnosti, že i při výkonu této činnosti dochází k méně závažným pochybením, na která dopadají zákonné sankce v režimu ustanovení zákona o soudech a soudcích, nicméně je třeba bezezbytku trvat na tom, aby plnění pracovních povinností a výkon mimopracovních aktivit společně dávaly záruku řádného výkonu funkce soudce.

Z tohoto pohledu nezbývá kárnému senátu než konstatovat, že ani v jedné rovině těchto zákonných povinností jejich splnění kárně obviněný nedostal. V situaci, kdy společenské požadavky kladené na soudce oprávněně vyžadují, aby tuto veřejnou funkci vykonávaly osoby, u nichž bude možno plnění zákonných povinností jak v rovině odborně profesní, tak i morálně osobnostní, předpokládat a očekávat, kárný senát konstatuje, že tento předpoklad není u kárně obviněného splněn. Opakovaná absence docházky do zaměstnání v době nařízených hlavních líčení je bez jakýchkoliv pochybností hrubým porušením povinností soudce a v případě manipulace se spisem jde o jedno z nejzávažnějších porušení povinností, o kterém lze vůbec uvažovat, přičemž je zjevné, že dosavadní kárným návrhovatelem použítá opatření zjevně svého účelu nedosáhla. I z relativně krátkého působení kárně obviněného u Obvodního soudu pro Prahu 6 je zcela zřejmé, že kárně obviněný neplní své zákonné povinnosti řádně, a ani zahájení kárného řízení s návrhem nejpřísnější sankce ze strany kárného návrhatele nevedlo u kárně obviněného k žádné nápravě. Kárný senát nespatořoval na straně kárně obviněného žádnou snahu o nápravu vzniklé situace či připuštění vážných nedostatků ve výkonu jeho funkce, což ostatně dokreslil přístup samotného kárně obviněného i ke kárnému řízení, kde by naopak kárný senát očekával adekvátní přístup založený přinejmenším na řádném vyjádření se ke kárnému návrhu, splnění povinností uložených kárně obviněnému kárným senátem při odročení jednání a na celkové osobní sebereflexi. Jestliže naproti tomu kárně obviněný přes objektivně zjištěnou a shora popsanou situaci nepřipouštěl zásadní pochybení ze své strany, nemá kárný senát pochybnost o tom, že případný další výkon funkce soudce u kárně obviněného nemůže vést k žádné nápravě vzniklého stavu.

Skutek, který byl předmětem podání trestního oznámení ze strany kárného návrhatele z důvodů shora uvedených, ve spojení se zjevně nekonsolidovanými majetkovými poměry kárně obviněného projevujícími se existencí dluhu ve výši přesahující 1.100.000 Kč a k jeho uhrazení nařízenou exekucí v poměrech tohoto konkrétního případu jasně dokresluje, že ani v rámci

mimopracovních aktivit není naplněn zákonný požadavek vymezuující požadavky na osobnostní charakteristiky soudce v režimu ustanovení § 80 odst. 1 až 6 zákona o soudech a soudcích.

Na základě těchto úvah dospěl kárný soud k jednoznačnému závěru, že by mírnější kárné opatření v podobě důtky či snížení platu nemohlo v tomto případě splnit svůj účel. Přestože Mgr. Č. dosud nebyl kárně postižen a i při vědomí již zmiňovaných některých objektivních skutečností, které rovněž mohly ovlivnit jeho pracovní výkon, byť podle názoru zdejšího soudu nikoli zásadním způsobem, má kárný soud za to, že nelze očekávat změnu v přístupu Mgr. Č. k plnění jeho pracovních povinností a k výkonu soudnictví ani v budoucnu, neboť dosavadní opatření ani podání kárného návrhu nevedla k žádné změně v dosavadním chování Mgr. Č., jehož výsledkem jsou velmi vážné nedostatky při výkonu soudcovské činnosti, ba právě naopak, stav jeho senátu se neustále zhoršoval a zároveň vyvstaly významné pochybnosti o celkové důvěryhodnosti Mgr. Č. jakožto soudce. Je zřejmé, že Mgr. Č. není dlouhodobě schopen či ochoten vykonávat tuto ústavní roli řádným způsobem a jeho další setrvání v této funkci by vedlo jen k dalšímu hromadění průtahů a jiných závažných nedostatků v jím vyřizovaných věcech tak, jak se dělo doposud, a nakonec by jen vyústilo v nový kárný návrh usilující o jeho odvolání z funkce. Nezbývá tedy než ve shodě s kárným návrhem považovat za adekvátní kárné opatření pouze nejvyšší možnou sankci, tedy odvolání z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 18. února 2015

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu